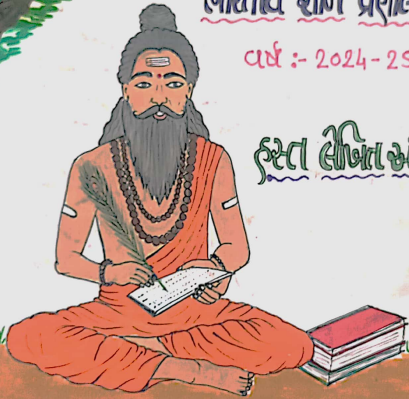

પ્રાચીન ઋષિઓ

ભારતીય રાજ પ્રણાલી

વર્ષ :- 2024-25

દ્વેતા લીખા મંડ

ડેલેજ આફ એજ્યુકેશન,
ખરોડ.

[illegible][illegible]

yggn zgnlln xit hie fenn

ଅନୁରାଗ ରାୟଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଲିଖିତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଘୃଷ୍ଟି

2. $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{x^2}{x^2 + 1} = \frac{0}{0+1} = 0$

ଜଳାଶୟ ଉପର ଯୁଗ୍ମରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ

ಹೀಗೆ 2016 ರಿಂದ, ಇದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, 20

କ୍ଷୁଦ୍ର ଲେଖାକାର ଏହି { ଲିଖାଏ ୨୧ ଟି ପୃଷ୍ଠା

Am 1. Juli 1912

ମନ: ଏହାମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ହ୍ରାସ...

ridn: 14/2000
her: wib

எனக்கு கனம்

પ્રસ્તાવના

ભારતની પ્રાચીન જ્ઞાન પરંપરા વિશ્વના કોઈપણ પ્રાચીન અને પ્રોવ્ઠ શિક્ષણ સંસ્થાઓની એક રહી છે. નલંદા, તક્ષશિલા જેવી વિશ્વ-વિખ્યાત યુનિવર્સિટીઓમાં આપતો જ્ઞાન વૈશ્વમિદ, તાર્કિક અને આદ્યાત્મિક હોવાથી એક પહોંચેલો હતો. આ જ્ઞાનસંપદા આજે વેદ અને ઉપનિષદ સુધી મર્યાદિત ન હતી, પરંતુ ગણિત, એસ્ટ્રોનોમી, આયુર્વેદ, વ્યાકરણ અને ભાષાશાસ્ત્ર સુધી વિસ્તરેલી હતી.

પ્રાચીન ઋષિઓ - જેમ કે આર્યભટ્ટ, ભાસ્કરાચાર્ય, વશિષ્ઠ - મિહિર વગેરે - દ્વારા સંખ્યાઓ અને ગણિતના ક્ષેત્રમાં કાર્ય કરવામાં આવ્યું છે જે આજે પણ વિશ્વમાં આધારરૂપ માનવામાં આવે છે. તે આજે ડિજિટલ યુગના પ્રાચીન સ્તંભ તરીકે ઓળખાય છે.

નવી શિક્ષણ નીતિ ૨૦૨૦ (NEP ૨૦૨૦) ભારતીય શિક્ષણ વ્યવસ્થામાં મૂળથી ફેરફાર લાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે, જેમાં ભારતીય જ્ઞાન પરંપરા, લોકલ ભાષાઓ અને સાંસ્કૃતિક વારસાને શિક્ષણમાં યુન:સ્થાપિત કરવાનો સમાવેશ છે. આ દૃષ્ટિકોણે શીખનારાઓમાં સ્વમૂલ્ય અને સંસ્કૃતિ પ્રત્યે ઔચિત્ય ભાવ પેદા કરવો છે.

ભારત, જેનો ઇતિહાસ વૈદિક જ્ઞાનાઘી શરૂ થાય છે, ત્યાંની જ્ઞાન પરંપરા આજે ધાર્મિક અને સાત્ત્વિક જ્ઞાન સુધી મર્યાદિત રહી ગઈ; પરંતુ તેણે વિજ્ઞાન, ગણિત, ઔદ્યોગશાસ્ત્ર, પ્રગતિશાસ્ત્ર અને ભાષાશાસ્ત્ર જેવા અનેક ક્ષેત્રોમાં વિશ્વને માર્ગદર્શન આપ્યું છે. આ પરંપરા આજના ૨૧મી સદીના ભારત માટે આજે ગર્વનો વિષય નથી, પણ ભવિષ્યના શૈક્ષણિક માળખાને મજબૂત બનાવતો આધારસ્તંભ પણ છે.

આર્થિક, ભાસ્કરાર્થ, બ્રહ્મચર્ય અને સિંગલ લેઝબિયન જેવા પ્રપિઓએ સંજ્યાઓ અને ગણિતનાં સિદ્ધાંતોના આધારે જે સંસ્કૃતિ ઊભી કરી, તે આજે ટેકનોલોજીથી ભરેલા યુગનો આધાર બની છે.

NEP 2020 (નવી શિક્ષણ નીતિ 2020) આ પરંપરાને આધુનિક યુગ સાથે સંકળાવવાને એક મહત્વપૂર્ણ પ્રયાસ છે.

NEP 2020 (નવી શિક્ષણ નીતિ 2020) આ પરંપરાને આધુનિક યુગ સાથે સંકળાવવાનો એક મહત્વપૂર્ણ પ્રયાસ હશે. NEP 2020 (નવી શિક્ષણ નીતિ 2020) એ માત્ર શિક્ષણ પદ્ધતિમાં ફેરફાર નથી, પણ એ ભારતની પ્રાચીન જ્ઞાન પરંપરાને પ્રાથમિક અને આધુનિક, વૈજ્ઞિક અને સર્વાંગીણ શિક્ષણ વ્યવસ્થાની સ્થાપનાનો પ્રયાસ છે. વિદ્યાર્થીઓમાં વિચારસીલતા અને શોધ અભિગમ (Inquiry-Based Learning) વિકસાવવો, માતૃભાષા અને સંસ્કૃતિનાં મૂલ્યો પ્રત્યે સમર્થતા જગાવવું અને સર્વ વિષયો વચ્ચે સંતુલિત જ્ઞાનની સમૃદ્ધિ લાવવી. NEP 2020 નો પ્રયાસ ખાસ કરીને “ભારતીય જ્ઞાન પ્રણાલી” ને શૈક્ષણિક પ્રવાહમાં યુન:સ્થાપિત કરવા પર ભાર મૂકે છે. આ અંતર્ગત વિદ્યાર્થીઓને પ્રપિઓના યોગદાનથી અવગત કરાવવાનો, ઐતિહાસિક અને વૈજ્ઞાનિક મૂલ્યો સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે.

આજના સમયમાં જ્યારે આર્ટિફિશિયલ ઇન્ટેલિજન્સ, મશીન લર્નિંગ અને ડેટા સાયન્સ જેવા ક્ષેત્રો મોટા ડેટાના અધીન છે, ત્યારે સંજ્યાઓના મૂળ સ્વરૂપ અને તેમને વાંચવાની પદ્ધતિ અંગેની સમજૂતી, જે ભારતે હજારો વર્ષ પહેલાં આપેલી. વધુ તત્કાલ અને મહત્વપૂર્ણ બની આવે છે.

NEP 2020 એ શિક્ષણને માત્ર નોકરી મેળવવાનું માધન માનતી નહીં, પરંતુ એ શિક્ષણ દ્વારા માનવીના સર્વાંગીણ વિકાસ, સંસ્કૃતિક પુનર્જાગરણ અને રાષ્ટ્રીય ગૌરવના ભવનાને ભાંડી કબવામાં આવે છે. આ દૃષ્ટિકોણ હેઠળ ભારતીય જ્ઞાન પરંપરાના અદ્યતનને પ્રોત્સાહન આપવું એ આજના શિક્ષણ માટે આવશ્યક બની ગયું છે.

NEP 2020 ની આ ભૂમિકાના અંદર્ભે, શૈક્ષણિક વર્ષ: 2024-25 ના ઉચ્ચશિક્ષણ અંદાજો વિષય પ્રાચીન ત્રપ્તિઓ: ભારતીય જ્ઞાન પ્રણાલી રાષ્ટ્રવાસું ઉચિત લાગુ. અમારા ભાવિ શિક્ષકો ભારતીય જ્ઞાન પ્રણાલી અંતર્ગત ભારતના પ્રાચીન ત્રપ્તિઓને અને તેમના યોગદાનને જાણે અને તેને પોતાના અધ્યાપન કાર્યને વધુ સંદર્ભિત બનાવે તે હેતુથી ઉચ્ચશિક્ષણ અંદાજ સંચાર કરવામાં આવ્યો. આ અંદાજ સંચાર કરવા ની અનુમતિ અને માર્ગદર્શન બદલ આચાર્યશ્રી ડૉ. અન્સારી સાહેબ અને અધ્યાપકશ્રીઓનો ત્રણ સ્વીકાર, આ અંદાજ સંચાર કરવામાં એસ.વાય.બી.એડ.ના તમામ વિદ્યાર્થીનો ફાળો રહ્યો છે. ઉચ્ચશિક્ષણ અંદાજ સંચાર સંચાર કરનાર શાવલ શિક્ષણની સહયોગ સરહતીય છે. તેમજ લેખ સંચાર કરનાર સ્વેચ્છ પ્રશિક્ષણાદીને અભિનંદન આપે શુભેચ્છા.

તા. ૦૮/૦૮/૨૦૨૪

અરેડ

કવિતા રાહવા
(ગ્રંથપાલ)

અનુક્રમણિકા

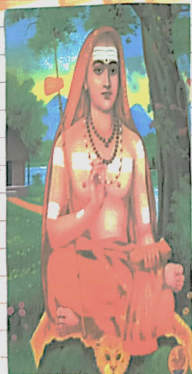
ક્રમ	વિગત	વિદ્યાર્થીનો નામ (સહ નં.)	પાના નં.
1)	ઝાંડગચારી	પ્રભાપતિ કાજલ જી. (47)	1
2)	ગાંગાજીનનો સમય	ચિંત્તા ગારીયા અમી (44)	5
3)	પાણિની	ગામીત દુલ્હી ડી. (48)	12
4)	વસિષ્ઠ તથા	શોભા શુભરસીયા અમી (40)	16
5)	કલાદ	મકવાલા જીનિડા અમી (43)	21
6)	મહર્ષિ ચરક		28
7)	વલ્લભાસિર	પદ્મા મેહતા	34
8)	કૃષ્ણમુખ	સાલેદ મુખસીરા મહેદ (39)	42
9)	વિવામિત તથા	દેસાઈ અમીડા રતન (02)	46
10)	મહર્ષિ યુગુત	ચિંદા પાર્થ ઠાકરભાઈ (39)	51
11)	મહર્ષિ ચરક		61
12)	અતિ તથા	શાંતી રામચંદ્ર અમી (04)	68
13)	પ્રાનિવસ સમાવૃત્ત		76
14)	ચૌદયાન	દંડેલ કાજલ ગણેશભાઈ (42)	90
15)	કવિ લાલવી	વસાવા જયદીપ શુભરસી (15)	99
16)	અગત્ય તથા	વિલકર્મા ચૌરવ અમી (43)	105
17)	મહાવીરચાર્ય	ચૌદરી સાયમા (44)	114
18)	બાલકગચારી		118
19)	જૈનિન તથા	પટેલ દેવનિ ડી. (34)	135
20)	નંદિયંબ તથા	વસાવા પ્રિન્સી અમી (17)	142
21)	દરલમુનિ	વસાવા નિશા અમી (16)	146
22)	ભાગદ તથા	મિશ્રા દિપ્તિ અમી (18)	150
23)	ધામવલ્લય તથા	પરમાર મિનલ અમી (10)	152
24)	દલીલ મુનિ	રજ્જારી જિગા અમી (28)	154
25)	નંદલાલ ભાગ		160
26)	ગાર્ગી	પરમાર પ્રતિકા જે. (12)	167
27)	ચાલકય (કોઈય)	પટેલ ચાંદ્રમા જી. (24)	177

ભારતીય જ્ઞાન પ્રગાસી:

પ્રાચીન ઋષિઓ અને

તત્ત્વચિંતાઓ

શંકરાચાર્ય

આદી શંકરાચાર્ય

આદિ શંકરાચાર્ય અક્ષરે વેદાંતના આપક હતા તેમજ
અમલ ઈ.સ. પૂર્વે ૫૦૯ થી ઈ.સ. પૂર્વે જન્મીને હતા તેઓ
હિંદુ ધર્મના બધા આચાર્યોમાં એકી માણીના અને વેદાંતના
આચાર્ય છે. તેમના અનુયાયીઓ શુન્ય તેઓ વિદ્યાના
આવનાર હતા.

જન્મ : વાંકર, ઈ.સ. પૂર્વે ૫૦૯
કામતી, કેરળ, ભારત

મૃત્યુ : કેદારનાથ

શિષ્યુદી : અધેન વેદાંત

શુદ્ધ : ગોપિંદપાદાચાર્ય

અન્યાનિ : ત્રિપાવનાર

તેમનો જન્મ કેરળના કામતી ગામમાં પિતા ત્રિપાવનાર
અને માતા અધેનના ત્યાં થયો હતો. તેમનું મૂળ
નામ વાંકર હતું. બાળપણ પીતાના ગામમાં જ
ગ્રામિક શિક્ષણ મેળવી તેમણે શુદ્ધ તથા કી દિવે.
શંકરાચાર્ય નર્મદા જરીના કિનારે ગોપિંદપાદાચાર્ય પાસે
સંન્યાસની દીક્ષા મીઠી અને વેદાંત માટે થયેલું
પણ શાળ મેળવ્યું.

શંકરાચાર્યની વિશેષતાઓ :-

ભારતના મહાન તત્ત્વચિંતક અને આચાર્ય તરફ આદી શંકરાચાર્યનું સ્થાન અનન્ય છે. તેમના જન્મ ઈ.સ. ૭૮૮ માં કુચના કલડી ગામે થયો. બાળપણથી જ તેમના અદ્ભુત બુદ્ધિશાળી અને જ્ઞાન પ્રેમી હતા.

શંકરાચાર્યની મુખ્ય વિશેષતા અદ્વૈત વેદાંતની સ્થાપના છે. તેમણે ઉપદેશ આપ્યો કે "બ્રહ્મ સત્ય છે, જ્ઞાત મિથ્યા છે અને આત્મા બ્રહ્મથી અલગ નથી." તેઓ તર્કબદ્ધ દલીલોથી પોતાના પચાસે રજૂ કરતા અને સમગ્ર ભારતમાં પંડિતો આજે પણ કરીને અદ્વૈત વેદાંતને પ્રચાર કર્યા.

જ્ઞાન આજે લક્ષિતો સમગ્રપણે કર્યો તેમની બીજી આશિષત હતી. તેમની રચનાઓ જેમ કે ભજ ગોવિંદમ અને આદેલવર્ધકારી આજે પણ લોકલોકાલ જગાલે છે. અભ્યાસુષ્ટુ ગુણ છતાં તેમણે વાર મહોની સ્થાપના કરી અનેક ગ્રંથોની રચના કરી.

યોગદાન :-

ભારતના દાર્શિક અને તત્ત્વચિંતનના પીઠકામમાં આદી શંકરાચાર્યનું યોગદાન અતિ મહત્વપૂર્ણ છે. તેમણે અદ્વૈત વેદાંતના પ્રચાર કરીને આત્મા અને બ્રહ્માની એકતા સ્થાપિત કરી. તેમના ઉપદેશ મુજબ "બ્રહ્મ સત્ય છે, જ્ઞાત મિથ્યા છે અને આત્મા બ્રહ્મથી અલગ નથી."

શંકરાચાર્યએ ઔપચારિક, લાવણીતા અને બ્રહ્મચર્ય પર બાધ લખી તત્ત્વ જ્ઞાનને સ્વેચ્છા બનાવ્યું. તેમણે વિવેકચુડામણી, ઉપદેશસાગુસી જેવા ગ્રંથો તથા ભજ ગોવિંદમ જેવા

સ્ત્રોતો રમીને જ્ઞાન અને લક્ષિતી સમન્વય ઉર્થો.

તેમણે સગર લારતલરમાં પ્રવાસ કરીને શાસ્ત્રાર્થ ઉરી અર્થો વેદાંતથી પ્રમાર ઉર્થો અને વિષંસાયેલા ધાર્મિક ગ્રંથોમાં સમ્પરસતા લાવી. દેશની ચાર દિશામાં મઠોની સ્થાપના કરી, જે આજે પણ વૈદિક પરંપરાના કિન્નર મરિક ઉર્થરત છે.

✦ મહત્વનું પ્રદાન :

અમર શંકરાચાર્ય લારતીય તત્ત્વજ્ઞાન અને ધાર્મિક પરંપરાને અમુલ્ય ડાળો આપ્યો છે. તેમના ધારા પ્રચારિત અર્થો વેદાંતના મિધાંતરથી લોકોમાં આત્મજ્ઞાન અને આધ્યાત્મિક સમજ વિકસિત થઈ. તેમણે જ્ઞાન અને લક્ષિતી સમન્વય લતાપણા ગ્રંથો અને સ્તોત્રો રચ્યા, જેમ કે લક્ષ ગોવિંદમ, મરિકેર્યમકુરી, વિવેકચુડામણિ વગેરે.

શંકરાચાર્ય દેશની ચાર દિશામાં મઠોની સ્થાપના કરી, જે આજે પણ ધાર્મિક અને તત્ત્વચિંતનના કિન્નર છે. તેમણે પ્રદાન માર જ્ઞાન અને શિક્ષણમાં ગડી, પરંતુ કિન્નરમાં સંસ્કૃતિક અને ધાર્મિક એક્સતા લાવવામાં પણ અપ્રતીત છે.

• શંકરાચાર્ય લારતના ચાર ખૂણામાં મઠોની સ્થાપના કરી:

- ▶ ક્રિન્નરી મઠ (કર્ણાટક - દક્ષિણ)
- ▶ ચારકા મઠ (ગુજરાત - પશ્ચિમ)
- ▶ જગાજ્ઞાપ મઠ (ઓડિશા - પૂર્વ)
- ▶ જ્યોતિર્મઠ / બદ્રીનાથ (ઉત્તરાખંડ - ઉત્તર)

જેમજ મુથી આ મઠો લારતની ધાર્મિક અને મર્થનિક પરંપરાનું કિન્નર છે.

+ શંકરાચાર્યનું સર્જન :

શ્રવારી શંકરાચાર્યે આત્મ તત્ત્વચિંતક જે જે સ્ત્રીને વિદ્યાના, કવિ અને વેપારી તરીકે અસ્યંત યોગદાન આપ્યું. તેમના સર્જનના મુખ્ય ક્ષેત્ર જ્ઞાન અને ભક્તિના સમન્વય થતાં. તેમણે ઉપનિષદ, ભગવદ્ગીતા, અને બ્રહ્મસૂત્ર પર તાત્પર્ય લખીને અદ્યૈત વેદાંતને મરળ અને પ્રસારિત પેઠાવ્યું.

તે ઉપરાંત, તેમણે વિવેકચૂડામી, ઉપદેશમહાકવિ, આત્મભાષ્ય જે પ્રાંતો રચ્યા, જેમાં ભુવનના આધ્યાત્મિક અને તત્ત્વજ્ઞાન આધારિત માર્ગદર્શન આપ્યામાં આપ્યા છે.

ભક્તિભાવ અને કાવ્યપૂર્ણતા દર્શાવતા, શંકરાચાર્યે ભજ ગોવંદન આહરંદર્થભટ્ટરી અને અનેક સ્ત્રીઓ રચ્યા, જે આજે પણ ભક્તિ અને તત્ત્વચિંતન માટે પ્રેરણાસ્ત્રોત છે.

પ્રભાતિ કાવ્ય પ્રકલ્પાર્થ

શ્રેય. વાચ. બી. એડ.

Roll No. 47

નાગાર્જુન

નાગાર્જુનની જન્મ વ્યાપારે ઇ.સ. 150 થી 250 માનવામાં આવે છે. તેમની જન્મ દક્ષિણ ભારતમાં સ્થાપિત છે કે વિદર્ભ થયો હતો. નાગાર્જુનની સમયકાળ કુશાણ સમ્રાટ કાલિશ્વર નો માનવામાં આવે છે. નાગાર્જુનની જીવનકાલ નાલંદા અને સમય બૌદ્ધ મહાવીરની ઊંચાઈની સમય હતી. આ સમયકાળ બૌદ્ધ ધર્મના મહાયાન પરંપરાના ઝડપી પસારની સમય હતી. નાગાર્જુનની સમય કુશાણ સામ્રાજ્યના શાસક કાલિશ્વરની સમય હતો. [ઇ.સ. 78-144] કાલિશ્વરની સમય બૌદ્ધ ધર્મનો મહાન વ્યાપ્તિ થતા હતો. નાગાર્જુન અને કાલિશ્વર વચ્ચેનો સંબંધ પણ માનવામાં આવે છે, ખાસ કરીને કાલિશ્વરે નાગાર્જુનને દરબારમાં આદર આપ્યો હતો એવી કથાઓ છે.

આ સમયમાં મહાયાન બૌદ્ધ ધર્મનો વિકાસ આવેલો હતો. નાલંદા જેવી મહાવીર જ્ઞાનપસારના કેન્દ્ર ખુલ્લો થતા. હિન્દુ, બૌદ્ધ, જૈન અને ગ્રીક-રોમન વિચાર-ધારાઓ વચ્ચે સંવાદ અને સ્પર્ધા બંને ચાલતી હતી. નાગાર્જુન એવા સમયગાળામાં જીવ્યા જ્યારે બૌદ્ધ ધર્મની વૈશ્વિક પસાર ભારતમાંથી ચીન, તિબેટ, મધ્ય એશિયા સુધી થઈ રહી હતી. તેમના વિચારોના કારણે બૌદ્ધ ભાવચિંતનને વધુ ઊંડાણ અને ભારકાળિત મળી એટલે નાગાર્જુનની સમય ગ્રામ શબ્દોચિત્ત રીતે નહીં પરંતુ ધાર્મિક, સાંસ્કૃતિક અને જ્ઞાન-પ્રગાલીના દૃષ્ટિકોણથી ખૂબ જ મહત્વની હતી.

વિશીષતા

નાગાર્જુન બૌદ્ધ - તત્ત્વચિંતકના મહાધાન બૌદ્ધધર્મના આદર્શ આચાર્ય હતા અને તે શૂન્યવાદના પૈતા હતા. અને અસ્તિત્વ અને નાસ્તિત્વ બંનેથી પરે જઈ મધ્યમ માર્ગ દર્શાવ્યો. અને તર્ક અને આધ્યાત્મિકતાની સંગમ અને જટિલ વિચારોને સ્વળ સ્મરણ રીતે રજૂ કરનાર અને નાગાર્જુનનો વિશ્વપ્રભાવ અને તેમના વિચારો ભારત જ નહીં, પણ તિબેટ, ચીન, જાપાન અને કોરિયા સુધી ફેલાયા.

નાગાર્જુનનું સૌથી મોટું તત્ત્વચિંતન “શૂન્યવાદ” છે. અને તેમણે સમગ્રજીવ ક્રી દુનિયામાં કોઈ પણ વસ્તુનું અંતરંગ સ્વતંત્ર અસ્તિત્વ નથી અને દરેક વસ્તુ એકબીજા ઉપર આધારિત છે, અને તેમણે “માધ્યમિક શાખા” ની સ્થાપના કરી. આ દર્શન અનુસાર જીવનમાં “અસ્તિત્વ છે” કે “કંઈ નથી” - એવા બે અતિશય વાદોને નકારીને મધ્યમમાર્ગ અપનાવ્યો. પછી નાગાર્જુન તત્ત્વચિંતન માટે તર્કશક્તિની ઉપયોગ માત્ર અપ્રત્યક્ષ કે ધાર્મિક પ્રશ્નોની થી નહીં પરંતુ તર્ક અને તત્ત્વજ્ઞાનના આધારથી સમજાવતા હતા. તેમનો કોઈ પણ પ્રશ્નોત્તરો અને તર્ક પર આધારિત હતો. અને સ્વાધારણ ભાષામાં જટિલ વિષયોને સ્મરણ રીતે સમજાવ્યા, તેથી તેમના વિચારો સામાન્ય લોકો સુધી અને વિદ્યાર્થીઓ માટે પણ સ્મરણ બન્યા.

નાગાર્જુને ધાર્મિક સહિષ્ણુતા અને કુટુંબ દરેક જીવમાં કુટુંબ અને સમાજના મહત્ત્વ સમજાવ્યું, અને તેમના દર્શન મુજબ દરેક જીવ એકબીજા સાથે ગ્રીકીસા

છે સૌથી પરસ્પર કુટુંબ સ્વામી ઈશ્વરી. નાગાર્જુનની
 વિશ્વવ્યાપી પૂજા પાળ પ્રાપ્ત જ હતી અને તેમનું
 ધીરેધીરે સાહિત્યકાર અને ગ્રંથકારમાં પણ વધુ હતું.
 તેમણે “મુલમધ્યમકારિકી”, “રત્નાવલી” જેવા ગ્રંથો
 લખીને ખીંચે તત્ત્વચિંતનને નવા સ્તર પર પહોંચાડ્યો.
 અને નાગાર્જુન સ્વાધ્યુનિકતા અને તેની સાથે જીવનમાં
 શૂન્યતાની કલ્પના સ્વાધ્યુનિક વિજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીને
 ક્વાન્ટમ ફિઝિક્સ અને ઇકોલોજી સાથે સ્વરૂપાવી
 શકાય છે.

સૌથી તેમને માત્ર સ્વાધ્યાત્મિક દાર્શનિક નહિ
 ખંભુ વિશ્વતત્ત્વચિંતક પણ માનવામાં આવે છે.

યોગદાન

નાગાર્જુનનું સૌથી મોટું યોગદાન છે “શૂન્યતા”. તેમણે સમજાવ્યું કે દુનિયામાં કંઈપણ વસ્તુ સ્વતંત્ર રીતે અસ્તિત્વ ધરાવતી નથી. દરેક વસ્તુ પરસ્પર આધારિત છે. શૂન્યતા એટલી નાસ્તિત્વ નહીં, પરંતુ અસ્તિત્વ. અને પરસ્પર નિર્ભરતા. તેમણે “માધ્યમિક” જ્ઞાપ્તિની સ્થાપના કરી. સાચી માર્ગ એટલી મધ્યમ માર્ગ - અતિશયતા બગરું રાંતુવિત જીવન. નાગાર્જુનને વિચારોને કારણે મહાયાન બૌદ્ધધર્મને તત્ત્વચિંતનનો મજબૂત આધાર મળ્યો. તેમના દર્શનને કારણે મહાયાન પરંપરા, ચીન, તિબેટ, જાપાન અને કોરિયા સુધી ફેલાઈ. આજ સુધી તિબેટીયન બૌદ્ધધર્મમાં તેમને બીજા કોઈ સત્તાવાળા ગાનવામાં આવે છે.

નાગાર્જુન માત્ર આધ્યાત્મિક જ નહીં, પણ રાજકીય અને સામાજિક જીવન માટે પણ માર્ગદર્શન આપ્યું. તેમને “સ્તનાવલી” ગ્રંથમાં રાજની નીતિકતા, ધર્મ અને જન-કલ્યાણ માટેની નીતિઓ જોખવી તેવી અને સમજાવ્યું કે શાસકનો ધર્મ છે પૂજના હિત માટે કાર્ય કરવું. નાગાર્જુનએ અનેક મહત્વપૂર્ણ “દર્શનો” રચના કરી.

મૂલમધ્યમહારિકા - શૂન્યવાદનું મુખ્ય તત્ત્વચિંતન
વિશ્વદેવ્યાસવૃત્તિ - વિરોધી તત્ત્વચિંતનને તર્કસંગત ઉત્તર પુકિતઘટિરહા - શૂન્યતા અને તર્કની સર્ચ
સ્તનાવલી - રાજાઓ માટે ધર્મ અને નીતિક ઉપદેશ
શૂન્યસમાધિ - ધ્યાન અને આધ્યાત્મિક અભ્યાસનું વર્ણન

નાગાર્જુનની તત્ત્વચિંતન અને વિજ્ઞાન સંપ્રદાયની
 સંપૂર્ણ. આજના સમયમાં પણ પ્રાચીનિક છે નાગાર્જુનના
 વિચારો ઉપાસના ક્ષિત્તિકસમાં પ્રદર્શન અસ્થિત અને પરસ્પર
 નિર્ભર છે. જે નાગાર્જુનના અભ્યુદય સંપ્રદાય સરખી છે.
 અને આધ્યાત્મિકતા અને માનવતામાં પણ યોગદાન
 આપ્યું છે. તેમજ દરેક જીવ પ્રત્યેક કુટુંબ અને
 સમાજના મહત્ત્વ સમજાવ્યું. માનવ જીવનની સાચી
 માર્ગ છે - અહિંસા, કુટુંબ, તર્ક અને ધર્મ. તેમના
 વિચારો આજે પણ માનવ સમાજ માટે મૌલિક માર્ગ-
 દર્શક છે.

મહત્વનું પુદાન

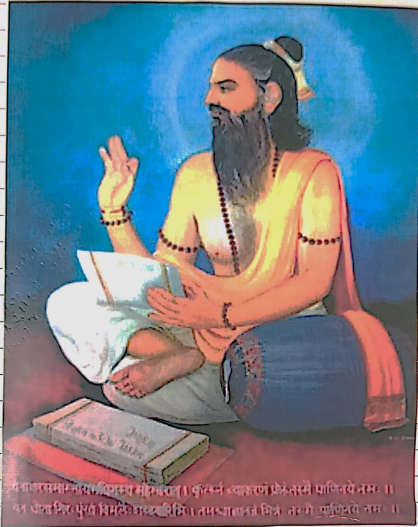
બૌદ્ધ તત્ત્વચિંતનને નવી દિશામાં નાગાર્જુનના “શુન્યવાદ” અને “મધ્યમિક દર્શન”ના કારણે બૌદ્ધ તત્ત્વચિંતન વધુ ઊંડું અને તર્કસંગત બન્યું. તૈમ્મણી મહાયાન બૌદ્ધધર્મને મજબૂત તત્ત્વચિંતનની આધાર આપ્યો. એમણે મહાયાન બૌદ્ધધર્મના વિકાસમાં યોગદાન આપ્યું હતું. આથી પણ તત્ત્વચિંતન પરંપરા તેમને “બોધ બુદ્ધ” સમાન માન આપાય છે. નાગાર્જુનનું મહત્ત્વ એ છે કે તૈમ્મણી આધ્યાત્મિક વિચારોને અર્થમજ્જાથી નહીં પરંતુ તર્ક અને પ્રત્યક્ષ-સમજના આ કારણે તેમનું દર્શન સામાન્ય લોકો તથા વિદ્વાનો બંને માટે સમાન રીતે ઉપયોગી બન્યું.

માનવજીવન માટે માગદર્શન નાગાર્જુનને ખતાવ્યું કે જીવનમાં બધું અસ્થિર અને પરસ્પર આધારિત છે. તેથી માનવ જીવનમાં અમર, સ્થિર અને મૃદુ દોડોને કુદરત, નીતિહિતા અને સમાનતા અપનાવવી જોઈએ. આ વિચારો માનવજીવન માટે હંમેશા પાસંગિક છે અને નાગાર્જુનને રાજકીય અને નીતિક પુદાન પણ આપ્યું છે. તેમનાં “સ્તનાવલી” ગ્રંથમાં રાજાઓ માટે આદર્શ નીતિઓ દર્શાવવામાં આવી. નાગાર્જુનનું માનવું હતું કે, “રાજનું પ્રથમ કર્તવ્ય છે, પ્રજાનું કલ્યાણ કરવું સૌથી તેમનું યોગદાન માત્ર ધર્મ શુદ્ધી સીમિત ન હોતું, પરંતુ રાજનીતિ અને સમાજજીવન સુધી પણ હતું.”

TOPIC :

પાલિલી

DATE : : 11

જન્મ : પાલિલીની જન્મ થી.બ. પૂર્વ લગભગ ૬મી શી સદીમાં
(આશરે ૭૫૦૦ વર્ષ પહેલાં) થયો હતો.

પાલિલીની જન્મ આવાધુત યાગના ગામમાં થયો હતો. આ
ગામ હાલુત અને ચિંધુ નદીના સંગમ પર આવેલા નાહલ
કુલ હતું. તેને હવે હાલુ કુલમાં આવે છે.

તેમના જન્મ સ્થળ અનુસાર, પાલિલીને આવા બુદ્ધિવાન પણ

D. NO
A 05

SIGN.

TOPIC :

DATE : : : 12

હોવામાં આવે છે. અને તેમની પાસે અપરિચિતતામાં આ મામની ઉત્સાહ કર્યો છે.

પાલિનીની મુખ્ય વિશેષતાઓ :

પાલિની એ આકર્ષણની ક્રીડા અભ્યાસ કર્યો. પાલિની પહેલાં આકર્ષણનાં દાણા ઓપકરી હતા. તેમના ગ્રંથી વાંચ્યા પછી અને તેમના લંકાવની ઓળખ પછી, પાલિનીએ વિશાળ કુલે લેવા દારૂનાં આચરન કલ્પે બોલ્યો.

પાલિની કમ્પ્યુટર આકર્ષણના ગણન આધારે હતા - તેમની ઘણી અપરિચિતતા વિસ્તરણમાં લાભકારીના દરેક અંકે અકારીય દરિયા માનવામાં આવે છે.

મુખ્ય વિશેષતાઓ નીચે મુજબ છે.

૧. અપરિચિતતા ગ્રંથ : પાલિનીએ લખેલી અપરિચિતતા ગ્રંથ ૬ અપરિચિતતામાં વહેંચાયેલી છે. તેમાં લગભગ ૩,૬૬૭ સ્ત્રોતો છે.

૨. અપરિચિતતા :

પાલિનીએ મુખ્ય ૪ કુટુંબ પણ અર્થબલ્લર સ્ત્રોતોમાં વહેંચના મિત્રમાં આપ્યા છે.

૩. ટેનામિક આલિંગન :

પાલિનીએ આકર્ષણના ગણ લખા મિત્રમાં લંકા નથી, પરંતુ ટેનામિક મિત્રમાં લંકા રજૂ કર્યો.

D. NO
A 05

WAVES
TIME TO WRITE

SIGN.

TOPIC :

DATE : : : 13

4. ભાષાની કૃતિ

પાલિનીના કાલે બૈદ્ધન ભાષા ઉભરી વર્ષે બુદ્ધ શુદ્ધ મિયમિન
જાન કરી રહી છે.

5. વિશ્વ યોગ્ય પ્રભાવ

તેમના યોગ્યતાના અભ્યાસના આગળ ભારતીય ભાષાઓ જ નહીં,
પરંતુ યુગોપયુગ ભાષાશાસ્ત્રીઓ પણ પ્રભાવ પાડ્યો છે.

6. નિયમબદ્ધતા અને લાઠિયતા

દરેક નિયમ માટે કાલે અને લાઠિય જોવામાં આવે છે.

બધે ભાષામાં અમજવા વાળે કેવા નિયમો હોવા જોઈએ એ
પાલિનીએ બતાવ્યું છે.

પાલિની : પાલિનીએ બૈદ્ધન યોગ્યતા અને ભાષાશાસ્ત્રી
બદ્ધતા વચ્ચેના અંતર બતાવ્યું છે.

તેમના વૈદ્ય અભ્યાસના વચ્ચે વિશ્વની પ્રથમ
વૈદ્યાલય ભાષાશાસ્ત્રીય વૈદ્ય અભ્યાસો આવે છે

મોલ્ડનું પ્રદાન :

ભારતીય દર્શન , વેદ , પુરાણ , કાલે બુદ્ધે જ બૈદ્ધન
પર વ્યાખ્યાન કરે છે. આ બુદ્ધ પાલિનીના કાલે જ આવે
છે.

D. NO
A 05

SIGN.

TOPIC :

DATE : : :

14

પાઠિનીને " અંકૂત (પાકરણ) પિતા ' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

પાઠિનીના ગ્રંથ અઠાદશાશ્વ ભાષાશાસ્ત્ર અને વિજ્ઞાન, કૌશલ પ્રાચીન અને ઇતિહાસિક વેશના ગાણાં છે.

તેનાં આધારે ૩,૭૬૭ સૂત્રો અને પાંચ અંકૂત અભ્યાસ અર્થે આકારરૂપ છે.

પાઠિનીએ વ્યાકરણ વિજ્ઞાની પ્રથમ સાંપ્રદાયિક પ્રણાલી છે. તે ૧૭ એ સદીનાં ગૌરવોલિની કોઠની કાષ્ઠ અને ત્યારબાદ ગણિતશાસ્ત્રનાં ચર્ચાનાં વિજ્ઞાનનાં હળા સમય પહેલાં વિકસાપાયાં આવેલી.

પાંતોના વ્યાકરણને કસ્ટી વખતે પાઠિનીએ " અભ્યાસક્રમો " ની ઉપરથી ક્યાં હતી. તેમાં વ્યાકરણનાં નાં વર્ગોની સમજા અલગ કરવા માટે એક શ્રાવિષ્ટ વ્યવસ્થાની સમાવેશ થતાં હતી. જેમાં વ્યાકરણની પુરુષાર્થની ચોક્કસ રીતે મિલકેલત કરી શકાય.

પાઠિનીના સૂત્રોની શૈલી જુદા જ સંપ્રદાય છે. તે સૂત્ર પુગલ ભાષાકરતા હતી. જોત સૂત્ર , સર્વસૂત્ર , શ્રુતિય સૂત્ર , પ્રતિશાસ્ત્ર સૂત્ર પણ આ શૈલીમાં છે. પરંતુ પાઠિનીના સૂત્રોમાં જે વ્યુદ્ધિકરણ છે. તે બીજી ક્યાંય ક્યાંય મળતું નથી.

પાઠિનીએ મહાપ્રશ્નોને ૧૫ પ્રત્યાહાર સૂત્રોમાં વિભાજી કર્યા અને તેમને અઠક પ્રકારે ક્ષેત્રે સ્થાપના કરેલો.

D. NO
A 05

SIGN.

TOPIC :

DATE :

15

42 ખુલાસા સુધી હજાયા. જા પાઠશાળાની સીધા મારી
વિશેષતા છે. જેના દારણે તે સીધી જગ્યામાં વધુ આગળી
ભરી ઘાટતા હતા.

નામ ^૧ ગામીત સુખિલ સી

class:- S.Y. BED.

સી. 11 નં - 48

સૈદ્ધાંત - Google APP (Siddhanti Wikidididid)

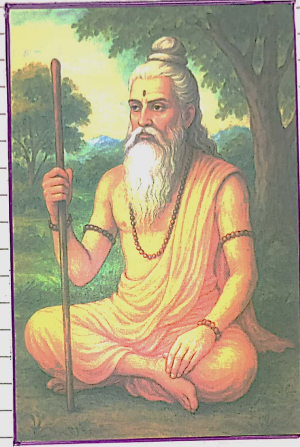
D. NO
A 05

SIGN.

વિશ્વકર્મા

16

જન્મ અને સ્થાન : વશિષ્ઠી બ્રહ્માના મનસુખ
મનવાસાં આદિ છે.

અપ્તિ : ત્રિશી કૃતયુગ (અલ્પયુગ) ના
અપ્તિમાના અંત છે.

વાકયુક્ત : દિશાકુ વાંચના આશીર્વાદ ત્રિશી
શશુકીરૂપ રહ્યા હતા.

પરિવાર : ત્રિમની પત્ની અરુંધતી અત્યંત

પાવન અને સતી સ્ત્રી માનવામાં આવે છે. કાકી પણ
" સરુદાસી દર્શન " વિપાદતિથિમાં જણામાં આપે છે.

તેમની પાસે નંદિની ધાય હતી. જે કામદેવની
પુત્રી હતી અને મળગમનુ બધું આપવાની કાલિત દેરાવતી
હતી.

વિશિષ્ટતા :

* સેવાકલિત અને દેવનું પ્રસિદ્ધિ :

વિશ્વામિત્ર જેવા પ્રસિદ્ધિ સામે પણ કાંઈ અને કંઈ
કાળવા ગાપ્યું.

* તથ્ય સ્થાવર :

લોગ, માન અને સાધનામાં તલ્લીન.

* ગુરુત્વ :

દશરથ લગના વાજકુરુ અને ક્રીડામયદ્ર જેવા આદર્શ
પુત્રની કંઈકાર આપનાર હુળગુરુ.

* અલૌકિક ક્ષમિતી :

" નંદિની " ગાય (કામદેવની પુત્રી) જે દેવતા સુરભ
અન્ન - કંપાલ આપતી.

અસ્ત્રપાત્ર નાભનું અદ્ભુત પાત્ર જીનોદ્ય અન્ન કંઈ
ખૂરવું નહીં.

પરંપરાગત વિચારકાંડાં :

ગ્નાન આદિ અંધારા, ભય રાત્રી દરમિયાન પણ ભાવ કુટલી

ચોગદાન :

વેદોમાં ચોગદાન :

ઋગ્વેદમાં લેખણ અનેક સુકતોની કથના કરી, જેમાં દેવતાઓની સ્તુતિ, તત્ત્વજ્ઞાન અને યૌક્તિક આર્ગદર્શન સામેલ છે.

રાષ્ટ્રદર્શનું આર્ગદર્શન :

રાજા, દશરથન અને ત્યારબાદ ક્રિષ્ણનું રાષ્ટ્રદર્શન, નીતિ અને વ્યાથની પાઠ બતાવ્યાં.

યુગકાળકષિટ વડા :

રાજા દશરથન યુગ પ્રાપ્તિ માટે યુગકાળકષિટ વડા કુરુવાની પ્રવેશ આપ્યો અને તેની સંચાલન કર્યો. તેના પરિણામો ક્રીડાગ્રામ, ભરત, લક્ષ્મણ અને શત્રુઘ્નનો જન્મ થયો.

શિશુલક્ષ્મિ ચોગદાન :

ક્રીડાગ્રામ, લક્ષ્મણ, ભરત અને શત્રુઘ્નની શિક્ષણ આપ્યું અને તેમને આદર્શ રાજા બનવા સંપ્રેરિત કર્યો.

માડવનું પ્રદાન :

* દર્શન અને જ્ઞાન :

વિશ્વામિત્ર વાડવાન લેખન પડકાર. પરંતુ વ્યક્તિ જ્ઞાનાશીલતા દાખવી.

* નીચેનામાંથી પૂછાશે :

વાશિષ્ઠ કુળમાં ગ્રામ અને નાપનું જ્ઞાન દર્શાવ્યું.

* ઇન્દ્રપ્રકાશ ભજાતની જ્ઞાપના છે.

ઇન્દ્ર, નીતિ અને જ્ઞાતના આધાર પર મેલ્યા કેવો શક્તિ આપણું તેનું પ્રદર્શન કર્યું.

* આહર્ષ યુદ્ધ - શિષ્ય પરંપરા છે.

વાશિષ્ઠ અને શ્રીકૃષ્ણના અહિં આહર્ષ યુદ્ધ - શિષ્યના ઉદ્દેશ્યરૂપ છે.

સીર્ષન :

વાશિષ્ઠ સીંદા છે.

જ્યોતિષશાસ્ત્ર પર આધારિત ભરણપૂર્ણ ગ્રંથ, ક્યાં ગ્રંથ - નામ, જ્યોતિષ ગ્રાંથાલોકના વાંચક વિષયો આપે છે.

ત્રેકોપેદના શુકલો છે.

તત્ત્વજ્ઞાન દર્શન, યજુર્વેદ અને જીવન-શુદ્ધિ વિષયક રચનાઓ.

ક્રિપાક્રિયા (નમ્ર અને મલ) છે.

ગ્રાંથનાર્થ પર આધારિત ભરણપૂર્ણ ગ્રંથ, તેમાં શ્રીકૃષ્ણ અને વાશિષ્ઠ વચ્ચે વર્ણન કરવામાં આવેલી સમાવેશ થાય છે. આ ગ્રંથ

અલગાલગ, અલગાલગનાં ક્ષયને ઓછું પણ આધારિત છે.

આલંકાર :

વર્ણાશ્રી પ્રકારે લખાતીય અંશકૃતિનાં ગદ્યનાં પ્રકારનાં
આંનાં અંક છે. લેખકો દર્શ, રાજકર્મ, નૌસિક વૃક્ષો
અને શિખરો દ્વારા અન્યથા યોગદાન આપ્યું. શિખરો
કરો અલંકારો રાજાને રાજાઈની અપાવતું લેખની
ઓછા ઓછા ફાળો છે. લેખની અનાજો આજે પણ
જાનનાં અલ્પ અંક છે.

શ્રીલક્ષ્મી :

દર્શનું પાલન કરી, અધર્મ નહીં
મત્તે બ્રહ્મી, અસત્ય નહીં.
કુરુ શું છે તે જુઓ, નાજુક શું છે તે નહીં.
ઓછા ઉપર જુઓ, ઓછા ઉપર શું છે તે નહીં.

કલ્પાદ

21

કલ્પાદ જેને ઉલ્લુક, કથયપ, કલભક્ષ, કલભુજ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, તે એક પ્રાચીન ભારતીય દુરબલી પૈદ્ધાનિક અને ફિલોસોફીર હતા જેમણે ભારતીય ફિલસૂફીની પૈશ્વિક શાળાની સ્થાપના કરી હતી જે પ્રાચીન ભારતીય ભૌતિકશાસ્ત્રનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

છઠ્ઠી સદીથી ચીન સદી બીસીઈ વચ્ચેના સમયગાળામાં મુલ્યા હોવાની અંદાજ છે, તેમનાં મુવન વિશે બહુ ઓછું જાણીતું છે. તેમનાં પરંપરાગત નામ "કલ્પાદ" નો અર્થ "બહુ જ્ઞાનાર" થાય છે, અને તેઓ સંસ્કૃત ગ્રંથ પૈશ્વિક સૂત્રમાં ભૌતિકશાસ્ત્ર અને ફિલસૂફી મુલ્ય પરમાણુવાદી અભિગમના પાયા વિકસાવવા માટે જાણીતા છે. તેમનાં ગ્રંથને કલ્પાદ સૂત્રો અથવા "કલ્પાદનાં સૂત્ર" તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે.

કલ્પાદ હારા સ્થાપિત શાળા આશ્રમોમાં સર્જન અને અસ્તિત્વને એક પરમાણુ સિદ્ધાંત, તર્ક અને વાસ્તવવાદનો ઉપયોગ કરીને સમજાવે છે. અને જ્ઞાનવ ઈતિહાસના ઔદી પ્રાચીન વ્યવસ્થિત વાસ્તવવાદી અન્યેલીમ્બાની એક છે. કલ્પાદે મૂલ્ય હું ક દરેક વસ્તુને વિભાજિત કરી શકાય છે, પરંતુ આ ઉપવિભાજન કાયમ માટે માત્ર રહી શકતું નથી, અને એવા નાનામાં નાના અસ્તિત્વો (પરમાણુ) હોવા કીર્ત્તિ જે વિભાજિત ન થઈ શકે, જે સાબિત હોય, જે વિવિધ રીતે અંકુશ થાય છે જેથી અનન્ય ઓળખ સાથે જટિલ પદાર્થો અને કારીર ઉત્પન્ન થાય, એક પ્રક્રિયા જેમાં ગરમીની સમાવેશ થાય છે, અને આ વધુ ભૌતિક અસ્તિત્વનો આધાર છે. તેમણે આ વિભાજનો ઉપયોગ આત્માની વિભાવના સાથે મીક્ષ માટે વિન - દૈવ્યવાદી

માદેવન વિઠભાવવા માટે કુચી, ભૌતિકશાસ્ત્રના પ્રિઝમથી
 જીવામાં વ્યાપે જી, લેમના વિચારો અપર્યાપ્ત કરવામાં
 આવતી સિદ્ધિઓ અત્યંત તરીકે નિર્બીજીક માટે સ્પષ્ટ
 ભૂમિકા રચે છે. કહાદનાં વિચારો હિન્દુ ધર્મની અન્ય
 શાળાઓ પર પ્રભાવશાળી હતા, અને તેના ઇતિહાસમાં
 હિન્દુ ફિલસૂફીની ન્યાય શાળા આવે ગાઢ રીતે અંકુશાયલા
 હતા.

કહાદની પદ્ધતિ એ ગુણધર્મી વ્યવર્થની વાત
 છે જે નામ અપાત્ર શકાય તેવા અને અજ્ઞાત શકાય તેવા છે.
 લેમની દાવા છે કે આ અભિપ્રાયમાં દરેક વસ્તુનું વર્ણન
 કરવા માટે પૂરતા છે, જેમાં નિર્બીજીકની પણ અમાવેશ થાય છે.
 આ એ અંતર્યામી છે, દ્રવ્ય વ્યવર્થ, ગુણ ગુણવત્તા, કર્મ
 (ક્રિયા/ગતિ), સામાન્ય (સામાન્યતા / સામાન્યતા), વિચિત્ર
 અને સમવાય (અનુવંશિકતા). પદ્ધતીના ત્રણ વર્ગો (દ્રવ્ય) છે.
 જેમાંથી કટલાક પરમાણુ છે, કટલાક અણુ નથી અને
 અન્ય અર્થવાત્તા છે.

કહાદના વિચારો વિવિધ ક્ષેત્રોમાં ફેલાયેલા હતા,
 અને લેમને માત્ર ફિલસૂફી જ નહિ, પરંતુ કદાચ અન્ય
 ક્ષેત્રોના વિદ્વાનો જેમ કે ઘરક, લેમને ઘરક સંહિતા
 નામની લખાણી કોય લખ્યો લેમને પણ પ્રભાવિત
 કર્યા હતા.

• જીવન [Lifetime] :

કલાદે કયાં કદીમાં જીવ્યા તે અસંખ્ય છે અને તે લાંબા સમયથી અર્થનો વિષય રહ્યો છે. ૧૯૬૧ની તિમની સમીક્ષામાં, કીર્તિ કહે છે કે કલાદે ૩૦૦ CE પહેલાં જીવ્યા હતા, પરંતુ તિમની ઓક્સફોર્ડમાં મિત્રાપલે જીવતા માટેના પાતરીકારક પુરાવા હજી પણ અગત્ય છે.

વૈજ્ઞાનિક સૂક્ષ્મ ભારતીય ફિલસૂફીની સ્પર્ધાત્મક કાળાચ્છા જેમ કે સાંખ્ય અને મીમાંસાનો ઉલ્લેખ કરે છે, પરંતુ બૌદ્ધ ધર્મનો કોઈ ઉલ્લેખ કરતા નથી, જેના કારણે તાજેતરના પ્રકાશનોમાં વિદ્યાનીચ્છા છઠ્ઠી સદી બીસીઈમાં અંતરે જીવ્યા છે. વૈજ્ઞાનિક સૂક્ષ્મની હસ્તપ્રત આધુનિક યુગમાં અનેક આધુનિકતામાં ટકી રહી છે અને ૧૯૩૬માં ટાઇપ અને ૧૯૬૨માં એલ્યુમિનિયમ દ્વારા ભારતના વિવિધ ભાગોમાં નવી હસ્તપ્રતોની શોધ, ત્યારબાદ વિવિધનાત્મક આધુનિક અભ્યાસો સૂચવે છે કે કલાદેને આભારી લખાણ ૨૦૦ બીસીઈ અને આગળના યુગની શાસ્ત્રના પદો ત્યજી દેવા છે કે તેના મુખ્ય સિદ્ધાંતો યુગના કોઈ શકે છે. પહેલી અને બીજી સદીના અનેક હિન્દુ શંકા, જેમ કે કૃષ્ણ ભાગ્યચંનના મહાવિભાસ અને જ્ઞાનપ્રસ્થાન, કલાદેના સિદ્ધાંતો પર દિગ્ધર્મી અને અવલોકન કરે છે. તિમના વિચારોનો ઉલ્લેખ તે જ સમયગાળાના અવલોકનને આભારી બૌદ્ધ શંકામાં પણ મળે છે.

જૈન ધર્મ સાહિત્યમાં તિમને "સદ્-ઉલુક" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, જેનો અર્થ થાય છે "હું વર્ગોના સિદ્ધાંતોના પ્રસ્તાવ મૂકનાર ઉલુક." તિમને વૈજ્ઞાનિક દર્શન એ જ રીતે વૈજ્ઞાનિક ગાંધી સાથે દિગ્ધર્મી છે. જેમ કે "બીલુક"

દર્શન' ઉપનામ ઉલુક પછી ઉતરી બ્લાયુ છે.

કળાદ ભારતીય ફિલસૂફીમાં પ્રભાવશાળી હતો જે સરમુખત્યાર, વલ્લહાની ધ્યને ધ્યન્ય લોકો જેમ કે કચ્ચપ, ઉલુક, કાનદ, કલાબુક વગેરે દ્વારા વિવિધ ગ્રંથોમાં દેખાય છે.

• વિચારો : •

કળાદના દાવામાં ભૌતિકશાસ્ત્ર કિન્દર્યાન છે. જે કંઈ જાણી શકાય છે તે ગતિ પર બ્યાધારિત છે. બ્રહ્માંડની સમજણમાં ભૌતિકશાસ્ત્રને કિન્દર્યાન શાખવાનું લેમના અવિચલ સિદ્ધાંતો પછી પણ અનુરૂપ છે. ઉદાહરણ તરીકે, તેઓ કહે છે કે પરમાણુ ગીળકાર હોવો મેઈવ્યે કારણ કે તે વધા પવિલામીમાં સમાન હોવો મેઈવ્યે. તેઓ ભારપૂર્વક જણાવે છે કે વધા પદાર્થો ચાર પ્રકારના પરમાણુઓથી બનેલા છે, જેમાંથી વે માં દળ થાય છે અને વે દળની હોય છે.

કળાદ ધર્મને ભૌતિક પ્રગતિ અને સર્વોચ્ચ ઉલ્લાસ લાવે છે તે રીતે વ્યાખ્યાયિત કરીને લેમના કાર્યને એક વિશાળ નૈતિક માળખામાં સ્થુ કરે છે. તેઓ આ સૂત્રને બીજા સૂત્ર સાથે અનુસરે છે જે દાવો કરે છે કે વેઈવ્યે આ ધર્મ શીખવવાને કારણે બ્યાદર મેળવ્યો છે. અને કંઈક ફક્ત અટલા ગાર ધર્મ નથી કારણ કે તે વેઈમો છે. કળાદ અગ્નિનું ઉપર તરફ વધવું, મુંબડીય ગતિ, વરસાદ અને ગર્જના, ધાસનો વિકાસ જેવા અનુભવજન્ય અવલોકનો કરે છે અને લેમના ગ્રંથ લૈસીસક સૂત્રમાં લેમના ગાર કુદરતી સમજુતીઓ બ્યાપે છે.

કલાદે બળે પ્રારંભિક લૈંગિક વિદ્યાનીચ્છે
 વ્યક્તિઓ કાચલા દારા ઉત્કૃષ્ટિ પર દ્યાનકેન્દ્રિત કર્યું, મેકે
 લેખના સમય માટે બધા અસામાન્ય ન હોતું કારણ
 કે હિંદુ ક્લેવરફીના દાલા મુખ્ય પ્રારંભિક સંસ્કરણો
 જેમ કે સંખ્યા, ન્યાય, મીમાંસા, યોગ બળે વિદાંતની
 ઉપશાળાઓ લેખક જેન ધર્મ બળે ચૌદ ધર્મ જેવી ધ્વિન-
 વૈદિક શાળાઓ, બે વ રીતે ધ્વિન-ઈશ્વરબાદી હતા.
 કલાદે ભારતનાં અથવા મધ્યધ્વિનનાં બેકે હતા જેઓ
 લગવાન વિના, અસ્તિત્વને સમજવા બળે પીતાના પર
 મહિ પ્રાપ્ત કરવાની બાળસની કુમતામાં માનતા હતા.
 પ્રાચીન ભારતીયોની અંકે અથવા કલ્પના જેને નીચે
 દારા 'ધર્મમિષ્ટા બળે વેદના જ્ઞાન સાથે, કંઈ પણ
 અસાધ્ય નથી.' અથવા માન્યતા તરીકે સાશંકા અપવામાં
 અથવા હતા.

લખાણમાં કહાવણું છે:

- વાસ્તવિકતાઓના નવ દ્રષ્ટકો છે:
 પરમાણુઓના ચાર વર્ગ (પૃથ્વી, પાણી, પ્રકાશ અને
 હવા), અવકાશ (અવકાશ), સમય (કાલ), દિશા (દિશા),
 આત્માઓની અનંતતા (આત્મા), મન (માનસ).
- સૃષ્ટિનો દરેક પદાર્થ પરમાણુઓથી બનેલો છે જે અંકબીજ
 સાથે ક્રિડાર્થે પરમાણુઓ બનાવે છે. પરમાણુઓ શાધ્વત છે
 અને લેખના સંધિકર્મો પ્રયોગમૂલક ભૌતિક વિષય બનાવે છે.
- વ્યક્તિગત આત્માઓ શાધ્વત છે અને યોગ સમય માટે
 સમય માટે ભૌતિક શરીરમાં વ્યાપી થાય છે.
- અનુભવનાં છ વર્ગો (પદાર્થ) છે - પદાર્થ, ગુણવત્તા, પ્રવૃત્તિ,

સામાન્યતા, વિશિષ્ટતા અને ક્ષણિકતા.

રંગ, સ્વાદ, ગંધ, સ્પર્શ, સંખ્યા, કદ, અવગતતા, ગ્રેડાલ, અને અસંગતતા, પ્રાથમિક અને વંદી, સમજીત અને અનંદ અને પીડા, અપાર્શ્વિક અને દુઃખ. અને દૈરઘ્નિયો જેવા પદાર્થોના અનેક લક્ષણો (દૃષ્ટ્ય) અનુભવામાં આવ્યા છે.

આમ, પેદાવિભાગો વિચાર વિશ્લેષણાત્મક ક્ષેત્રોમાં પણ અગત્ય વધે છે, જે ત્યાં જ સાચેના તેના સંબંધને સમજાવે છે.

• અવલોકનો અને સિદ્ધાંતો :

તૈયારીક સૂક્ષ્મતા પાંચમાં અધ્યાયમાં, કલાદ વિવિધ અનુભવગ્રસ્ત અવલોકનો અને કુદરતી ઘટનાઓ નો ઉલ્લેખ કરે છે જેમ કે વસ્તુઓનું ઠમ્બીન પર પડવું, અગ્નિ અને ગરમીનું ઉપર તરફ ઉદય, દાસનું ઉપર તરફ વધવું, વરસાદ અને વાવાઝીડોની પ્રકૃતિ, પ્રવાહીનો પ્રવાહ, ચુપ્પક તરફ ગતિ વગેરે. આ વસ્તુઓ શા માટે થાય છે તે સૂચે છે. પછી અનુભવો, પરમાણુઓ અને તેમની ક્રિયાપ્રતિક્રિયા પરના તેમના સિદ્ધાંતો સાથે તેમના અવલોકનોને એકીકૃત કરવાનો પ્રયાસ કરે છે. તે અવલોકન કરાચીવ ઘટનાઓને એ ભાગમાં વર્ગીકૃત કરે છે. દૈરઘ્નિય શક્તિ દર્શાવતી ઘટનાઓ અને વિષય-વસ્તુ ગ્રેડાલ દર્શાવતી ઘટનાઓ.

નિરીક્ષક એટલે કે વિષય, ઉદ્દેશ્ય વાસ્તવિકતાથી અલગ હોવાની તેમની વિચાર લેણી સાથે સંપૂર્ણપણે અસંગત છે, જે "અપરા" અને "પરા" જ્ઞાન વચ્ચેના તફાવત વિશે વાત કરે છે. જ્યાં "અપરા" સામાન્ય અંગનાત્મક

જાનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જ્યારે "પર" બ્રહ્મા દેવતાના જ્ઞાનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

• પરમાત્મા (બ્રહ્મા) ની વિભાવના :-

વૈશેષિક દર્શન:

દર્શન એ છે જોઈ. દ્વારા અભેદ કાશ તરફ ઉન્નતિની મિત્રિ થાય છે. કારણ કે તે તેનું અપર્યાયરૂપ છે. તેને વેદોની અધિષ્ટાત છે.

- વૈશેષિક સૂત્રો ૧, ૧-૨

(...) સુખ અને દુઃખની અમરજાનાં ઉદભવતી વાત અપાવે ત્યારે વિશિષ્ટતાના અભાવથી ફક્ત એક જ વ્યક્તિ અભાવ છે તે મળી શકાય છે. જ્યારે દર્શનમાં લેખની દૃઢતા અને લેખના શિક્ષણની કાલિતથી અન્યક વ્યક્તિઓનો અંદાજ લગાડવામાં અપર્યાય

- વૈશેષિક સૂત્રો ૩. ૧૬-૧૬

સાચું અસ્તિત્વ કાલિત છે, તેનું કોઈ કાલ નથી. તેની સુખક તેનો પ્રભાવ છે. અસરની અજરો વેળા કારણની અજરોથી ઉદ્ભવે છે.

- વૈશેષિક સૂત્રો ૫. ૧-૩

કલાદ પ્રસ્તાવ મૂકે છે કે પરમાત્મા (બ્રહ્મા) એ પરમાર્થ ની એક અવિનાશી કલ છે. અત્મા અવિનાશી છે. કારણ કે અત્મા સ્થિતિ છે જ્યાં કોઈ અપર્યાય કરી શકાતું નથી. તેમજ અત્માઓના ગુણધર્મો તકલી કરવા માટે અવિનાશી હોવાથી ઉપયોગ કરવા. લેખનો અર્થ પણ કદાચ કે અત્મામાં એ સ્થિતિથી કોઈ શકે છે. સંપૂર્ણ અપર્યાય અને ગતિની સ્થિતિ

કલાદ ચાર અલગ અલગ પ્રકારનાં પરમાત્માઓનું અત્માના લગાવું: એ હવે કાલે અને એ હવે પશ્ચિમ, દરેક પરમાર્થમાં અર્થ પ્રકારનાં પરમાત્માઓ દેવા મેળવે.

મહર્ષિ ચરક

અમરા :

ચરક બાંધી સદી વીસીઈ દરમિયાન જુલ્યા હોવાનું
ઝાનવામાં આવે છે, મેડે લેમના જન્મ અને મૃત્યુની
ચક્રિકસ તારીખો અનિશ્ચિત છે.

કૃષ્ણાણ સ્વામીજીના પ્રાપ્તિાત રામ કનિચ્છના
કાશ્મિરકાળ દરમિયાન મહર્ષિ ચરકને દરબારના ચિકિત્સક
તરીકે પણ અંગીકરવામાં આવે છે.

અધુનિકવેર્ડ તારણ કાઢ્યું કે, ચરક નામનો લેખક
લગભગ 150-200 CE કરતાં પાછળ અને લગભગ
100 BCE કરતાં વધુ પહિલાં જુલ્યા ન હોઈ શકે.

વીગદાન :

- ચરક સંહિતા , આયુર્વેદના ત્રણ મુખ્ય ગ્રંથોમાંથી એક છે. ચરકનું આયુર્વેદ જોતમાં વીગદાન અત્યંત મહત્વપૂર્ણ છે.

મુખ્ય વીગદાન :

- ચરક સંહિતા : આ ગ્રંથમાં રોગોના નિદાન , કારણ , ઉપચાર અને નિવારણની વિસ્તૃત આહતી આપેલી છે. તે યૌષ્ઠિઘ્ણી , આહાર અને ભુવનશૈલીના નિયમો વિશે પણ વિગતવાર સમજૂતી પૂરી પાડે છે.
- ત્રિદોષ સિદ્ધાંત : તેમણે કારીરના વાત, પિત્ત અને કફ ભાગના ત્રણ દોષોના સંતુલન પર ભાર ચૂક્યો. આ દોષોના અસંતુલનથી રોગ ઘાટ છે, તેમને સંતુલિત કરીને આરોગ્ય મળવી શકાય છે.
- નિવારક ચિકિત્સા : ચરકે ઉપચાર કરતાં રોગના નિવારણ પર વધુ ભાર ચૂક્યો. તેમણે સ્વસ્થ રહેવા માટે દૈનિક અને ત્રણ અનુસારની ભુવનશૈલીનું મહત્વ સમજાવ્યું.
- નૈતિક આચારસંહિતા : તેમણે ચિકિત્સાકે માટે એક નૈતિક આચારસંહિતા પણ લખાવી , જેમાં ઘેરો પ્રત્યે દયા , ઠીકનીયતા અને નિષ્ઠા મળવવા પર ભાર સૂચાવ્યો આપ્યો છે.

વિશેષતા :-

- મહર્ષિ ચરક **આયુર્વેદાચાર્ય** તરીકે ઓળખાયા છે.
- મહર્ષિ ચરક પ્રાચીન ભારતના મહાન વૈદ્યકલાચાર્ય 'પતંજલિ' અને વ્યાધુર્વેદના શલ્યક્રિયાના જનક આચાર્ય 'સુશ્રુત' ના પુર્વગામી હતા.
- મહર્ષિ ચરક "**વ્યાધુર્વેદના પિતા**" તરીકે ઓળખાતા છે.
- તેઓ પ્રાચીન ભારતમાં વિહસિત હતા અને વ્યાધુર્વેદમાં મુખ્ય કાળી આપના રાશીમાંના હતા. તેઓ એક શિક્ષક તરીકે પણ ઓળખાતા છે.
- મહર્ષિ ચરકે 'ચરક સંહિતા' નામના ગ્રંથની રચના કરી. જેના કારણે તેઓ જગપ્રસિદ્ધ થયા.
- મહર્ષિ ચરકને કાશ્મીરના વતની તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.
- ચરક સંહિતામાં વ્યાધુર્વેદના જ્ઞાનને એકત્રિત કરીને એનું સંકલન કર્યું છે.
- ચરક મુનિએ ભ્રમણ કરીને વર્ધા શિક્ષકો સાથે વૈઠકી કરી, વિચાર એકત્ર કર્યા અને સિદ્ધાંતો પ્રતિપાદિત કર્યા અને એને વર્ધાના લખવાને યોગ્ય વ્યવસ્થા.
- ચરકે વ્યાધુર્વેદને આત્ર વનસ્પતિઓ કે હવા મુદી અર્થાક્ષિત ન રાખતા, એક સંપૂર્ણ **શિક્ષા વિજ્ઞાન** તરીકે રજૂ કર્યું.

મહર્ષિ શરકનું મહત્વનું પ્રદાન.

- શરકના અનુવાદ અનુસાર, આરીગ્ય અને રોગ પૂર્વાનિર્ધારિત નથી. અને માનવ પ્રયત્નો અને જીવનશૈલી પર દયાન સ્થાપીને આયુષ્ય લંબાવી શકાય છે.
- શરકની મોઢી મોઢી હિતિ **અશ્ક સંહિતા** છે, જે આયુર્વેદનો મુખ્ય ગ્રંથ છે. તેમાં ચિકિત્સા, કારીર, નિદાન, રોગચિહ્નો વગેરે વિષયોનું વર્ણન છે.
- આ ગ્રંથ આજે પણ **મોડકલ વિજ્ઞાનમાં સંશોધન માટે આધારસ્ત્ર** છે.
- અશ્ક માત્ર ઉપચાર પર નહિ, પરંતુ રોગ નિવારણ પર પણ ભાર મૂકતા હતા.
“ઉપચાર કરતાં નિવારણ મારું છે” આ મિથુનના પ્રારંભિક સમયકે હોવાનું જણાય છે.
- અશ્ક માનવ કારીર અને વિવિધ સ્થવલબીના કારીરશ્યનાની અભ્યાસ કરી. તેમણે **માનવ કારીરમાં ફક્ત દાંત મહિત કુલ ૩૬૦ ફાડકાં** નળપ્રચ્ચાયા
- તેઓ દુષ્ટને **“નિયંત્રણ કેન્દ્ર”** માનતા હતા.
- અશ્કનું મોઢી મોઢું પ્રદાન અશ્ક સંહિતા છે, જેમાં આરીગ્ય વિજ્ઞાનને વ્યવસ્થિત રૂપ મળ્યું.
 તેમણે માનવજીવનને ક્લસ્ટર રાખવા માટે ત્રિદાન મિથુન, દવાધીની રચના, રોગીના કારકો અને ઉપચારની પદ્ધતિઓ, આપી. જે આજે પણ મહત્વપૂર્ણ છે.

મહર્ષિ શરદ્ગુપ્ત મંજીત :

- મહર્ષિ શરદ્ગુપ્તના શરદ્ મંડિતાને " **આયુર્વેદના એન્સાઇક્લોપિડિયા** " પણ કહવામાં આવે છે.
 - પ્રાચીન ચિકિત્સક આપ્રિયના કાર્ગર્હાન ફેળ, **અગ્નિવેદો** આપ્ત્તી મદી વીસીઈમાં એક જ્ઞાનકીર્તિ તબીબી સંગ્રહ, **અગ્નિવેદો મંડિતાર્થો** તેમજ દ્વારા મુદ્દારીને તેમાં મહત્ત્વની વાચાતી ઉમેરી, ત્યારબાદ આ ગ્રંથ **'શરદ્મંડિતા'** તરીકે ઓળખાઈ.
 - શરદ્ મંડિતાના ૪ વિભાગોમાં વિભાજિત છે, જેને અષ્ટાંગ આયુર્વેદ કહવામાં આવે છે.
1. સૂત્રસ્થાન - આરીગ્ધના નિવર્તી, આહાર-વિહાર અને દૈનિક જીવનની પદ્ધતિ.
 2. નિદાનસ્થાન : રોગોના કારણો, લક્ષણો અને નિદાન.
 3. વિગ્નસ્થાન : ચિકિત્સા પદ્ધતિ, ઔષધિઓ અને તેના જ્ઞાન.
 4. શરીર સ્થાન : માનવ શરીરશાસ્ત્ર અને રચના.
 5. ઇન્દ્રિયસ્થાન : ઇન્દ્રિયોનું કાર્ય અને મન-આત્માની સંબંધ.
 6. ચિકિત્સા સ્થાન : રોગોનું ઉપચાર અને વિવિધ દવાઓ.
 7. કલ્પ સ્થાન : ઔષધિઓના પ્રકારો અને માત્રા.
 8. સિદ્ધિ સ્થાન : ચિકિત્સામાં મક્કળતા મેળવવાના ઉપાયો.

- મહવાળા કિન્હા પી.

- ત્રિદોષ સિદ્ધાંત (વાત, પિત્ત અને કફ) ની લાક્ષણિકતા.
- ૨૦૦૦ થી વધુ દર્દીઓ અને તેમની રચનાઓનું વર્ણન.
- આરોગ્ય માટે આહાર, વિહાર, સંસ્કૃતિ અને માનસિક શાંતિનું મહત્ત્વ.
- શરીર, મન અને આત્માનું સતતીયન આરોગ્યનું સાચું લક્ષણ છે. એવી કલ્પના.
- ચિકિત્સામાં વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિ, નિરીક્ષણ અને અનુભવ પર ભાર.

શરકના વિવિધ સર્જનોના કારણે હકીકત એ છે, આજુબૈ હકત રીંગ ઉપચારનું વિજ્ઞાન જ નથી, પરંતુ સંપૂર્ણ મુલનશીલીનું વિજ્ઞાન છે, જે આજના લગાવભર્યા અને અસંતુલિત મુલનમાં વધુને વધુ જરૂરી બન્યું છે.

સંદર્ભ ગ્રંથ: Google, Wiki

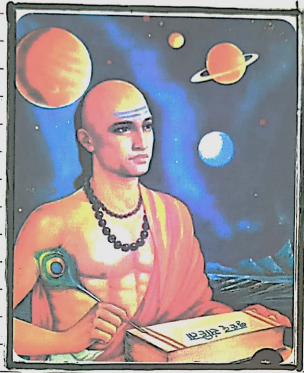
- <https://share.google/ROctdIK7qzQsYsY33>

- ગુજરાતી દ્ર. પ્રાવકીશ

અક્ષાળા નિનિકા પરશભાઈ

શીલ નં. ૫૧

વચાનમિત્ર

પરિચય

નામ :- વચાનમિત્ર

જન્મ :- વ્યાસાચી ઈ.સ. ૬૦૬, ઉજ્જૈન

પિતા :- વ્યાસદેવ (જ્યોતિષી)

સમયકાળ :- ઈ.સ. ૬મી સદી (ગુપ્તયુગ પછીની સમય)

સ્થાન :- ઉજ્જૈન - તે સમયનું જગીશવિજ્ઞાનનું મુખ્ય કેન્દ્ર

વચ્ચાદ્વિધિ

વચ્ચાદ્વિધિ પ્રાચીન ભારતના નાગાંકિત ગરિહ, અગીળશાસ્ત્રી અને કલયજીતિધી તીર્થો 'વૃદ્ધવંશિતા', 'પંચમિદ્યાંતિક' 'વૃદ્ધવંશિતા', 'ધીગદાગા' વર્ગો યંધીની લ્હાના ઉલી હતી. પીતાના કીર્ત્તમાં નીમણું ઘણું પ્રતિષ્ઠિત લ્હાન છે. તીર્થો પીતાની ગંધલ્હાનામાં સિંહલ્હા, યવનાલ્હા, આર્થલ્હા, પ્રદુરન, વિજ્ઞાનલ્હા નધા લાલ્હાની પલે લ્હાલ્હાનૂત અગીળશાસ્ત્રીની તંત્રી માલ્હા છે.

લ્હાની લ્હાન માલ્હાન ઉલિ હતા અને વૃદ્ધવંશિતા તધા 'વૃદ્ધવંશિતા'માં નીમણી મીટી આંલ્હામાં લ્હાન આંલ્હાન હંડીની લ્હાના ઉલી છે. તીર્થો 'વૃદ્ધવંશિતા'ના લ્હાન આંલ્હા પ્રલ્હાનામાં લ્હાલ્હા ૬૦ હંડીના ઉલ્હાલ્હાની લ્હાલ્હા છે. પલ્હું હંડીની લ્હાલ્હા લ્હાપી નધી. તીર્થો પ્રાકૃત હંડીના નામ તંધા તીર્થો લ્હાન આંલ્હાન નામ પલે લ્હાલ્હા છે.

તીર્થો 'પંચમિદ્યાંતિક' યંધમાં, તી અમલે પ્રમાલ્હાન મનાની અગીળશાસ્ત્રીની પંચ લ્હાનાલ્હા છે મિદ્યાંતીની પીતામડ, લ્હાન, પીમિલ્હા, લાલ્હાલ્હા અને લ્હાન તંત્રી લ્હાલ્હા લ્હાનામાં લ્હાલ્હા છે. વચ્ચાદ્વિધિ કલિલ્હાલ્હાની પ્રલ્હા લ્હાલ્હા - તંત્ર, હિલ્હા અને આંલ્હા લિલ્હા છે. યંધી લાલ્હા છે. 'વૃદ્ધવિવાહપટલ' અને 'લ્હાલ્હાલ્હાપટલ' લ્હાન લંડી યંધી લગન માલ્હા લ્હાનિલ્હા લ્હાન લિલ્હા માલ્હાની લ્હાપી છે. 'ધીગદાગા' નામનાં યંધમાં લ્હાલ્હાની યુલ્હા લિલ્હાની લ્હાન લ્હાનામાં લ્હાલ્હા છે.

1) অদ্বৈতবাদ :-

પરંતુ આજ સુધીની નહીંતા, પરંતુ અગ્રણીજ્ઞાણ, ગણિત, ભૂગર્ભવિજ્ઞાન, હવામાનવિજ્ઞાન, કૃષિ, વન્યુચ્ચાર, અન્નાવિજ્ઞાન, યનશ્ચયતિવિજ્ઞાન જેવાં ઘણાં ક્ષેત્રમાં નિહતાં હતા. આ કારણે રોમન લાક્ષણિક "વિશ્વગોચીય વિજ્ઞાની" તરીકે જીનાઅવામાં સ્થાપિત છે.

५) खंडजनवाही पिथहाडा :-

નીમ્નની કથના પંચમ્હિત્તાંતિકા હી છોટી વિહીષતા છે. નીમાં નીમ્ન
 વ્રાહ્મણીય તથા શીદ્ધ-કીમન ખગીળજ્ઞાનની વધેપુત્ર હી નાળી
 સંકલનવાદી અપલિગમ લગ્નપનાવ્દી. હ્વા દર્શાપે છે કે નીચી વિદિહી
 જ્ઞાનની અપીકારી, નીની અપલવામ્મ હી ની વ્રાહ્મણીય પદ્મપદ્મ સ્વાર્પ
 સુમિળનાં વાલતા હતા.

૭) "બૃહત્ સંહિતા" - વિશ્વકોશ સમાન ગ્રંથ:-

તેમની સીધી ઝીલી વિહીષતા અને કે કે નેમનો 'લૂહન સંકુતા' અને નેમાં ૫૦૬ અપ્રદવાય અને આશરે ૫૦૦૦ પ્રાંત છે. તેમાં વર્ષા, પ્રક્રમુચ્છ, કુલ્લપ, શઠ-નમ્મ, વનઅપતિ, વત્તન, સ્ત્રીધ, સ્ત્રીદય, વાસુ, મિદિય, અગીયા, અમાજજીવન જેવા અનેક વિષયો આવરી લેવાયા છે, અર્થતે તે અગ્રિય વિષયકોના અમાન છે.

4) वैश्वानर अભિગમ :-

તીમને દુદ્ધની ઘટનાઓને માત્ર ઘાતિત કે આહવાનિત રીતે
નહીં, પણ વિજ્ઞાન અપ્તી વર્તના આધાર પર અભિવ્યવસ્થાની પ્રયત્ન

કૃતી. હા તરીકે. ત્યુડપ પૂરતીના અગાંવિકૃત તત્વોની અવલોકનને
કરતો પાવ છે. ત્રીજી દુવામાંની અગાડી અને પ્રાગૈશ્વર્યના
વર્તનની અગાડીની નોંધ.

૩) અમારું જીવન આપી કોઈકાં:-

ત્રીજી ગ્રંથો માત્ર વિજ્ઞાન માટે નહીં, પરંતુ અગાંવ અનુભવના
દૈનિક જીવન માટે ઉપયોગી હતા. ઉદાહરણ તરીકે ઉચ્ચ,
ઉચ્ચ વાગા ઉચ્ચ, કયા રત્નો કાચને ઉચ્ચની કું લાગા મળી,
દર કે મંદિર કયાં પાંદળું. આ બધું ત્રીજી ગ્રંથોમાં લખેલું છે.

૪) રાજદરબારમાં સ્થાન:-

ત્રીજી રાજા ધર્મીધર્મને વિકાસિતના દરબારમાં "નવ રત્ન"
તરીકેના ઉચ્ચ હતા. ત્રીજી જ્ઞાનની દરબાર ત્રીજી અમારું
અમારું ઉચ્ચ સ્થાન મળ્યું.

૫) જ્ઞાન અને અંકુશ/પરચીનું અગત્ય:-

પરચીનું દાર્મિક માનવનાં, ત્રીજી તરીકે અમારું
જીવન ત્રીજી અગત્યનાં કાળે. આ કાળે ત્રીજી માત્ર વિજ્ઞાની
જ નહીં, પરંતુ અંકુશના અર્ગદેશક પણ માનવામાં આવે છે.

પ્રવાહમિદિશનું મહત્વનું પ્રદાન

34

1) અર્ચાલક્ષ્યાશ્રમા પ્રધાન :-

પંચમિસ્થાંતિકા ગ્રાપ દ્વારા પ્રાચીન લગ્નતના અગીળજ્ઞાનની કલ્પિત
કર્તુ. સૂચવ - વ્યંત્રુણલન, ઘડીની ગતિ અર્થની પંચાગ લગ્નાનામાં પીજાનિક
મિતભી અપાધ્યા. કુરુકેતન અગીળલજ્ઞાનનું ઘુષ્ટ કેન્દ્ર અનાલ્યું.

૨) જીવોત્તિષશાસ્ત્રમાં પ્રધાન :-

૨. પૂરત સ્થાનક - જર્વાલિષના ઈતિહાસમાં સીપી મરુતપૂર્ણ ગ્રંથ છે. જંગમકુંડળી, ગાર્ડની દૃશ્યા, લગન, મુદૂર્ન અને લાલિષલાલી મરિના સુત્રી લખાવા લખાઈ પણ ઇતનાં જર્વાલિષ અને ગ્રંથર્ન આહાર માની છે.

9) उपमानविज्ञान खर्चें रुचिभां प्रधानः-

૧૪. આદમી જ્ઞાતાડી માટે વાદળી, નાચણી, પાનની દિલ્લા અને
અંબુની કુળના જ્ઞાતાએ નિયમ બનાવ્યા. પાક વાળેતર માટે
દીવ્ય સમયની માફકની જ્ઞાપી. કૃષિ જ્ઞાતાઓત સમજાજ માટે
અપ્રવાંત કુપટીંગી કાર્ય.

4) ભૂકંપ અને ભૂગર્ભવિજ્ઞાનમાં પ્રધાન:-

લુપ્તપના દ્વારની અંદરે વર્તેશ્વરના વિચારો અને ઉર્વા, કુદરતી
આશ્ચર્ય પડેલાં પશુ-પક્ષીઓના લવનમાં ફેફસાર થતાં ફોવાનું
ગીદનું. અનેક અનન્ય રત્નોની અગણિત અને ઉપલીવિ આકૃતિ
આપી.

૭) પાશ્વનુશાસત્ર અને સ્થાપત્યશાસ્ત્ર પ્રધાન:-

~ પૂજ્ય અંકિતામા મંદિરી, મહેલી, જાગીશા, મહીવર વગેરેના

નિર્માણ માટેના નિયમો આપ્યા. દિશા, છાપદંડ, ચુકાકાની
અને સીદઈ પર તાર મૂકવી.

૭) રત્નવિજ્ઞાન અને વનસ્પતિમાં પ્રદાન :-

વિવિધ રત્નોની ગુણવત્તા તથા અણતી પદ્ધતિ અગત્યની.
સીધાસિધા દીઠ અને વેચની અસીધાપદ્ધતિ અગત્યની અંગે લખ્યું.

● વાસ્તુશિલ્પના સર્જન ●

○ — ○ — ○ — ○ — ○ — ○ — ○

વાસ્તુશિલ્પે વિવિધ સ્ત્રીમાં જાણે ગ્રંથી લખ્યા છે. જેમાં
અગ્રીય ત્રાસ, જ્યોતિષશાસ્ત્ર, વાસ્તુશાસ્ત્ર, ડુવાશાનવિજ્ઞાન,
કૃષિ, રત્ન વિજ્ઞાન વગેરેની સમાવેશ પાયા છે.

૮) પંચસિદ્ધાંતકાઃ:-

અગ્રીયશાસ્ત્રની મુખ્ય ગ્રંથ છે. પાંચ જુદા-જુદા સિદ્ધાંતો
વર્ણવેલા, વેદાંત, વાસ્તુશિલ્પ, સૂર્યસિદ્ધાંત અને પિતામહાસિદ્ધાંત
સુ અંગ્રજ. ગ્રંથોની ગતિ, સૂર્ય-અંગ્રજાડુલ, પંચાંગ અથવા વર્ષ
વિશે વૈજ્ઞાનિક માહિતી.

૯) જ્યોત અતક:-

જ્યોતિષ શાસ્ત્રની મુખ્ય અધ્યયન ગ્રંથ છે. જન્મકુંડળી, શરિ, વર્ષની
દશા, મૂર્તિ અને અલિપ્તવાળી માટેના નિયમો, આજના જ્યોતિષમાં
પત્ર વેગે અધ્યયનરૂપ માનવામાં આવે છે.

3) લઘુ જ્ઞાતક :-

~ લઘુ જ્ઞાતકનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ છે. આશાન્વ લીલી માટે અમળ અને ફેલી લગણાં જયોતિષના નિયમો.

4) યોગ યાત્રા :-

~ યોગ નક્ષત્રીના આધારે યાત્રા માટે શુભ-અશુભ સમયનું વર્ણન.

5) લઘુન આંકિત :-

~ વિશ્વકર્મા આગળ ગ્રંથ, વિષયો - હવામાન વિજ્ઞાન, વ્યૂત્પન્ન ગુણો, રત્ન વિજ્ઞાન વગેરે. આશ્વનીય વિજ્ઞાનનાં ઇતિહાસમાં અને અનીષ્ટ સ્થાન દર્શાવે છે.

6) અન્ય દીર્ઘન પ્રકરણ, કાકુલુકતિ, આગમસાધિકાર.

~ લઘુન આંકિતનું અર્જન માત્ર જયોતિષ કે જગીળ શુધ્ધી અર્થાત્ નહીં, પરંતુ અમળ પ્રકૃતિ, સ્વમાળ અને વિજ્ઞાનને આલસી લેવું હતું.

* જગીળ માટે - પંચાંગિયાંતિકા

* જયોતિષ માટે - લઘુ જ્ઞાતક

* વિશ્વકર્મા માટે - લઘુન આંકિત

આ ત્રણ ગ્રંથો નીમની સીધી ગણતરપૂર્ણ અભ્યાસથી જાણવામાં આવે છે.

માત્ર: યદિત સીધાની અંગ.

ડા. નં : - ૩૪

બ્રહ્મગુપ્ત

41

પ્રાચીન ભારતના અષાઠ ઇતિહાસ અને યમાતિશાસ્ત્રી

પારથિય :

પ્રણયમુખત તમાલીય ગાલાવ અને યાગીજાગ્યના
કાંતિયસાં એકે એકાં અને ગણપુર્ણ સ્થાન દાવાય છે.
આવનાં સદીનાં જગસાં આ ગણન ત્યદ્વાન લેગના
મુજાલુત અને કાંતિકારી યોગદાનવા વિગાનની દુમિયા ને
અદાય મદિ ગદની દીક્. યાસ ક્ષીને મુજલ સાચના
ગાલાતીય દારો, મુજલ અંખ્યાસીની યાખ્યા અને બીજગાલાતીય
અંખ્યાસીની ઉચ્ચે મદિના મિદ્યાંતી લેગની અનઅલ દેન છે.
લેગને યાખ્યાલ ગાલાતના "મદ્યાગ" લેગે દેન અંખ્યાસીનાં
દવાય છે.

જીવન પરિચય :

પ્રજાગુપ્તનો જન્મ ઈ.સ. ૫૯૮ માં લર્નેશન ઈશ્વરધાનના ભીનભાલ (ભીલગાલા) ક્ષેત્રમાં થયો હતો. તે સમયે ભીનભાલ ઔઘરી સામ્રાજ્યનું એક મહત્વમૂર્તિ સાંસ્કૃતિક અને વ્યાપારી કેન્દ્ર હતું. તેથી એક વિદ્વાન પરિવારમાં જન્મ્યા હતા. અને તેમના પિતા વિષ્ણુગુપ્ત પણ એક ધર્મગ્રામી હતા.

તેથી ઉચ્ચત શિક્ષણ વેદશાળાના પ્રમુખ (અધ્યક્ષ) હતા. આ વેદશાળા પ્રાગિજિજ્ઞાત્મક અને ગણિતના વ્યક્તિ ગણ્યમૂર્તિ કેન્દ્ર હતા. જોની વ્યાખ્યાના અન્ય ગણન પ્રાગિજિજ્ઞાત્મકી લઘાનિદિદિ કરી હતી. બ્રહ્મગુપ્તએ આ એકવાના બુદ્ધિ અધિકારી તરીકે ઘણા વર્ષો સુધી સેવા આપી હતી.

પ્રજાતંત્રની બે પ્રકિરુ ઇચ્છનારી છે, એ વિરાની દુનિયાનાં માઈલસ્ટોન મનાન છે.

૧. બ્રહ્મચર્ય કિશોર :

ઈ. સ. ૬૨૬ ની આ લિંગની સૌંદર્ય પ્રક્રિયે અને ગણતંત્ર દરમિયાન છે. આ ગ્રંથ એક અદ્યતન માં વિભાજિત છે. અને ગુપ્તતાથી યોગ્યતાથી પણ કિશોર છે. પરંતુ તેમાં ગણતંત્રને સમાવેશ દેવામાં આવેલા પાત્ર સમાવેશ છે. આ ગ્રંથનું અવલોકન ભાષામાં "કોઈ એક" નામ સમાવેશ થતો હતો, જેને દરેકમાંથી દુર્ભાષામાં ભાષાના ગણતંત્ર અને યોગ્યતાથી પ્રસારમાં ગણતંત્રને ભૂમિકા ભજવી.

ગણતંત્રનાં યોગ્યતાથી બ્રહ્મચર્યનું અવલોકન છે. તેમાં એકગણતંત્ર, બીજાગણતંત્ર અને ભૂમિકામાં ગુપ્તતા નિયમ સમાવેશ.

૨. બંધનકેસ :

ઈ. સ. ૬૬૬ ની આ એક અદ્યતન ગણતંત્રના ગ્રંથ છે. તે અભિલેખના કાર્ય પર આધારિત છે, પરંતુ બ્રહ્મચર્યનાં લિંગ પાત્રના સુધારા અને વિચારની પ્રતિષ્ઠા છે.

૩. શુભચિંતન કિશોર :

લિંગની સૌંદર્યના વાત શુભચિંતન આલેખી ગણતંત્રના કિશોર [જેને કે એક, બાદમાં, ગુણાંકપ અને ભાગાંકપ] માટે અદ્યતન નિયમ સમાવેશ. લિંગ ગણતંત્ર છે

→ કોઈ પણ સંખ્યાનાં શુભચિંતન એક એકનાં તે સંખ્યા જે ગળી.

$$n + 0 = n$$

→ કોઈ પણ સંખ્યાનાં શુભચિંતન એક બાદમાં એક એકનાં તે સંખ્યા જે ગળી છે.

$$n - 0 = n$$

→ કોઈ પણ સંખ્યાની શૂન્ય સાથે ગુણાકાર કરવાથી શૂન્ય મળે.

$$a \times 0 = 0$$

તેમણે શૂન્યને શૂન્ય વડે (ભાગવાની) સમસ્યાની પણ સર્જી
કરી, એ દે આધુનિક ગણિતમાં તેને અનિવાર્ય સ્થિતિ
indispensable માનવામાં આવે છે.

૨. ઋણ સંખ્યાઓ : Negative Numbers

જાહેરગુપ્ત રૂપે ઋણ સંખ્યાઓની એ પ્રથમવાર વ્યાખ્યાયિત
હોઈ અને તેમના ગાંઠોની નિયમો સ્થાપિત કર્યો. તેમણે ઋણ
સંખ્યાઓને ઋણ અને ધન સંખ્યાઓની ધન કર્યું.

- ઋણ અને ધનની ગુણાકાર ઋણ થાય.

$$[(-a) \times (b) = -ab]$$

- ઋણ અને ઋણની ગુણાકાર ધન થાય.

$$[(-a) \times (-b) = ab]$$

- ઋણ સંખ્યાઓથી ઋણ સંખ્યા બાદ કરવાથી તેની
ઘટવાની ઋણતામાં થાય.

$$[-a - b = -(a+b)]$$

૩. દ્વિઘાત સમીકરણ (Quadratic Equations)

તેમણે $ax^2 + bx = c$ સ્વરૂપના દ્વિઘાત સમીકરણોનું
ઉત્તર દેવા માટે એક માર્ગદર્શક સૂત્ર (પદ્ધતિ) સ્થાપ્યું.
જે આધુનિક સૂત્ર કયું કે એક સ્થા પદ્ધતિમાં લઈ
પૂર્ણ જ્ઞાની પ્રક્રિયા અપનાવવામાં આવે છે.

4. ચિંતનશીલ અને ભૂમિકા ?

તીગતી સાર્વાતર કીતી Arithmetic Progression ની સરવાળી ઉદવા માટે બૂત્ર ચાપ્યુ. બ્યુટીકી (Pythagorean) ના સૂત્રકળ માટેનું સૂત્ર જીની બુટીકીયનું બૂત્ર ઉદવાત્ર કી. પછી તીગતી ક દીગ કી. ચાપ્યુ બૂત્ર કીગીના બૂત્રનું ચાપાબીકલળ ઉત્રુ.

⇒ ખાગિશાસ્ત્રમાં યોગદાન પાલ ઠાણેત્રી જેમ ધ્યાન લે
મહત્વપૂર્ણ છે.

ମାଧବୀ ୧

સુદ્ધાણ અને અંદુણાણી અક્રિયાશીલ તાત્ત્વ
કલ્યાણી પદ્ધતિ વિજ્ઞાન હૃદી.

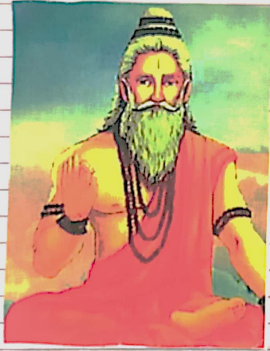
- ગ્રાહીની ગતિ, સ્થિતિ અને કક્ષાઓની ગણતરી કરવા માટેના મોડેલ્સ પ્રસ્તુત કર્યા.
- પૃથ્વીની પરિધિ, ચંદ્રની કક્ષા અને ગ્રાહીના એતર સંબંધિત ગણનાઓ કરી.
- તમારો પૃથ્વીનું ગુરુત્વાકર્ષણ બળ પણ સમાજભરું હતું. અને જહાઝીયુ હતુ કે પૃથ્વી વચ્ચેની તેની તરફ આકર્ષે છે.

પ્રજાઓના વિશ્વના જાતલાસનાં સૌથી મહાન
ગણિતજ્ઞ અને યાગજિજ્ઞાસીઓનાં એક ગણાય છે.
શૂન્ય અને પ્રકલ સંખ્યાઓ જેવાં અમૂર્ત સંજ્ઞાઓ
વિગ્રહાધિત ક્ષેત્રો તિગણ ગણિતનો એક મુખ્ય અને
ક્રાંતિશાળી આધન પ્રાણ કર્યું

તેમનું બાણેસિક જ્ઞાન વૈજ્ઞાનિક વિચારદર્શનવાળું જ્ઞાનસ
 જ્ઞાન પણ પ્રેરણાદાયક છે. ગણિત અને પદાર્થશાસ્ત્રના
 દ્વિપ્રકાર તેમનું ચિંતનના બાંહેધરી માનવ-વિજ્ઞાનના મુખ્ય
 ઇતિહાસનું એક જળાણનું પાત્રું છે.

વિશ્વામિત્ર ઋષિ

વિશ્વામિત્ર ઋષિ પ્રાચીન ભારતીય ઋષિ હતા. જેમનું હિંદુ ધર્મ કથને સંસ્કૃતિમાં ખૂબ જ મહત્વનું સ્થાન છે. તેમના ગુપ્ત, સમય, યોગતાપ્તો, યોગદાન અને ઝગનાઓ વિશે વિગતવાર માહિતી નીચે આપવામાં આવી છે.

સમય (કાલખંડ) :

વિશ્વામિત્ર ઋષિનો સમય સ્પષ્ટ રીતે નિર્ધારિત કરવા મુશ્કેલ છે. કારણ કે તેઓ ઋગ્વેદિય યુગના મહાન ઋષિ હતા. વિદ્વાનોના અનુમાન પ્રમાણે તેઓ આશરે 1500 - 1200 ઇસાપૂર્વેના સમયગાળામાં જીવતા હતા. જે વેદિય યુગ કહેવાય છે.

* વિશિષ્ટતા :-

→ ક્ષતિયત્વી બ્રાહ્મણ બન્યા :-

વિષ્ણુમિત્રનો જન્મ શાકવી વર્ગમાં પયો હતો.
(પ્રારંભે તેઓ શાક હતા) પરંતુ વૈજ્ઞની તપશ્ચર્યાથી
તેમણે બ્રહ્મર્ષિ પદ પ્રાપ્ત કર્યું. તેઓ પહેલા
શાક 'વિશ્વાશાક' તરીકે ઓળખાતા.

→ તપસ્યા બધને આત્મસાધના :-

તેમણે દિવ્ય તપશ્ચર્યા કરીને દેવતાઓ અને
દેવર્ષિઓને પણ આકર્ષિત કર્યા હતા.

→ દેવ સંકલ્પ :-

તેમનું જીવન સંકલ્પ, સંઘર્ષ અને મિથિલા
ઉદાહરણરૂપ છે.

* મહત્વનું યોગદાન :-

→ ગાયત્રી મંત્ર :-

વિષ્ણુમિત્ર પ્રજ્ઞાવિદ્યે ગાયત્રી મંત્રની રચના કરી
આ મંત્ર તદ્દવેદના ત્રીજા મંડલમાં આપેલો છે.
અને તેનું હિંદુધર્મમાં ઊંચું સ્થાન છે.

→ તદ્દવેદમાં યોગદાન :-

ત્રહ્વપેદના ત્રીજા મંડલમાં ઓરા ભાગના શુદ્ધી વિશ્વામિત્ર ત્રહ્વિ સ્થાના કરાવેલ છે.

→ ધર્મ ધ્વને ક્ષાદ્યાત્મિક વિચારદ્વારા ધર્મીયો યોગદાન :-

તેમણે જ્ઞાનવક્તવ્યને ઉત્તમ, તપસ્યા ધ્વને ક્ષાત્તજ્ઞાનનો માર્ગ બતાવ્યો.

* મહત્વનું પ્રદાન (સામાજિક - ધાર્મિક) :-

→ સામાજિક સમાનતા :-

સમિત્યથી પ્રાપ્તિ બ્રહ્મણ બ્રહ્મણી તેમણે વર્ણવ્યાવસ્થાની સ્થિતિને પડકાર્યો ધ્વને ક્ષાત્તજ્ઞાનથી હરેક વ્યક્તિ પ્રાપ્તિ બ્રહ્મણી થઈ છે. એ સંદેશો આપ્યા.

→ રાજા હરિશ્ચંદ્રને માર્ગદર્શન :-

વિશ્વામિત્ર ત્રહ્વિધ્વે હરિશ્ચંદ્રને પવિત્ર ઉર્વા ધ્વને તેમનું ચરિત્ર લીધેને ધર્મનિષ્ઠા ધ્વને સત્ય માર્ગના ત્યાગનું પ્રેરણાસ્ત્રોત છે.

→ શ્રી રામ માથે સંબંધ :-

રામાયણ ધ્વનુસાર વિશ્વામિત્ર ત્રહ્વિધ્વે શ્રીરામને તારા ધ્વને મારીય કેવી મક્ષિકાનો નાશ કરાવવા માટે બ્રહ્મણ કરાવ્યું હતું. ધ્વને તેમને

જાતકપિઠાની પણ મીઠા સ્વાદની હતી

અર્કન - સાહિત્યમાં યોગદાન :-

→ ગાંધી અંત (૨૩૦૫૬) :

અંહિતા - પ્રગયેદ

ૐ સૂર મુખ : સ્વ : ।

તવ અવિતુર્યગ્ય

સર્ગો દેવસ્ય ધીમહિ

ધિયો યો નઃ પ્રચોદયાત્ ॥

→ વિશ્વામિત્ર સંહિતા :-

અંધુ કુટિલામાં સ્થાપે છે કે તેમણે કિરમીડ
સંહિતાઓ લખી છે, જો કે તેનો સ્પષ્ટ ઇતિહાસ
ઉપલબ્ધ નથી.

→ અન્ય લેખોના ઉપલબ્ધ :-

યકુર્વેદ, ઉપનિષદ, મહાભારત અને રામાયણમાં
તેમનાં તપ, ઔક્ષી, દર્મપ્રાપ્તિ અને શિક્ષણનાં કલા
ઉદાહરણો છે.

આસાંશરૂપે વિશ્વામિત્ર ઋષિનું સ્થાન :-

પાત્રુ	વિગત
જન્મ વર્ગ	ક્ષત્રિય (ઢાજવી)
બાળા પછી	બ્રહ્મર્ષિ (તપ અને જ્ઞાન ક્ષાત્ર)
મુખ્ય યોગદાન	નાયત્રીમંત્ર, ઋગ્વેદનાં સુક્તો, પ્ત્રીશામને શાસ્ત્રવિદ્યાની જ્ઞાન,
વિશેષતા	ક્ષત્રિયપી બ્રાહ્મણ બનેલ પહેલો ઋષિ, તપસ્વી, અધ્યાત્મપાદી
દર્શનાં સ્થાન	ઋષિપ્રમુખી પોંદી અંક : બ્રહ્મર્ષિ તરીડે

નામ : દેસાઈબુમિલેન રવનલાઈ

S.Y. B.ed. Sem - 3

શીલ ની :- 2

મહાત્મા શુશ્રુત

મહર્ષિ શુશ્રુત

આપણા પેદમાં, જેઓ શાસ્ત્રાધ્યાની જ્ઞાન
ક્રમબદ્ધ રીતે આપે છે. આચાર્ય શુશ્રુતના જન્મ અને કાર્યકાળ
અંગે માત્ર અંદાજ જ લગાવી શકાય છે. તેઓ તદ્દપિ
વિદ્યાભિન્ન કુલમાં જન્મ્યા હતા અને તેની વચના “શુશ્રુત
સંહિતા” છઠ્ઠી સદી પૂર્વ ગાંધારમાં આપે છે. આચાર્ય
શુશ્રુતનેને વાત્ય ચિકિત્સાનું જ્ઞાન હોવા રીતે મળ્યું. એનો
તો કુલ અંદાજો આ વિશે ઘૂરી શકાય છે. દિવોપાસ નામના
ચિકિત્સાશાસ્ત્રી કાશી નરેશ પણ હતા, એમનું બીજું નામ
અન્વન્તરિ પણ હતું. તે સમય દરમિયાન, ચિકિત્સાકોને
અન્વન્તરિ પણ હોવામાં આપતા હતાં. આચાર્ય શુશ્રુતનો
જન્મ એ જ કુલમાં થયો હતો.

વાત્ય ચિકિત્સા ટ્રસર્જરી નું નામકરણ હોવા રીતે
થયું, એનો આધાર એ છે કે પ્રાચીન સમયમાં દાણા ચુડો
થયા હતા. જેમાં સેનિડોના દાથ - પગમાં તોર ને લાલ
લાગતા હતાં. એમને સ્વસ્થ કરવાં માટે ચાર-ફાડ કરવામાં
આપતા હતા.

Teacher's Signature _____

પ્રાસ્ય શબ્દનો અર્થ પોડા થાય છે. આ પોડા દર આવા
આટે સ્પૃષ્ઠધિયો અને મૈત્રોનો ઉપયોગ થયો હતો. આચાર્ય
સુમુતનાં ગાળા દરમિયાન, વૈદિક તાબીબી જ્ઞાન અહીં-તહીં
વિવિધરૂપે પડ્યું હતું. અને તત્કાલીન શાસ્ત્ર ચિકિત્સા
એનો સમુચિત ઉપયોગ ન હતા કુરી શકતા. ભારે મુશ્કેલીથી
શરીરમાં વાગેલાં તીક્ષ્ણ પીરો આદિને નીકાળો શકતા
હતા. અને કચડાયેલા અંગોને કાપી શકતા હતા. અસાધ્ય
પોડાના કામગીરો આટે એમની પાસે કોઈ જ પ્રાણાવી ઉપાય
હતો જ નહી. અને આ કારણોસર લોકો વધુ દવાઓ
અને મંત્રો પર નિર્ભર હતા.

આચાર્ય સુમુતે લાંબા સમય સુધા ચિંતન કર્યું
અને એની સાધના - આરાધના થતા કુરી અને તત્કાલીન
પદ્ધતિઓ ને ચર્ચિત કરી. અને પોતાની કુંઈ નવા
વિધિ થતા વિહસિત કરી. આસ્થચિકિત્સા આટે તેમણે
અનેક ર્થે અર્થ ઉપકરણો થતા વિહસાધાં. આચાર્ય
સુમુતે પર્ચિત્ત એવં નવ વિહસિત શાસ્ત્ર ચિકિત્સા
જ્ઞાનને પોતાના 120 અધ્યાય વાળું ચુસ્તકમાં ઉત્તમપદ્ધ
કર્યું. તેમણે આર-ક્રાડ (કાસ્ત્રાફિયા) નાં નવા સરીકા
વિહસાધા અને પોતાનાં શિષ્યોને તરબુચ હોળું અને
અન્ય કુળોને કાપી કાપાને એ વિવિધરૂપોને અને અન્ય
કુળોને કાપી કાપીને વિવિધરૂપોને સમજાવી. શરીર
હોદ્દન આટે, એમણે આણના સુતળા એવં મરેલાં અનવરો
કાપાને વિગતે અભ્યાસ કરાવ્યો.

તે સમયે તેમની પદ્ધતિ અધિકૃત હતી. અને
આગં કારીરવાળા શાળાને દામકસથી કાંડીને નરીનાં જગમાં
કા પી હતાં હતા. અગાથી કારીરની તપસા અત્રા થઈ જતી હતી.

તેના પછી તેઓ પોતાનાં વિદ્યાર્થીઓને શારીરની આંતરેની
ઓ હાકાં અંદરની અંગોનું અધ્યયન કરતા હતા. તે
શારીરના અર્થઅર્થોથી પણ એમનો પરિચય કરાવતા હતા.
શારીરના વિભિન્ન અંગોને સુરક્ષિત એવું સાધવાની પૂર્વક
આદ-કાળ માટે એમણે 101 યંત્રો એવું ઉપકરણોનો પણ
વિદ્યાન કર્યો હતો. જેમાંથી અનેક આજે પણ ઉપયોગમાં
લેવામાં આવે છે. એમણે આર્ય ચિકિત્સા પછી શારીરને
પાછી આપવાની દેહનોક પણ વિકસાવી હતી.

આર્ય ચિકિત્સા દરમિયાન પૂર્ણ સફાઈ અને
શુદ્ધતા સુનિશ્ચિત કરવા માટે એમણે આપેશન ની
પદ્ધતિ હવેનું પ્રાતઘાન કર્યું આર્ય ચિકિત્સાની પદ્ધતિ
રોગોઓને મદિરાપાન કરાવવાનું હતું. અને આર્ય ને
એનાં વિભિન્ન ગુણો જોવા કે એન્ટીમેટિક હોવાનું પણ
બુદ્ધાં જ્ઞાન હતું. આર્ય સુશ્રુતની " સુશ્રુત સંહિતા" માં
શારીર સ્વચ્છતા, કાર્ય સંહિતા, સ્ત્રીરોગ, મનરોગ, નેત્ર એવું
અસ્તિત્વ રોગ, ઔષધ વિજ્ઞાન, આર્ય વિજ્ઞાન અને વિષ
વિજ્ઞાનનું વિસ્તૃત વિવરણ છે. એમાં ડાન, નાક હોઠોની
પ્રસારિત સર્જીત પણ વિવરણ છે. સ્ક્રૂન ચિકિત્સા
અનવાં માટે અપચયક ગુણના વપ્તાણ કરતાં કરતાં
એમણે પુસ્તકીય જ્ઞાન પર ભાર મુક્યો આમાંનાં એક
પણ નિયમ વગર ચિકિત્સા કરવા દંડનીય અપરાધ છે.

આર્ય સુશ્રુત જીવ વિજ્ઞાનની આથો આથો
વનસ્પતિ વિજ્ઞાનમાં પણ પારંગત હતા. તેમણે વનસ્પતિ
અવસ્થા એવું પશુઓ પર પડવાં વાળાં ઔષ્ધો પ્રાણીઓ
પણ વર્ણન કર્યું છે.

Teacher's Signature _____

સમય

જુલિ બુધ્ધતાનો સમયગાળો ઇતિહાસકારો મુજબ
અંદાજે

ઈ.સ. પૂર્વે 600 (6 મી સદી ઇ.સ. પૂર્વે) આસપાસ
માનવામાં આપે છે.

વિશેષતા

આલ્પચિકિત્સાના ઝનડુ

- બુધ્ધતાને વિદ્યાના પ્રાચીનતમ સ્તરના માનવામાં આપે છે.
- તેમણે માનવ શરીર પર સર્કરી હુમલાનો અંદાજ અંગે
તેજાનિડ પદ્ધતિઓ લખી છે.
- તેમની રચના બુધ્ધતા સંહિતા વિદ્યાની પ્રથમ સર્કરીની
ગ્રંથ પુસ્તક માનવામાં આપે છે.

બુધ્ધતા સંક્રિતા

- આ ગ્રંથમાં આશરે 186 અધ્યાય છે.
- તેમાં 1120 થી વધુ ઝીંકારીઓ, 700 અંકિતઓ, 300 સર્કરી
પદ્ધતિઓ, અને 120 સર્કિલ સાધનોનું વર્ણન છે.
- આશરે 25 સર્કરી, ગાંઠની સર્કરી પથરો છાત્રાની ચાલતી
ઝીંકારીઓના હાથી સર્કરીઓનું વર્ણન છે.

Teacher's Signature _____

સર્કર્કલ સાધનો અને પદ્ધતિઓ

સુમુતે 120 જેટલા શિક્ષકીયા સાધનોની રચના કરી.
ચાક્ર, ડાલરી, સોય, પિંચેડ બળતણ કસપાના સાધનો વગેરેનો
ઉત્પાદન કર્યો હતો.
તેમણે કહ્યું: હું સર્કરી કરતા પહેલાં વ્યવસ્થાનાં જંતુનાશક પદાર્થો
નો ઉપયોગ કરવો કોઈથી.

પ્રશિક્ષણ પદ્ધતિ

શિક્ષકોને સર્કરી કરતા પહેલાં ફૂલ, શાકભાજી, ચામડું અને
પ્રાણીઓ પર અભ્યાસ કરાવવાની સલાહ આપી,
શાલ્યચિકિત્સામાં અભ્યાસ માટે વ્યવસ્થિત ટ્રેનિંગ સિસ્ટમ
વિકસાવી.

એનેસ્થેસિયા (નિર્વેદન)

ઔપચારિક દરમિયાન દર્દીને દુખાવો થોડો થાય તે માટે
તેમણે મધ, ત્રીંગ, અફીણ વગેરેનો ઉપયોગ કરવા શુભાશુ.
આ પ્રારંભ એનેસ્થેસિયાના સ્થરૂપ હતા.

માનવશરીર વિરાળ (Anatomy)

સુખ્તે માનવશરીરનું વિગતવાર વિભાજન (Dissection)
કુશલ્યું.

માનવ શરીરમાં ૩૦૦ હાડકાં, ૬૦૦ મસલમ, ૭૦૦ નાડીઓ,
૨૦૦ સ્નાયુ વગેરેનો ઉલ્લેખ થયો.

તેમણે વર્ણન આપ્યું છે અને આજીવન જીવવા નીકળી છે.

શરીરના પ્રકારો

સુખ્તે શરીરના કોઈક ભાગને કે મુખ્ય પ્રકારોમાં વહેંચી

કેટન (Incision)

એક્સિઝન (Excision)

સ્ક્રેપિંગ (Scraping)

પ્રોબિંગ (Probing)

એક્સ્ટ્રેક્શન (Extraction)

ડ્રેપાગ (Drainage)

સુપર (Suturing)

સ્પેચિયલ રીમોવલ (Specimen / removal of foreign body)

લાસ્ટિક સર્જરી

સુશ્રુત વિદ્યાના પ્રથમ વૈજ્ઞાનિક છે જેમણે નાકની સર્જરી નું વર્ણન આપ્યું.
તે સમયના હાથમાં હોવાથી તેને માથા હાથવાળી કમ્મ હતા.
સુશ્રુતએ હાથેલી નાકને ફરીથી બનાવવાની ટેકનિક આપી.

આયુર્વેદ અને સર્જરીનો સંબંધ

સુશ્રુત સંહિતામાં માત્ર શસ્ત્રક્રિયા જ નહીં, પણ દવા આધારિત
ઔષધો અને પ્રતિરક્ષણ (Prevention) ની ચર્ચા પણ છે.
તેમણે કહ્યું છે "સ્વસ્થ્યં રક્ષણ" બીમારીના ઉપચાર કરતા
પહેલાં મહત્વનું છે.

વિદ્ય પર પ્રભાવ

સુશ્રુત સંહિતાનો સંપ્રવાદ ૪ મી સદીમાં સ્પર્ધા લાધામાં
થયો ("કિતાબ - અસ - સુશ્રુત")
તે પર્શિયન, લેટિન અને યુરોપિયન લાઘાઓમાં સંપ્રવાદિત
છે.
મધ્યકાલીન યુરોપના સર્જનોએ તેનો અભ્યાસ કર્યો.
તેમણે સુશ્રુતની વિશ્લેષણ કરી હતી કે તેમણે સર્જરી માત્ર
ઉપચાર નહીં, પણ એક વૈજ્ઞાનિક શાસ્ત્ર તરીકે સ્થાપિત
કરી. તેમણે કહ્યું કે ભારતને "શાસ્ત્ર ચિકિત્સાનું જન્મસ્થળ"
માનવામાં આવે છે.

Teacher's Signature _____

• ત્રડધિ મુખ્યતંત્ર યોગદાન •

આલ્પચિડિલ્લા

મુખ્યતંત્ર વિદ્યાર્થી પ્રથમ સર્જન માનવામાં આપે છે. તેમણે સર્જીને ટેરાનિડ રીતે પિડસાવી અને તેને સ્પીચરારિડ ટ્રાસિદાનો લાગ બનાવ્યો.

સર્જનની પદ્ધતિઓ

નાની પ્લાસ્ટિક સર્જરી
મોતીયાની સર્જરી
પદ્ધતિ ડાઘી
હાડકા બાંધવાની ટેકનિક
અંતરિક્ષ અંગોની અપોથેસિસ

પ્રતિરક્ષા

મુખ્યતંત્ર કહ્યું કે " સ્વચ્છતાનું રક્ષણ કરવું જીભારીના ઉપચાર કરતા શ્રેષ્ઠ છે. અરતે એમણે રોગપ્રસિદ્ધારક જીવનશૈલી જીવી આહાર, લાયામ નિયમિતતા પર તાર મુક્યો.

Teacher's Signature _____

આહાર અને ગર્ભનસૌકી

મુખ્યત્વે " આહાર - વિહાર " થઈ વિશેષ તમાર મૂંઝવે.
સંતોષિત આહાર, ત્રુટિ અનુસાર આહાર, ઉપવાસ વગેરે
વિષે માર્ગદર્શન આપ્યું.
આજની ડાયટ થોડીપણે અંતરિક્ષમાં મેલાંતરિક્ષે મું મું
લેમના પિયારમાં છે.

દંતચિકિત્સા

દંત સાફ કરવા માટે દાંતણ ઉપયોગની સલાહ આપી.
દંતની બાકારીઓ દંત ડાહવાની પદ્ધતિ અનેક દંતરોગ
નિવારણની ચર્ચા કરી.

નૈત્ર ચિકિત્સા

આંખની ૪૬ જેટલી બાકારીઓનું વર્ણન કર્યું.
ઓંચીયાની સર્જી (સર્જરી)ની પદ્ધતિ સમજાવી.

ક્રીયોગ અને પ્રભુતિ વિજ્ઞાન

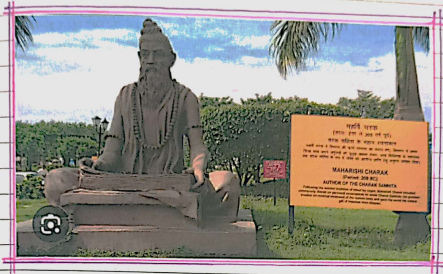
પ્રભુતિ દરમિયાન સર્જરી કરવાની પદ્ધતિ સમજાવી
ઓંચીયામાં થતી દાંત બાકારીઓ અને તેના ઉપચાર
આપ્યા.

સૌંદર્યશાસ્ત્ર

ભાડની પુનર્નિર્માણ સર્જકી સિવાય કાન, હોઠ પગેરને
સુધારવાની પદ્ધતિઓ આપી.
તો સમયના સૌંદર્ય સર્જનના પ્રારંભિક આધાર સુપ્રતેજ
આપ્યા.

મિંઘા પાર્થ કાઝોરભાઈ
ડ.ય. બેલ
શીલ નં :- ૩૭

Teacher's Signature _____

કુવળ પરિચય :-

મહર્ષિ ચરક (ઈ.સ. ૩૦૦ થી ૬૦૦) - ૨ જી મહી પ્રાચીન ક્ષત્રી અને અમર્યુરેદ વિજ્ઞાનમાં અતિ મહત્વનો ફાળો આપવા બદલ મહર્ષિ ચરકનું નામ વિદ્યાલયમાં પ્રખ્યાત રહેશે. અમર્યુરેદ એટલે ચિકિત્સા વિજ્ઞાન અને કુવળશૈલીની એવી પદ્ધતિ જે પ્રાચીન ભાષાના સમયમાં વિકસાવવામાં આવી છે. મહર્ષિ ચરક - "ચરક સંહિતા" લખવા બદલ જગતપ્રસિદ્ધ છે. ડાહ્યીરના લતની તરીકે જાણીતા ચરક અમર્યુરેદ ચિકિત્સાના પિતામહ માનવામાં આવે છે.

મહર્ષિ ચરક એવી પહેલી વ્યક્તિ હતા, અંગ્રેજી કહેવત "Prevention is better than cure" એટલે કે "ઉપચાર કરતાં નિવારણ વધુ સારું છે" એ સિદ્ધાંત દિશાવતી હતા. - નીચેના વિધાન આચાર્ય ચરકને સમર્પિત છે. એક ચિકિત્સક જે દર્દીના શરીરની અંદર પોતાના જ્ઞાનના દીવડા લઈ બેઠો

Teacher's Signature

ઉત્તરીની રોગભું જળ કાચા છે તે સ્મજી શકતો નથી તે જ્વારેય પણ દર્દીના રોગને નાબૂદ નથી કરી શકતો. તેથી પ્રથમ દર્દીના રોગને લગતા તમામ પરિભવોનો અભ્યાસ કરવો જેમાં સૌ પ્રથમ પરિભવ છે પર્યાવરણ, તેના અભ્યાસ માટે જ તેને સારવાર કરવી જોઈએ. રોગની સાચાઈ જ્ઞતા તેના - જ્ઞાત કારણોને રોજી વધારે મદત્તુ છે. આ ઉપરાંત મહર્ષિ અરુણા શરીર વિજ્ઞાન, રોગનિદાન અને ગર્ભવિજ્ઞાનના યોગદાનને પણ બહેલા પણ માનવામાં આવે છે.

અરુક સંદિપ એ હિંદુ ધર્મનો આયુર્વેદ વિષયનો અતિશુદ્ધ પરિચય આપતો એક પ્રસિદ્ધ ગ્રંથ છે. આ ગ્રંથ સંસ્કૃત ભાષામાં લખવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથના ઉપદેશક અત્રિપુત્ર પુનર્ભુ, ગ્રંથકર્તા અંગિભેદા તેમજ પ્રતિ સંસ્કારક મહર્ષિ અરુક છે.

પ્રાચીન સ્મજીના પરિશીલનથી જ્ઞાત થાય છે કે, તે સ્મજીના ગ્રંથ અથવા લેખની રચના શાખાના નામથી કરવામાં આવતી નથી. જેમ કે કદ શાખામાં કદોપનિષદ - ભયું છે. શાખાઓ અથવા ચક્રા એ સ્મજીની વિદ્યાર્થીક હતી, જ્યાં અનેક વિષયોનું અધ્યયન કાર્ય કરવામાં આવતું હતું, અતઃ સંભવ છે, અરુક સંદિપનો પ્રતિસંસ્કાર અરુક શાખામાં થયો હોય.

ભારતીય ચિકિત્સા શાસ્ત્રમાં ત્રણ મુખ્ય નામ છે. - અરુક, અમૃત અને વાત્સલ્ય. અરુકના નામથી જેમ અરુકસંદિપ છે, તેજ હિતે અમૃતના નામથી અમૃતસંદિપ. અરુક સંદિપ, અમૃતસંદિપ તથા વાત્સલ્યની અસ્થાંગ સંગ્રહ આખા સ્મજીમાં પણ ભારતીય ચિકિત્સા વિજ્ઞાન (આયુર્વેદ) ના માનક ગ્રંથ છે. આ ગ્રંથોની પ્રામાણિકતા અને પ્રાસંગિકતા માટેનું અભ્યુક્તિ અને ભવત પરીતી કરી શકાય છે. કે જ્યાં ગ્રીક અને રોમન ચિકિત્સા પદ્ધતિઓનાં તત્કાલીન પુસ્તકોનાં નામ અથવા એ ચિકિત્સા પદ્ધતિના

શિક્ષિત હોવા પાછા જાણતા નથી. આ ગ્રંથ આજે પણ અભ્યાસક્રમમાં સમાવેલ છે.

સમાપ્ત :-

ભારતવર્ષમાં પ્રાચીનકાળના એક સમર્થ આયુર્વેદાચાર્ય તથા ગ્રંથ સંસ્કારક તરીકે વિદ્વાન પૈકે ભારતનાં પ્રાચીન વ્યાજ્ઞાનાચાર્ય તથા પતંજલિ તથા આયુર્વેદના અભ્યાસક્રિયા (સ્ક્રી)ના બેઠક આચાર્ય 'સુશ્રુત' તેઓ પુરોગામી હતા.

ભારતમાં આયુર્વેદની ઔષધિ જ્ઞાપનાના આદ્યપ્રવર્તક ભાગવાળ પુનર્વસુ, આત્રેય કે દુષ્ટાત્રેય નામના મહર્ષિ ગણાય છે. તેમણે અગ્નિવેશ, ભેલ, હરિત, જટુકર્ષ અને સ્વારપાત્ર નામના મેઘાવી શિષ્યોને આયુર્વેદનું પ્રશિક્ષણ આપ્યું. તે એક શિષ્ય પોતાના માટે સ્વતંત્ર સંહિતા લખી. આ શિષ્યોનાં અગ્નિવેશ ભક્ષમાં અગ્રાચી અને પ્રપ્ત મેઘાવી હતો. અગ્નિવેશ તંત્ર (સંહિતા)નું આગળ જતાં કેટલાંક વર્ષો હાદ. અલે નવસંસ્કાર કર્યું. જાણતા તે 'અગ્નિવેશ તંત્ર' જ હતું, પણ અલે ફેરફાર નવસંસ્કાર જાણ લોકપ્રિય વર્ષ પડતા લોકોએ તેમની વિદ્વાન ભક્ષના કર્યું. ત્યારથી 'અલે સંહિતા' આચાર્ય અલેની મનાય છે. પરંપરા તો તેઓ માત્ર નવસંસ્કાર કરી કે અગ્નિવેશ તંત્ર ના એક વિદ્વાન સંપાદક પૈકે હતા.

ભારતમાં વૃદ્ધ મા જાતકમાં વર્ષ ગયેલ પૈકે પંડિત ભાવનિષ્ઠે 'ભાવપ્રકાશ' નામે આયુર્વેદનો પૂર્ણ મહત્વનો ગ્રંથ લખ્યો છે. તેમનો મત આ પ્રમાણે છે. 'જ્યારે શ્રી હરિ (પિયુષ) એ મલ્લ્યાવતાર દર્શી વેદગ્રંથોનો ઉદ્ધાર કર્યો ત્યારે શોષનાળ ભાગવાને એ વેદો સારે આયુર્વેદનું જ્ઞાન મેળવ્યું. તે પછી તેઓ એક અલ (મલ્લ)ની જેમ પૃથ્વી પરનું દુતાંત જાણવા આગ્યા. તેમણે અલેક લોકોને શોષાથી દુઃખી જોયા. તેથી તેઓ પોતે જ એક જુનિપુત્ર રૂપે પૃથ્વી પર પ્રગટ વધ્યા અને 'અલે' નામે અલેખનાયા તેમણે જ 'અગ્નિવેશ તંત્ર' નો નવસંસ્કાર કરી

Teacher's Signature _____

તેને 'શબ્દ સંહિતા' નામે પ્રસિદ્ધ થયું. સ્વર્ણમાં જેમ દેવોના મુઠ્ઠા (અપાર્થ) બુદ્ધિપતિ કીર્તિતા, એમ શબ્દાચાર્ય પદ્મી-લોકમાં અપાર્થમાં પ્રદાંત પંડિત તપા અપારોચ્યતા તિષ્ઠક તરીકે કીર્તિતા હતાં.

શબ્દ સજ્જના બીજાં પાઠ દ્વારાં અર્થો પ્રચલિત છે: જેમ કે (1) સર્વત્ર ફરતાર (વ્યાપક) મુનિઓ 'શબ્દ' નામે ઓળખાય છે. (2) હજી- વર્તુલેની એક શાખાનું નામ 'શબ્દ' હતું. (3) પરિપ્રાજ્ઞ સર્વિઓ માટે 'શબ્દ' સજ્જ - વપરાયો છે. (4) સાચાં ભાષ્ય મુજબ- શબ્દ એટલે નર વાય છે. (5) શબ્દ વ્યકિતિશેષનું નામ નથી, પણ એક સંપ્રદાયનું નામ છે.

ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ એક મતે શબ્દ ઈ.સ.ના પહેલાં શૌકા દરમિયાન ઉત્તર ભારતના પર્વ ગણેલા કનિષ્ઠ રાજા (રાજ) વૈદ હતાં. પરંતુ બીજાં કેટલાંક ઇતિહાસકારોના મતે તેઓ ઈ.સ. પૂર્વ ૬૦૦ માં પર્વ ગયાં હતાં.

મહત્વનું પ્રદાન :-

"શબ્દ સંહિતા" ૪-

શબ્દ પરંપરા મુજબ અપાર્થેદ હ વિજ્ઞાન શાળાઓ ધરાવે છે. જે ક્રમિક પુનર્વચ્ચ અભ્યાસ શિષ્યો દ્વારા અપાપના કરવાના આવી છે. હરેકે હરેક શિષ્યોએ, અર્થગવેષ, ભેલા, જનુકરણ, પરાશર, હરીતા અને કુશાલી સંહિતા લખી, પરંતુ એ લખામાં અર્થગવેષ દ્વારા ભગવવામાં આવેલ સંહિતા સૌથી મેક્ક ગણવામાં આવી છે. આ અર્થગવેષ સંહિતા પાછળથી મહર્ષિ શબ્દ દ્વારા સુધારવામાં આવી, જે આજે "શબ્દ સંહિતા" તરીકે વંચાય છે. શબ્દ સંહિતા અમગન જતા દ્વીદભાસા દ્વારા સુધારવામાં આવી.

Teacher's Signature _____

અરુદ સંહિતાનાં મુખ્ય ૮ વિભાગો નીચે સુચવે છે.

1. સૂત્ર સ્થાન
2. નિદાન સ્થાન
3. વિભાગ સ્થાન
4. શરીર સ્થાન
5. દીર્ઘિય સ્થાન
6. શિદિત્સા સ્થાન
7. કુલ્પ સ્થાન
8. સિદ્ધિ સ્થાન.

આમ, પુસ્તકમાં ૮ મુખ્ય પ્રકરણો હતાં જેના ૧૨૦ પેટાપ્રકરણો અને બધું મળીને ૧૨૦૦૦ શ્લોકો હતાં અને ૨૦૦૦ દવાઓ વિશે વર્ણન કરવામાં આવ્યું હતું. માનવ શરીરનાં લગભગ દરેક ભાગ સુધી સંબંધિત રોગો માટે સારવાર બતાવવામાં આવી હતી. તમામ દવાઓ અને ઉપચાર કરવામાં કોઈ પણ અસાધ્યો ન હતા. બધું જ રોગો કુદરતી તત્ત્વો અને વળસ્પતિઓ દ્વારા સારા કરવામાં આવતાં હતાં.

અરુદસંહિતામાં પાલિ સાહિત્યના કેટલાક સ્રાવ્ય જાતી આવે છે, જેમ કે અપક્રાંતિ, જેતાક (વિભાગપિટક), લંગોદના, પ્રુડક, લ્હતધાત્રી (નિંદ્રા માટે) આ બાબતો પરથી અરુદસંહિતાનો ઉપદેશકાળ ઉપનિષદો પછીનો અને બુદ્ધના મૃત્યુનો નિશ્ચિત માધ્ય છે. આ ગ્રંથનો પ્રતિસંસ્કાર કનિષ્ઠના સમયમાં ૩૮ ઈ.સ. સમયમાં લગભગ થયો હોવાનું મનાય છે.

ત્રિપિટકના ચીની અનુવાદમાં કનિષ્ઠના રાજવંદના સમયમાં અરુદનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. કિંતુ કનિષ્ઠ બૌદ્ધ હતા. અને એમના કાલે અમદાવાદ પણ બૌદ્ધ હતા. પરંતુ - અરુદ સંહિતાનાં બુદ્ધ મતનું કોઈપણ ખંડન જોવા મળે છે, અતઃ અરુદ અને કનિષ્ઠના વચ્ચેનો સંબંધ સંદિગ્ધ જ નહીં અસંભવ

Teacher's Signature _____

નોવ એવું લાગે છે. પર્યાપ્ત પ્રમાણેના અભ્યાસમાં કોઈપણ માત્રા પર સિધ્ધિ થવું કઠિન છે.

શરદ પ્રાચીન ભારતમાં વિદ્યમાન હવા અને જીવન-શૈલી પ્રદાતા, આયુર્વેદમાં મુખ્ય ફાળો આપનારાઓમાંના એક હતા. તેઓ એક શિક્ષિત તરીકે કાઢીલા હો. જેમણે શરદ-સંહિતા નામના તબીબી ગ્રંથનું સંપાદન કર્યું હતું. જે શાસ્ત્રીય ભારતીય હવા અને આયુર્વેદના પાયાના ગ્રંથોમાંનો એક છે, જેને બૃહત-ત્રયી હેઠળ સમાવિષ્ટ કરવામાં આવ્યો હતો.

શરદ જેને શરદ અર્થ તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે, એક પ્રાચીન ભારતીય શિક્ષિત અને વિદ્વાન હતા. જેમણે આયુર્વેદના ક્ષેત્રમાં મહત્વપૂર્ણ યોગદાન આપ્યું હતું. આયુર્વેદ એ ભારતીય ઉપખંડમાં ઉદ્ભવી પરંપરાગત હવા પદ્ધતિ છે.

શરદ એવી સદી બીસીઈ દરમિયાન જીવ્યા હોવાનું જાણવામાં આવે છે, જેકે તેમના ક્ષ્મ અને મૃત્યુની શોકસ તારીખો અજ્ઞાત છે. તેમને શરદસંહિતાના મુખ્ય યોગદાન કરનારોમાંના એક જાણવામાં આવે છે. જે એક પ્રાચીન આયુર્વેદિક ગ્રંથ છે જે આયુર્વેદિક હવાના પાયાના ગ્રંથોમાંનો એક છે.

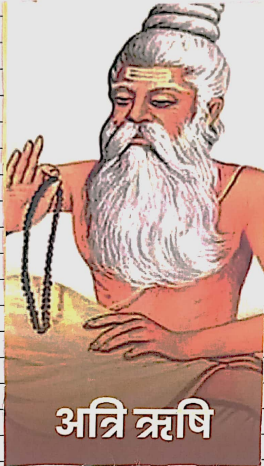
શરદસંહિતા એ હવાના વિવિધ પાસાઓ પર એક વ્યાપક ગ્રંથ છે, જેમાં રોગના કારણો, નિદાન, સારવાર અને નૈતિક વિચારણાઓનો સમાવેશ થાય છે. તે શરીરવ્યયના, શરીર-વિજ્ઞાન, દર્શન હવા, સર્જક તંત્રનીકી અને હવામાં ખનિજો અને ઘાતુઓનો ઉપયોગ સહિતના વિવિધ વિષયોને આવરી લે છે.

ઘરકનો દવા પ્રત્યેનો અભિનયન સર્વાંગી હતો. અને સમગ્ર શરીરને સમજવા પર કેન્દ્રીત હતો. તેમણે માથા દોષી પાત, પિત્ત અને કફ વચ્ચે સંતુલિત કરવામાં મહત્વ પર ભાર મેજી અને માન્યું કે આ દોષોમાં અસંતુલનથી રોગ વાય છે. તેમની સારવારનો હેતુ આહારમાં ફેરફાર, હર્સલ ઉપચાર, કૃપાસૌલીમાં ફેરફાર અને માલિશ અને ટોક્સિક ફિક્શન જેવી ઉપચાર પદ્ધતિઓ દ્વારા આ સંતુલનને પુનઃ સ્થાપિત કરવાનો હતો.

પ્રાચીન ઋષિ :- ઋષિ ઘરક

સંદર્ભ સુચિ :- gu.m.wikipedia.org

Teacher's Signature

જ્ઞાન - અત્રિ ઋષિ

જીવન સ્થાપી - અષ્ટાશ્વિ

બાળકી - હુવાસા, બાંદ્રા, દત્તાત્રય

માતા-પિતા - વૃહદા (પિતા)

સન્મહાજી - રાગવિદ્યાનાં સાધી વધુ ઉત્તરિય
પામીત ઋષિ

મહર્ષિ અતિ પ્રસ્તુત આત્મા
મનવંતરના સત્ત્વિમાં ના અંક છે નથી
પ્રાણના પુત્ર છે પત્ની સિંચી નવ પ્રભવની
પૌકિના અંક માનવામાં આવી છે અતિ
ગીત પ્રાણના પ્રતિય અંક પૌકિમાં મેવા
મળે છે. તેડવેદના પાંચમાં મંડલના
અચીત અંક, તદ્વિન પત્ન અનસુયા
દેવી છે કૃષ્ણ પ્રભવતી કુદમના પુત્ર
હતા. તેમને ભગવાન, દત્તાત્રય દુર્વાસા અંક
સીમ જેવા સમર્થ પુત્રા વધા, તેમની
અનસુયા દેવી ને અંક પદ્મા અંક
હતા કારણ કે અનસુયા દેવી અ
શુભભાગવન પુર્વમાં હિંદુ વધા મહા
કરતી સીમ અંક, દુર્વાસા કુદમામિ
તરીકે અંકિત થયે છે.

૧. જન્મ અને સ્થાન

અતિ તદ્વિ પ્રાણના માનસ પુત્ર ભનચી ઉત્પન્ન થયેલા
પુત્ર માનવામાં આવી છે.
હિંદુ હિંદુ પરંપરામાં વિશ્વ સત્ત્વિ અંક
પામે છે
તેમના આશ્રમ મુખ્યત્વે ચિત્રકુટ (મધ્યપ્રદેશ-ઉત્તર
પ્રદેશની સીમા) ખાતે માનવામાં આવી છે.

૨. પત્ની - માતા અનસુયા

અતિ તદ્વિની પત્ની અનસુયા સત્ત્વિ માટે
પ્રખ્યાત હતી

પુરાણોમાં આપે છે કે પ્રહ્મા વિષ્ણુ અને મહિશ
અનસૂયાની પવિત્રતાને 'પરીણ' લેવા આશ્ચર્ય
અનસૂયાને પીતાની શક્તિથી નિમજ્જા પાતક
રૂપે પલટાવ્યો દીધો,
પછી નિમજ્જા ત્રિમૂર્તિના અંશથી તાજ પુત્રોના
જન્મ આપ્યો.

• સંતાન

અતે અને અનસૂયાના તાજ દિવ્ય પુત્રો હતા.

દત્તાત્રેય - ત્રિમૂર્તિના અંશયુક્ત અંશ, જ્ઞાન અને
અધ્યાત્મના આદર્શ.

ચંદ્ર (સીત) ચંદ્રદેવ તરીકે પુજાત.

દુર્વાસા કૌય - કૌયે સ્વભાવ હાસ્યતા મહાની સ્ત્રી,

• વેદોમાં વીગદાન

અતિ સ્ત્રીયો સ્ત્રીયોમાં અનંક સૂક્યો રચ્યા.

નિષ્ણા સ્તુતિસ્તુતિમાં મુખત્વે અગ્નિ, ઇન્દ્ર સૂર્ય
અને વજ્રા દેવાત્તઓની સ્તુતિ છે.

• ધાર્મિક માન્યતાઓ

નિમજ્જા ઉત્તીર્ણ શમાયાણ, મહાભારત અને અનંક
પુરાણોમાં આપે છે.

સમય

વૈદિક કાળમાં સ્થાન અતિ ત્રુષિનો ઉલ્લેખ ઋગ્વેદમાં આપે છે. અંતે નેમ્પીનો સમય વૈદિક યુગ અંદાજે ૨૫૦૦ ઈ.સ. પૂર્વે ૨૦૦૦ ઈ.સ. પૂર્વે સુધી માનવામાં આપે છે. ઋગ્વેદના અનિલ સૂક્તી, અતિ કુરંપ" ઘાસ સ્થાપિત છે. જેને અત્રીય સૂક્તી કહેવામાં આપે છે.

પુરાણો અનુસાર અતિ ત્રુષિને પ્રધાન માનસપુત્ર ગણવા છે. નેમ્પી સુદિન પાર્શ્વકાળ મહાન ત્રુષિ હતા. હિંદુ માન્યતાઓમાં નેમ્પી સરતર્ષિઓમાં સ્થાન મળ્યું છે. મન્યતરમાં પ્રધાન ના જ્ઞાનસ્થાન તરીકે માનવામાં આપે છે.

અતિહાસિક દૃષ્ટિએ આ પ્રાચીન વૈદિક આર્ય સંસ્કૃતિ સાથે મીડાયેલા છે. નેમ્પી કૈવલ્ય વિદ્યાનો નેમ્પી સમય અંદાજે ઈ.સ. પૂર્વે ૨૦૦૦ - ૨૫૦૦ માને છે. અતિ વંદ્ય યોદા પાછળના સમયમાં ઈ.સ. પૂર્વે ૪૦૦ આસપાસ હતા.

આ વૈદિક યુગ ઋગ્વેદના સૂક્તો અતિહાસિક ધાર્મિક માન્યતા પુરાણો આ જન દૃષ્ટિએ નેમ્પી સમય અત્રીય પ્રાચીન છે.

યીગ દાન

અતિ તદુષિ પ્રાચીન વેદકાળના મહત્વના ઋષિઓમાં ગણાય છે. તેઓ ઋગ્વેદના મંગલસ્થા ઋષિ હતા. વેદકાળમાં ઋષિઓએ માનવજીવનને આદ્યત્મિકતા, નૈતિકતા અને વિજ્ઞાનના આધાર પર માર્ગદર્શન આપ્યું હતું. આ અતિ ઋષિનું યીગદાન મુખ્યત્વે નીચે મુજબ છે.

ઋગ્વેદમાં યીગદાન અતિ ઋષિએ ઋગ્વેદના અમુક શ્લોકોની રચના કરી હતી. તેમના દ્વારા રચાયેલા મંત્રો દેવતાઓની સ્તુતિ, પ્રકૃતિની મહિમા અને માનવજીવનના હલચલ માટે પ્રાર્થના સ્વરૂપે છે.

દાર્શનિક યીગદાન અતિ ઋષિએ સત્ય, ઋતુ અને દર્મના ચાલન પર તાર મુક્યો. માનવને દેવ-પ્રકૃતિ સાથે સંકલન કરવાની દિશા બતાવી.

સાહિત્યિક યીગદાન - તેમના મંત્રોમાં સમાવેશ સંસ્કાર અને સદ્ગુણના પર તાર મુકવામાં આવ્યો છે. જેમાં યજ્ઞ પરંપરાનું મહત્વ અને સમાજ એકતા અને સંકલન તરફ આગળ વધવાની હતી.

અતિ ઋષિનું યીગદાન વેદસાહિત્ય, દર્મ સમાજ અને પીતાનો મંત્રો દ્વારા માનવજીવનને સત્ય, ઋતુ અને દર્મના આગળ વધવાની પ્રેરણા આપી.

અતિ ત્રુષિનું મહત્વ :-

1 સત્તાર્ષિઓમાં અચાન

અતિ ત્રુષિ સત્તાર્ષિમાં એક હોવાથી હિંદુ ધર્મમાં નિમની વિશેષ પ્રતિષ્ઠા છે. સત્તાર્ષિનો જ્ઞાન વેદસંપદા અને તપશ્ચર્યાથી સમગ્ર વિશ્વને માર્ગદર્શન મળ્યું છે.

2 વેદોમાં યોગદાન

ત્રગવેદમાં આયુજા અષ્ટિ સુકતો નિમના ગાદ અમદ્યાત્મિક જ્ઞાન પ્રાર્થના અને તપશ્ચર્યા દ્વારા છે. વેદોમાં નિમનું યોગદાન હિંદુ ધર્મને આધારભૂત સમાન છે.

3 અનસૂયા સાચેનું આદર્શ કૃપન

અતિ ત્રુષિ અને નિમની પત્ની અનસૂયા સત્ય પવિત્રતા અને સતીત્વના આદર્શ હૃદયની મૌનવામાં રાખે છે. આ હૃદયની ભારતીય પરિવારવ્યવસ્થાનું શ્રેષ્ઠ પ્રતિક છે.

ત્રણ દિવ્ય પુત્રોનું યોગદાન

દુસાસ્ય - યોગ, તપ અને અમદ્યાત્મના ગુરુ

ચંદ્રદેવ - સમયગણના, કૃષિ અને કચ્છોત્તર માટે

દુવર્તિત ત્રણિ - દર્મ અને તપના પ્રતિક

5 શમાયણમાં સ્થાન

પ્રીરામ ચિત્રકુટ જતાં અતિ ત્રણિ અને માતા અને સુધાનાં આશ્રમમાં ગયા હતા ત્યાંથી તેમનાં દર્મનિષ્ઠા પવિત્રતા અને તપશ્ચર્યાના સંદેશ મળ્યું

6 આધ્યાત્મિક પ્રેરણા

તપશ્ચર્યા અને જ્ઞાનથી દેવતા પ્રાપ્ત થઈ શકે તે પરિવારનું આદર્શ મુખે સમાજ માટે પ્રેરણાદાયી છે. સતીત્વ અને પવિત્રતા દ્વારા અસંભવ કાર્ય શક્ય બને છે.

સંજ્ઞા :-

1 વેદસ્મૃત સ્થાન

અતિ ત્રણિ અને ત્રણિમાં અનેક સ્મૃતિ સંચાર છે તેમના સ્મૃતિમાં મુખ્યત્વે અગ્નિ, દક્ષિ, સૂર્ય વગેરે, આદિ વગેરે દેવતાઓની સ્તુતિ છે. આ સ્મૃતિ માં પ્રકૃતિની શાકિત્વ, દૈવી શાકિત્વની ઉપાસના અને માનવ મુખના આદર્શના ઉડો દર્શન છે.

2 જ્ઞાન અને તપશ્ચર્યા

અતિ ત્રણિનું મુખે જ્ઞાન અને તપશ્ચર્યાનો પ્રતિક

તેમણે લીધી માર્ગ દર્શનિષ્ઠતા, અત્ય વ્યવસ્થાપિતતા
માર્ગ દર્શાવ્યા. તેમની તપશ્ચર્યા સમાજમાં નીતિકલા
અને આદ્યત્તિમક મહત્ત્વ ડાલ્યા

3 વ્યવસ્થાપન સર્જન

વ્યવસ્થાપનની વૈભવ પરંપરાએ આયુર્વેદ ઉપનિષદ
અને પુરાણોમાં મહત્ત્વપૂર્ણ યોગદાન આપ્યું. "વ્યવસ્થા
કૃષિ આયુર્વેદના આચાર્યોમાં ગણાય છે. જેમણે
વિવિધ પિજ્ઞાનમાં મોટું સર્જન કર્યું

વ્યવસ્થાપન સર્જન માત્ર આદ્યત્તિમક જ નહીં, પરંતુ
ધર્મ, પિજ્ઞાન સમાજ અને સંસ્કૃતિ બધાં દ્વારા
આવિસ્મરણીય છે

• ઋગ્વેદમાં મહત્ત્વના કૃષિઓ

1 વિશ્વામિત્ર

2 વસિષ્ઠ

3 અત્થિ

4 ભાર્ગદેવ

5 ગૌતમ

6 કાશ્યપ

7 કૃષ્ણ

નામ:- Rethad Simabhai Mumbhai

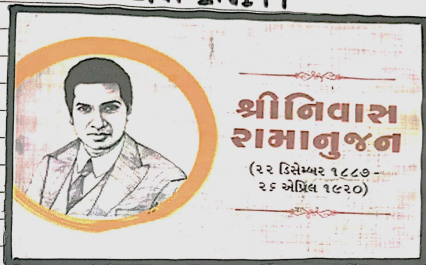
સંદર્ભ

સંદર્ભ - Google, Youtube

રોડ નંબર - 04

THE MAN WHO KNEW INFINITY

76

પરિચય

જન્મ સ્થળ : ઈરોડ (ભારત)

જન્મ તારીખ : ૨૨ ડિસેમ્બર, ૧૮૮૭

મૃત્યુ : ૨૬ એપ્રિલ, ૧૯૨૦ (કુમ્બકોનામ)

એવાર્ડ : ફેલો ઓફ રોયલ સોસાયટી

શિક્ષણ સંસ્થા : ગવર્મેન્ટ આર્ટ્સ કોલેજ
પચ્ચાયપ્પા કોલેજ
(ટ્રિનિટી કોલેજ, કેમ્બ્રિજ, ૧૯૧૬)

દ્વેષ : ગણિત

શોધ નિબંધ : હાઈલી હોમોગેનિટી નંબર

શ્રી નિવાસ રામાનુજનનો જીવન પરિચય

શ્રી નિવાસ રામાનુજનનો જન્મ રવિ ક્રિસ્તમ્બર, 188૭ માં ભારતના દરિયા કાંઠાના ગામમાં થયો હતો. તેમના પિતાનું નામ શ્રી નિવાસ આચંબર (કુપ્પુસ્વામી શ્રીનિવાસ આચંબર). તેઓ હપ્પોના વેપારીને ત્યાં એકાઉન્ટન્ટીંગ કરે છે હતા. તેમની માતાનું નામ કોમલ તામ્બલ હતું કે જે મથુરમાં જ એક મંદિરમાં ગાયને શોડા પૈસા કુમાર લેતા હતા. તેમનો પતિવાર બ્રાહ્મણ પરિવાર હતો. રામાનુજન જન્મ્યા પછી લગભગ ત્રણ વર્ષ સુધી બોલ્યા નહીં, પરિવારના લોકોએ વિશ્વાસુ કે આ બાળક જીવનભર સૂંગો જ રહેશે. આ પછી, 18૯૭ માં શ્રીનિવાસ પ્રકોપ ફેલાયો અને તમામ ભાઈ-બહેનો મૃત્યુ પામ્યા. માત્ર રામાનુજન જ બચી ગયા. તેમનો પતિવાર આશ્ચર્ય રીતે ગરબી હતો. રામાનુજન સાર, શિશુલા મેળવી શકે તે માટે તેમના માતા-પિતા કડી મહેનત કરતા હતા. શ્રીનિવાસ રામાનુજનને બાળપણ થી જ ભણવામાં રુચિ હતી. ખાસ કરીને ગણિત પ્રત્યે વિશેષ પ્રેમ હતો.

બાળપણમાં રામાનુજન એવા કારનામાં ફરી દેતા હતા કે જેનાથી બધા આશ્ચર્યચકિત રહી જતા હતા. 10 વર્ષની ઉંમરે રામાનુજને પોતાની ગણિત વિષયમાં લગન અને મહેનતથી આખા જિલ્લામાં પ્રથમ હમ્મક પ્રાપ્ત કર્યો હતો. હવે રામાનુજને કુંભકોનમ રાઉન હાઈસ્કૂલમાં અભ્યાસ કરવા માટે ગયા. તેમને ગણિત વિષય પ્રત્યે એટલો બધો રસ હોવાથી બીજા વિષય પ્રત્યે તેમનું ધ્યાન કોઈકે કંઈકે નહિયત હતું. તેઓએ કૉલેજમાં ઇતિહાસ અને અંગ્રેજી જેવા વિષયોમાં બે વાર નપાસ થયા હતા. પરંતુ ગણિતમાં તરફ થઈ ગયા હતા.

રામાનુજને બાળપણ થી જ પોતાની બુદ્ધિમાં રાગડને વિખેર્યા ગયા. જ્યારે અંત અમર સુધી પોછાયા ત્યારે આખા જગતમાં ગણિત વિષયની શોધની ફરી ગયા. તેમને માત્ર 13 વર્ષની ઉંમરે જ લાઈબ્રેરીમાંથી લેનનો

મિડોલમિતિનો અભ્યાસ કરી નાખ્યો હતો. તેમનો અભ્યાસનો ખર્ચ તેમના પિતાને પોષતો ન હતો. તેથી તેઓ સ્વસ્થાગાંધી મળતા પચ્ચી પર ઝાલાસરી કરતા હતા અને સિલેટ-પેનનો ઉપયોગ કરતા હતા.

રામાનુજનની જેમ-જેમ ગણિતમાં રૂચિ વધવા લાગી તો તેમના માટે પ્રેરણા લઈ G. Shooklingે તેના દ્વારા લખાયેલી A Synopsis of Elementary Results in pure and Applied Mathematics જેમાંથી રામાનુજનના જીવન પર લખેલ પ્રભાવ પડ્યો. આ પુસ્તકમાં 4000 કરતા વધારે થિયોરમનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો જેનો રામાનુજને ઘાનપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો. એમને થોડી સહાયતા મળ્યા બાદ તેમને ખબર પડી કે ગણિતમાં હાલ કઈ કીલે ક્યાય પહોં તેઓ ગણિતમાં કશું નવું શોધવાના માટેના પ્રયાસમાં લાગી ગયા. તેઓ પોતાના હાલ પ્રત્યે લગભગ રાખવા વાળા અને મહેનતી હતા. રામાનુજને પોતાનું લક્ષ્ય પહેલે થી જ નક્કી કરી લીધું હતું. ત્યારે તેમણે આ લક્ષ્ય પ્રાપ્ત પોતાની સંપૂર્ણ તાકાત સાથે તેના સુધી પોહવાની સૈયારી પણ ચાલુ કરી દીધી હતી.

તેમના પિતાએ બરજબરીથી તેમના લગ્ન નાની ઉંમરે લૂંટાઈ, 1903માં જનકી ચંદ્રબાઈ કરાવી દીધા. તે સમયે જનકી ચંદ્રબાઈની ઉંમર 10 વર્ષની હતી. 1912 થી જનકી પણ તેમના હારમાં રહેવા લાગી, તેમની (જિન્નેદારીઓ) જવાબદારીઓ વધી ગઈ. તેમને અહેસાસ થયો કે એમણે જીવનમાં કશું કરવું દો તો અને હવેનું તૈમ ચલાવા માટે હંદિક ડામ કરવું પડશે.

આવા વિચારો સાથે જ તેઓ લગ્ન પછી નોકરીની તલાશ માટે મદ્રાસ ગયા. તેઓ નોકરીની તલાશમાં ફરતા ફરતા બેંકવાર ડેપુટી કલેક્ટર અને ગણિતના જાણકાર એવા શ્રી વી સ્વામી (રામાસ્વામી) અંબરને મળ્યા. રામાસ્વામીએ તેમના ગણિતશાસ્ત્રી પ્રભાવિત થઈને તેમને સ્કૂની આમિડ ક્રિસ્ટાવૃત્તિ શરૂ કરાવી. તેઓએ મદ્રાસ પોર્ટમાં પણ કલાર્ક તરીકે નોકરી કરી. કલાર્કની નોકરી કરતા કરતા તેમણે ગણિતના ફેરલાય નીતિ સૂત્રો બનાવ્યા.

શ્રી નિવાસ રામાનુજને મદ્રાસ યુનિવર્સિટીમાંથી 1913માં ડિગ્રી વિના ડેરલાડ સિફ્ટકોની મદદથી મળીને પડ રૂ. ની શિષ્યવૃત્તિ મેળવી. પ્રોફેસર હાર્ડિંગ સ્થાન પ્રવાસથી લેમને લંડન કેમબ્રીજ જવા માટે બાર્થિક સહયોગ મળ્યો અને તેઓ લંડન ગયા. ઈ.સ. 1918માં તેઓ લોયલ સોસાયટીમાં ફેલો તરીકે નિમાયા.

લેમની શાશિશિષ્ય તલિયત બગડતા તેઓ ભારત પરત ફર્યા અને મદ્રાસ યુનિવર્સિટીમાં પ્રાધ્યાપકની નોકરી મેળવી. તેઓએ બનાવેલા ગણિતના બુકો તેઓ રજીસ્ટરમાં લખી રાખતા. આ રજીસ્ટરો આજે પણ ગણિતના પ્રોફેસરો માટે મદદરૂપ થાય છે.

લેમની તલિયત વધુ બગડતા તેમનું મૃત્યુ ૨૬ એપ્રિલ, 19૨૦માં નાની ઉંમરે થયું અને ભારતે એક એટા વિશ્વપ્રસિદ્ધ ગણિત શાસ્ત્રી ગુમાવ્યા.

આ લો માત્ર આપણે શ્રી નિવાસ રામાનુજનના જીવનની ઝલક (એક છબી) ની વર્ણવ્યું. હવે, અહીં લેમની વિશેષતાઓ વિશે ચર્ચા કરીશું.

ગણિતના મદુગરની વિશેષતાઓ

શ્રી નિવાસ રામાનુજન (188૭-19૨૦) કે જે વિશ્વ ઈતિહાસનું એક એવું નામ છે જેમણે ગણિતની પરિભાષા જ બદલી નાખી. જે વ્યક્તિ કે જે પોતાના પ્રતિભાશાળી અગ્રજ, જુસ્સો અને આજોષા ગુણોને કારણે અમર થઈ વળ્યા. રામાનુજનને આપણે માત્ર ગણિતના તરીકે ગઈ, પરંતુ સંખ્યાઓના સંત તરીકે આજીવીયે લો ખોદે નહીં કહેવાય. તેઓમાં એવા અનેક ગુણો હતા, જે તેમને આમન્ય માનવીથી અલગ બનાવતા હતા. તેમની વિશેષતાઓ પરથી આપણે સમજી શકીએ છીએ કે એક આમાન્ય પરિવારમાં જન્મેલ બાળક કઈ રીતે આખા વિશ્વ માટે પ્રેરણા બની ગયો.

પરંપરાગત જવાબથી સંતોષ ગ્રામતા ન હોતા, “આ કેમ છે ?”, “અલગ રીતે થઈ શકે? જેવા પ્રશ્નો પૂછતા.

(4) સ્વઅધ્યયન કરવાની ફામતા

રામાનુજનની એક વિશેષતા એવી હતી કે તેઓ શિક્ષકો કે પ્રોફેસરો પર સંપૂર્ણપણે આધાર રાખતા ન હોતા. તેમણે ઘણી બધી વસ્તુઓ સ્વઅધ્યયનથી શીખી. ખાસ કરીને “જ્યોર્જ શુલ્જિઝ ડારની A Synopsis of Elementary Results in Pure Mathematics” નામની પુસ્તક તેમને અદભુત લાગી. તે પુસ્તકમાં હજારો થૂમો અકાનિત હરેલા હતા અને રામાનુજન તેને વાંચીને પોતાના વિચારો પ્રમાણે નવા થૂમો બનાવતા. આ વિશેષતા તેમને સ્વતંત્ર વિચારવા, નવા સ્કતાઓ શોધવા અને ગણિતમાં અનોખું યોગદાન આપવા સક્ષમ બનાવતી.

(5) કઠિન પરિસ્થિતિમાં અડગતા

રામાનુજનનું બાળપણ ખૂબ ગરીબીમાં ગાળ્યું. ઘણી વાર ભોજન પણ પૂરતું મળતું ન હોતું, પરંતુ આ પરિસ્થિતિએ તેમના ગણિત પ્રત્યેના ઝોડને કદી શેક્યો નહીં. આ તેમની ઓરી વિશેષતા હતી. પરિસ્થિતિઓ સામે અડગ બહેવાની ફામતા, જ્યાં પુસ્તકો ન હતાં ત્યાં તેઓ કાગળ-પેનથી પોતાના વિચારો નોંધતા, ક્યારેક મદીમાં આકૃતિ દોરતા, આ રીતે પરિસ્થિતિને અવગેહ નહીં, પરંતુ પડકાર સમજીને તેઓ આગળ વધ્યા.

(6) સંખ્યાઓ પ્રત્યેનો પ્રેમ

રામાનુજન માટે સંખ્યાઓ ગામ ગાલતરી કે સરવાળો, પરંતુ જીવનનો એક ભાગ હતી. તેઓ સંખ્યાઓને જીવંત માલીદાઓની જેમ ગાનીને તેમના સાથે વાતચીત કરતા. દરેક સંખ્યામાં તેઓ સૌંદર્ય શોધતા. તેમની આ વિશેષતાએ તેમને “સંખ્યાઓના કવિ” તરીકે ઓળખાવ્યા.

(૧) ભાળપણથી જ અદભૂત ગણિત પ્રત્યેનો ઝોફ

રામાનુજનના જીવનની સાંધી પહેલી વિશેષતા એ હતી કે તેઓ ભાળપણથી જ ગણિત પ્રત્યે યાત્રાઓ રસ લેતા હતા. બીજા ભાળપણે રમકડાં કે રમતમાં વ્યસ્ત રહેતા, પરંતુ રામાનુજનને સંખ્યાઓમાં યાત્રાઓ મજા લાગતી. તેઓ વારંવાર પોતાની ગણતરીઓ, ટેબલ બંને આકૃતિઓથી દેશાયેલા હતા. તેઓ હાગળ-પેન પદ્ધતિને સતત ડોઈને ડોઈ અરવાળો, ગુલાહાર કે અજાણી રીતે રચેલી ગણતરી દુરવાતું પસંદ કરતા. આ વિશેષતા તેમને સામાન્ય ભાળપણથી અલગ કરતી હતી. આ જ ભાળપણની ઝંખનાએ આગળ જોઈને તેમને વિશ્વવિખ્યાત ગણિતજ્ઞ બનાવ્યા.

(૨) સ્મરણશક્તિ અને એકાગ્રતા

રામાનુજનની બીજી વિશેષતા હતી તેમની અદભૂત સ્મરણ શક્તિ. એક વાર એવાં આવેલું સૂત્ર કે ગણતરી તેમના મનમાં એવી રીતે અંકિત થઈ જતી કે તેઓ તેને જીવનભર યાદ રાખતા. એક તરફ તેઓ બહુ ગંભીર ધર્મિક શક્તિમાં ભુલી રહ્યા હતા, યુસ્તકો અરીદવાની તકો ન હોતી, પણ જે ઓડું વાંચતા તેને સંપૂર્ણપણે પોતાના મનમાં અંકિતી લેતા. તેમની એકાગ્રતા પણ અસાધારણ હતી. ઘરમાં કે શાળામાં હોવાનો બાલતો હોય તો પણ તેઓ પોતાની ગણતરીઓમાં એટલા ડૂબી જતા કે બહારની ધર્મિક શક્તિઓ તેમને ધ્યાન જ ન રહેતો. આ એકાગ્રતા તેમની સાંધી ઓટી શક્તિ હતી.

(૩) જિજ્ઞાસા અને પ્રશ્ન પૂછવાની ટેવ

રામાનુજનની ત્રીજી વિશેષતા હતી તેમની જિજ્ઞાસા. તેમને મળેલી દરેક નવી ગણતરી, દરેક નવો તર્ક, દરેક નવો અંકિત તેમના માટે એક રહસ્ય હતું, જેને ઉકેલવાની તેઓ સતત કોશિશ કરતા. તેઓ શિક્ષકોને વારંવાર નવા પ્રશ્નો પૂછતા અને હુયારેક એવા પ્રશ્નો પૂછતા કે શિક્ષકો પણ અંકિત થઈ જતા. આ જિજ્ઞાસા અને પ્રશ્ન પૂછવાની ટેવ તેમને નવીન શોધો તરફ દોરી ગઈ. તેઓ વધી

(૮) આદ્યાત્મિકતા અને પ્રેરણા

શાસ્ત્રાનુજન માનતા હતા કે તેમને યૂગો અને વિચારો દેવી નમગિરી પામેથી મળે છે. તેઓ માને છે ગાંધિત ડોઈ યૂદ્ધો વિષય નથી, પરંતુ એક દેવી અનુભવ છે. આ વિશ્વાસ તેમને અનોખી શક્તિ આપતો. આ વિશેષતા દર્શાવે છે કે તેઓ વિજ્ઞાન અને આદ્યાત્મને એકરૂપ માનતા હતા.

(૯) સર્જનાત્મિકતા

ગાંધિતમાં દાહીવાર નિયમો અને પદ્ધતિઓનું પાલન કરવું પડે છે. પરંતુ શાસ્ત્રાનુજનની વિશેષતા હતી કે તેઓ સર્જનાત્મક રીતે વિચારતા. તેમના યૂગોમાં નવીનતા હતી, જે તેમને સામાન્ય ગાંધિતનોથી અલગ પાડતી. તેઓ પરંપરાગત પદ્ધતિઓ ની બહાર વિચારી શકતા.

(૧૦) નોટબુક લખવાની ટેવ

શાસ્ત્રાનુજન બાળપણથી જ પોતાની નોટબુકમાં યૂગો નોંધવાની ટેવ દર્શાવતા. પછીથી તેમની આ નોટબુક “શાસ્ત્રાનુજન નોટબુક” તરીકે પ્રસિદ્ધ થઈ. આ ટેવ તેમની મહત્ત્વપૂર્ણ વિશેષતા હતી, કેમ કે જ નોટબુક તેમના જીવન પછી પણ અંશોદ્ધાર માટે ખજાનો બની.

(10) સ્વતંત્ર રીતે યૂગોની શોધ કરવાની ક્ષમતા

શાસ્ત્રાનુજનની એક મહાન વિશેષતા એ હતી કે તેઓ ડોઈ પુસ્તકમાંથી યૂગ શીખતા, પરંતુ પછી તેને પોતાની રીતે બદલતા. દાહી વાર તો તેઓ ડોઈ પ્રશ્ન કે વિષયને પોતાની પદ્ધતિથી ઉકેલતા અને તેમાં નવી રીતો શોધતા. તેમણે ઉપરોક્ત યૂગો પોતે જ ગઠ્યા - એમાંથી દાહાં પહેલાં ઉચારેલ પ્રકાશિત ન થયા હતા. આ દર્શાવે છે કે તેમની પ્રતિભા માત્ર શીખનારાની ન હોતી, પરંતુ શોધકર્તાની હતી.

(11) અસાધારણ ભુદ્ધિ

રામાનુજનની સૌથી અનોખી વિશેષતા હતી તેમની અંતર - દૃષ્ટિ. તેઓ ઘણી વાર હોઈ સૂત્ર કે પરિભાષા “અંદાજથી” કહી દેતા. અને પછી સંશોધકો વર્ષો સુધી મહેનત કરીને સાબિત કરતા કે રામાનુજ સાચા હતા. તેમની ભુદ્ધિ એટલી મજબૂત હતી કે હાર્ડબે કહ્યું : “રામાનુજનના દરેક પરિભાષા પાછળ હંઈક ઊંડો અત્ય ધુપાયેલો હોય છે.”

(12) પરિસ્થિતિઓ વચ્ચે પણ ડાર્ચ કરવાની ક્ષમતા

રામાનુજન જ્યારે હેમિબ્રજ ગયા ત્યારે તેમને અનેક મુશ્કેલીઓ આવી - પરદેશી વાતાવરણ, ખોરાકની સહલીક, આરોગ્યની સમસ્યાઓ. છતાં તેમની ગણિતીય પ્રતિભા અટકી નહીં. આ તેમની વિશેષતા હતી કે તેઓ મુશ્કેલીઓ વચ્ચે પણ ચોતાના કામ પ્રત્યે વફાદાર રહ્યા.

(13) સાદગી અને વિનમ્રતા

રામાનુજનનું વ્યક્તિત્વ અત્યંત સાદું અને વિનમ્ર હતું. તેઓ વિશ્વના અદભુત પ્રતિભાશાળી ગણિતજ્ઞોમાંથી એક હતા, છતાં કદી અર્વ કે અભિમાન ધનાવતા ન હોતા. તેઓ હંમેશા પોતાને “દેવી મઘગિરીનો દાસ” માનતા. તેમની દૃષ્ટિએ તેઓ માત્ર દેવી શક્તિ દ્વારા અપાયેલા ગણિતના સૂત્રોને દુનિયા સમક્ષ રજૂ કરતા સાધક હતા.

(14) દૃઢતા અને આત્મવિશ્વાસ

રામાનુજનનો આત્મવિશ્વાસ પણ તેમની વિશેષતા હતો. જ્યારે તેઓ હાર્ડ જેવા પ્રખ્યાત ગણિતજ્ઞોને પણ લખતા ત્યારે તેમણે પોતાની શોધો નિર્ભયતાથી રજૂ કરી. કયાં ભીક્ષ્મો પોતાના વિચારોનું નાનું માનતા, ત્યાં રામાનુજન દૃઢતાથી માનતા કે તેમના સૂત્રોમાં અત્ય છે અને સાબિત પણ થાયું છે.

(16) પ્રેરણાદાયી વ્યક્તિત્વ

રામાનુજનનું વ્યક્તિત્વ યુવાનો માટે પ્રેરણાસ્ત્રોત છે. તેમણે બતાવ્યું કે ગરીબી, સંકુટો અને અભાવ વચ્ચે પણ પ્રતિભા દર્શાઈ શકતી નથી. જો મનમાં આગ્રહ, શ્રદ્ધાઓ અને મહેનત હોય તો દુનિયામાં સફળો શિખરો પણ મિરાજમાન થાવું શક્ય છે.

આ પ્રેરણાદાયી વ્યક્તિત્વના જન્મદિવસ ૨૨ ડિસેમ્બર ગણિત તરીકે ઉજવવામાં આવે છે. જેથી યુવાનોને પ્રેરણા મળતી રહે.

આ સિવાય તેમની ઘણી વિશેષતાઓ છે

શ્રીનિવાસ રામાનુજનની વિશેષતાઓ તેમને એક અગ્રણી માનવ અને અમર વિદ્વાન બનાવે છે. તેમનું શુદ્ધ આયલાને બતાવે છે કે

ગરીબી અવરોધ નથી

ફક્ત સમયમાં પણ ઈતિહાસ રચી શકાય

મહેનત, શ્રદ્ધા અને સર્જનાત્મકતા સાથે કોઈ પણ વ્યક્તિ વિશ્વને નવું દાન આપી શકે છે.

એટલે જ રામાનુજનને 'ગણિતના જાદુગર' સાથે 'પ્રેરણાનો મહાન દિવો' હોવાય છે.

હવે, આપણે શ્રીનિવાસ રામાનુજનનું ગણિત વિષય શું યોગદાન રહેલ છે. તેની ચર્ચા કરીશું.

પ્રાનિવાસ રામાનુજનનું ગણિતમાં યોગદાન

પ્રાનિવાસ રામાનુજન એક એવા મહાનુભવ હો કે જેમણે ગણિતના વિશ્લેષણ, અનંત શ્રેણી, સતત અપૂર્ણાંકો, સંખ્યા સિદ્ધાંત અને ગેમ થિયરી સહિત અનેક ગાણિતિક યોગદાન આપેલી સમીક્ષા ગણિતને પુનઃ આકાર આપ્યો હતો, તેઓએ દીલિહાસના સર્વશ્રેષ્ઠ વૈજ્ઞાનિકોમાંના એક તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. આશ્ચર્યજનક લાક્ષણિકતાઓ હો કે, તેમણે ક્યારેય ગણિતની કોઈ આધ્યાત્મિક લાક્ષણિકતા લીધી ન હતી. તેઓની ઓછામાંઓછી ગાણિતિક શોધો માત્ર અનંતતાનું ચર આધારિત હતી અને આખરે સાચી આલિસ થઈ હતી.

રામાનુજનું યોગદાન જટિલ વિશ્લેષણ, સંખ્યા સિદ્ધાંત, અનંત શ્રેણી અને સતત અપૂર્ણાંકો જેવા ગાણિતિક ક્ષેત્રોમાં વિસ્તરે છે.

૪ (p) આટે અનંત શ્રેણી :

ઈ.સ. 1914 માં, રામાનુજને પાઈ આટે અનંત શ્રેણી આટેનું સૂત્ર શોધી કાઢ્યું, જે આજે ઉપયોગમાં લેવાતા છે. આલ્ગોરિથમ નો આધાર બનાવે છે. ૪ (p) નો સંબંધ અંદાજ શોધવો એ ગણિતના દીલિહાસમાં સાંધી મહત્વપૂર્ણ યોગદાન પાડી એક છે.

ગેમ થિયરી :

રામાનુજને છેલ્લી યોગદાન ગાણિતિક સમસ્યાઓ ઉપર હુલ્લા આટે નવા વિચારોની લાંબી સૂચિ શોધી કાઢી જેણે ગેમ થિયરીના વિશ્લેષણને ખૂબ જ પ્રોત્સાહન આપ્યું. ગેમ થિયરીમાં તેઓનું યોગદાન કેવળ અનંતતા અને કુદરતી પ્રતિભા પર આધારિત છે અને તે આજ સુધી મેળ ખાતું નથી.

મોડ ધીરા ફંડશન :

તેમણે મોડ ધીરા ફંડશન પર મીલવટપૂર્વક જલાવ્યું, ગણિતના મોડયુલર સ્વરૂપોના ક્ષેત્રમાં એક ખ્યાલ

રામાનુજન મંદિર :

૧૯૨૭ એ રામાનુજન મંદિર તરીકે ઓળખાય છે જે એ અંક, 10 અને ૭ ના સમઘનનો સરવાળો છે.

વર્તુળ પટ્ટિત :

રામાનુજને જી.એચ. હાર્ડી સાથે મળીને વર્તુળ પટ્ટિતની શોધ કરી હતી જેણે ૨૦૦ થી વધારેના વિભાજનનું પ્રથમ અનુમાન આપ્યું હતું. આ પટ્ટિતએ ૨૦ મી સદીની કુખ્યાત જટિલ સમસ્યાઓ જેમ કે વર્ગિતના અનુમાન અને અન્ય વધારાના પ્રશ્નો ઉકેલમાં મોંઘાપાત્ર યોગદાન આપ્યું હતું.

ધીરા ફંડશન :

ધીરા ફંડશન એ ઘણા જટિલ ચલોનું એક વિશિષ્ટ હાર્ય છે જેમને ગણિતશાસ્ત્રી હાર્ડી ગુસ્તાવ જેકોબ જેકોબીએ જેકોબી ધીરા ફંડશન તરીકે ઓળખાતા ઘણા મજબૂત સંબંધિત ધીરા ફંડશન તરીકે ઓળખાતા ઘણા મજબૂત સંબંધિત ધીરા ફંડશનની શોધ કરી. ધીરા ફંડશનનો વ્યાપકપણે રામાનુજન દ્વારા અભ્યાસ કરવામાં આવ્યો હતો. જેઓ રામાનુજન સાથે આવ્યા હતા, જે જેકોબી ધીરા ફંડશનના સ્વરૂપને આમાન્ય બનાવે છે અને આમાન્ય ગુણધર્મો પણ મેળવે છે. રામાનુજન ધીરા ફંડશનનો ઉપયોગ ઓસોનિડ સિંક્રો થિયરી, સુપરસિંક્રો થિયરી અને એમ-થિયરીમાં નિર્ણાયક પરિણામો મૂકી કરવા આવે પાયા છે. તેમની આ શોધ એટલી અગત્યની છે કે આજના સમયમાં ભૌતિકશાસ્ત્રના ક્ષેત્રો-જેમ કે હેન્ડ હોલ ભૌતિક વિજ્ઞાનમાં તેનો ઉપયોગ થાય છે.

હમ અપ્રોગ્રેડ :

રામાનુજને ખૂબ જ અંતુરૂપ સંખ્યાના અભ્યાસ કર્યો છે, જે પૂર્ણ

છાત્ર છે કોઈ પણ માના ઇન પૂર્ણ કરતાં વધુ વિભાજક હોય છે. આ પ્રદેશમાં તેમના કાર્ય સંબંધિત સંખ્યાના ક્ષેત્ર પર પ્રભાવ દર્શાવે છે.

રામાનુજન નો (૮) ફંક્શન કાર્ય :

તેમણે ૮૬ ફંક્શન રજૂ કર્યું (૮), જે (એઈસપી) મોહનુલ્લા સ્વરૂપોના સિદ્ધાંતમાં એક મહત્વપૂર્ણ ચલ છે. આ કાર્યના ગુણધર્મો લંબગોળ વડે અને સંખ્યાના સિદ્ધાંતના અભ્યાસમાં ડેનિફાય છે.

ગાલિલિડ સંકુલ અને ખ્યાલો :

રામાનુજન દાલીવાર અપરંપરાગત સંકેતોનો ઉપયોગ કરતા હતા અને અનન્ય વિચારો વિકસાવ્યા હતા, જેમાંથી હેટલાઈડને આધુનિક યુવમાં ગાલિલિડને વધુ આપચારિક બનાવે છે.

અંદાજાસ્ત્રમાં યોગદાન

• **વિભાજન :**

રામાનુજને “*Partitions of Numbers*” વિષય પર વિશાળ સંશોધન કર્યું. ઉદાહરણ તરીકે, ૫ સંખ્યાને કેટલા પ્રકારે વિવિધ પૂર્ણાંક સંખ્યાઓના સમૂહ સ્વરૂપે રજૂ કરી શકાય તે જણાવે.

$5 \rightarrow (5), (3+2), (2+3), (2+1+1), (1+1+1+1)$ એટલે ૬ રીતે.

આ વિષય પર તેમણે દાણી નવી પદ્ધતિઓ શોધી જાણે પણ જે મહત્વપૂર્ણ છે.

વૈજ્ઞાનિક ક્ષેત્ર પર તેમના યોગદાનની અસર

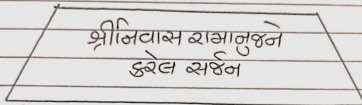
તેમના સૂતો અને વિચારોથી ક્વિન્ટાઈલી, કમ્પ્યુટર, સાયન્સ સિદ્ધાંત થિયરી, હેલેડ હોલ્સ અને અન્ય અનેક ક્ષેત્રમાં ફિપયોગ થાય છે.

ટૂંક સમયમાં તેમણે ગાલિલિડને બોડ નવી દિશા આપી.

રામાનુજન દ્વારા આપવામાં આવેલા અન્ય નોંધપાત્ર યોગદાનમાં હાઈપરજીઓમેટ્રિક ગ્રેહી, રીમેન ગ્રેહી, એલિપ્ટિક ઈન્ટિગ્રાલ્સ, હાયપરબટ

સિદ્ધાંતો સિદ્ધાંત અને જેટ ફક્ત જાનના કાર્યોમાં સહીકરણનો સમાવેશ થાય છે

હવે, આપણે શ્રીનિવાસ રામાનુજને કહેલ સર્જન વિશે જાણીશું

શ્રીનિવાસ રામાનુજનનું સર્જન બહુ જ અદ્ભુત અને અનન્ય હતું. તેમણે ગણિતના ઘણા ક્ષેત્રોમાં યોગદાન આપ્યું. ખાસ કરીને સંખ્યાશાસ્ત્ર, અનંત શ્રેણીઓ, અતત ભિન્નશબ્દો, પ્રાર્થન સંખ્યાઓ અને ઓક્સિડન્ટ સહીકરણોમાં તેમની શોધ અદ્વિતીય રહી.

રામાનુજનના મુખ્ય સર્જન

૧. અનંત શ્રેણીઓ

તેમણે π (પાઈ) ની કિંમત શોધવા માટે અદ્ભુત અને મહાદી કુન્સર્જ થતી અનંત શ્રેણીઓ શોધી. આજકાલ કમ્પ્યુટરની મદદથી પાઈના અલગ અલગ અંકો ગેળવવા માટે આ સૂત્રોનો ઉપયોગ થાય છે.

૨. સંખ્યાશાસ્ત્ર

ભાગાદૃતિ વિષયમાં તેમણે ઘણા નવા સૂત્રો આપ્યા. ઉદાહરણ તરીકે, 4 અને $4, 4+1, 4+2, 4+1+1, 1+1+1+1$ આ રીતે પાંચ રીતે બાળા કરી શકાય. આવા વિષયોમાં તેમણે અતિગદન શોધો કરી.

૩. રામાનુજન સંખ્યા.

૧૭૨૭ સંખ્યાને “ Hardy-Ramanujan ” number છે છે કારણ કે તેને બે અલગ-અલગ રીતે બે દાનના ઉમેળ તરીકે લખી શકાય છે.

$$1729 = 1^3 + 12^3 = 9^3 + 10^3$$

૪. સતત લિન્નશિશિઓ.

આ હોત્રમાં તેમણે નવા સૂત્રો શોધ્યા જે બાદમાં આધુનિક ગણિત માટે આધાર રૂપ બન્યા.

૫. સોડયુલર સ્ત્રીકરણો અને ટુંકશન

તેમણે જોવા નવા આઈડિયા રજૂ કર્યા જેને આધારે પછીના દાલા ગણિતશાસ્ત્રે અદ્વિત્યૂર્ણ સિદ્ધાંતો વિકસાવ્યા.

૬. રામાનુજનનો નોટબુક

તેમણે હજારો સૂત્રો લખી રાખ્યા, જેમાંથી દાલા આજ સુધી પૂર્ણપણે આધિત નથી થયા. અને સૂત્રો ગણિતની દુનિયામાં અદ્વિત્યૂર્ણ પ્રશ્નો છે.

આમ, રામાનુજને દાલા બધા સર્જનો કર્યા છે. રામાનુજનનું સર્જન ફક્ત ભારતમાં જ નહીં પરંતુ સમગ્ર વિશ્વ માટે અમૂલ્ય પ્રશ્નો સમાન છે. તેમનું કાર્ય આજ સુધી ગણિતના અભ્યાસ અને શોધોદન માટે પ્રાગર્થિ છે.

આમ, ઉપરોક્ત બિંદુઓમાંથી સ્પષ્ટ થઈ શકે છે કે તેમને ‘ગણિત નો બદશાહ’ કહેવું ખોટું નથી.

બોધાન (બોધાન)

નામ : પ્રદિપ બોધાન

જન્મ : કુપલધા
સ્વામી બોધાન મંદિર, બાણગાવ ગામ
બ્રાજપટ્ટી જિલ્લો, સીરામગઢ જિલ્લો, મિથિલા પ્રદેશ,
ભારત

વ્યવસાય : બોધાન

માતૃસંસ્થા : મિથિલામાં સંસ્કૃત અને વૈદિક શિક્ષણ

ક્રમસંકેત : સ્વામી બોધદાસ ગંદિય, મીતાગઢી જિલ્લો

જીવસાધના : વૈદિક શ્યામચંદ્ર અને ગણિત શાસ્ત્રી

જુગ : ૧૦૦ - ૬૦૦ મી મદી બિમીદ

જાણીતા : બોધદાસ શ્રી

માતા-પિતા : શંકરદત્ત (પિતા)
બાલમતી (માતા)

બોધદાસ એક પ્રાચીન તારતીય ગણિતશાસ્ત્રી અને વૈદિક ગ્રંથિ હતા, જે જ-૩ મી મદી બિમીદની શ્યામચંદ્ર શુદ્ધા હિંદુ ગણનામાં બાપી છે. તેઓ પ્રાચીન તારતીય ગણિત અને જીવિતમાં તેમના યોગદાન માટે પ્રખ્યાત છે. મુખ્યત્વે બોધદાસ શ્રીમતી સંખ્યાલેખ દ્વારા તેમની જીવજીવંતની મિથિલા કૃતિમાં બોધદાસ જયંતિ વ્યવધા બોધદાસ જયંતિ વ્યવધા બોધદાસ જીવિતિત્ત્વ હામીડે જીવિત્ત્વમાં બાપી છે.

બોધદાસ ૩૦૦ બિમી દરમિયાન એક શ્યામચંદ્રીય કિર્તિક્ષેપ તેમજ મહાન તારતીય ગણિતશાસ્ત્રી હતા. તેઓ પ્રાચીન તારતીય ઉપખંડમાં રચાયાના અનેક પ્રાચીન ગ્રંથોના સંપાદક હતા, તેમજ બિમીદી વધુ ગ્રંથોની રચના કરી. તેમની ગણિતના ઘણા મહત્વપૂર્ણ મિથિલી શ્યામચંદ્રી.

તેઓ પ્રખ્યાત ગાણિતિક મિથિલી બોધદાસ શુદ્ધાશા માં જાણીતા છે.

"આપદાદવાથી" ગ્રંથમાં, તેમને પૂજ્યાત સંસ્કૃત
વ્યાકરણશાસ્ત્રી પાણીનીના ગુરુ તરીકે વર્ણવવામાં આવ્યા
છે. તેઓ તત્ત્વશાસ્ત્ર, ધર્મશાસ્ત્ર, ગણિત અને તાત્ત્વશાસ્ત્ર
મહાન વિદ્વાન હતા. તેમની મહત્ત્વપૂર્ણ કૃતિઓ વેદવૃત્તિ,
વિદિતિ, રત્ન મંજુષા, ધર્મસ્ત્રોત્ર અને ષ્ટદસ્ત્રોત્ર હતી.

બૌદ્ધવાદ ધર્મસ્ત્રોત્ર અને બૌદ્ધવાદ જુદા પરિશિષ્ટ
સ્ત્રોત્ર તેમના દ્વારા રચિત બે મુખ્ય ગ્રંથો છે, જે હિન્દુ
પરંપરાના ધર્મગ્રંથ શ્રીમદ્ભગવદ્ ગીતાથી અને કૃતિમસ્ત્રોત્ર પર લાદે મૂકે
છે. હિન્દુ પરંપરાઓ તેમની વિચારધારા બૌદ્ધવાદ શાખા
શાખા બૌદ્ધવાદ શાખા તરીકે ઓળખાય છે બૌદ્ધવાદ
શાખા હિન્દુ ધર્મમાં સ્થિત પૂર્વની પ્રધાન્યને ધ્યાનમાં લે છે.

તે કૃષ્ણ યજુર્વેદના લૈતિરીય સંસ્કરણ કાયે મેડાયેલ
છે. બૌદ્ધવાદ શાખામાં, લગપાળ વિપાળની સ્થાવિર્ય અસ્તિત્વ
માનવામાં આવે છે. અને તેમની મહાપુરુષ કહેવામાં આવે છે.
લગપાળ વિપાળ ઉપરાંત તે હિન્દુ ધર્મમાં અન્ય તમામ
દેવતાઓને "સન્માન લાવડ" માને છે. તેમનું બીજું મોટું કાર્ય
કાર્ય બૌદ્ધવાદ-બૌદ્ધ-સ્ત્રોત્ર છે. તે તેમના શિષ્યોને આપેલા
મૌખિક પ્રવચન છે અને કુળ યજુર્વેદના લૈતિરીય
સંસ્કરણની છે.

બૌદ્ધધર્મની વિશિષ્ટતાઓ.

૧ શુદ્ધચરિત્રના સ્વરૂપ : -

બૌદ્ધધર્મ પ્રારંભના સમયે જન્મિત હતા જેઓએ શુદ્ધચરિત્રની રચના કરી. "શુદ્ધ" નો અર્થ છે દીર્ઘ કે દૃઢ, જેની ઉપરથી યશસ્વી માનવા અને આજ્ઞા અનુસર મારી ચાલી. આ શુદ્ધચરિત્રમાં યશસ્વી વ્યવહાર માર્ગના તમામ જરૂરિયાતો મિલકેલા સ્વરૂપમાં આપ્યા છે.

- તેમાં ત્રિકોણ, ચરિત્ર, વર્ણ, આજ્ઞા જેવા આજ્ઞાની રચના કરવાની પદ્ધતિ સ્પષ્ટ રીતે સમજાવવામાં આવી છે.

- આમ કરીને " સમગ્ર ત્રિકોણની જગતની વર્ણવવા વાળી બીજી પદ્ધતિ સમજાવવામાં આવી છે " આ સ્વરૂપ તેમની પૂર્વ જ સમજ રીતે રજૂ કર્યો, આ જ પદ્ધતિનારિત્ર મિલકેલ છે, જે પછી પદ્ધતિમાં પૂરવાળા બન્યા.

૨. પ્રથમ ભારતીય ગણિતજ્ઞ

બૌદ્ધધર્મના ભારતીય ગણિતજ્ઞ પાંચી મૂકનાર માનવામાં આવી છે.

- તેમણે જરૂરિયાતો અને સંજ્ઞાઓના રૂપો સ્વરૂપ મિલકેલ રજૂ કર્યા.

- આ પદ્ધતિના મૂલ્યો અને સંજ્ઞા તેમણે આજ્ઞા રૂ. ૦૧ આપી, જે તેમના સમય માટે અદ્યતન હતી.

- શરિસ વર્ણન સમાન બતાવવા કે વર્ણનને શરિસ સમાન બતાવવા માટેની પદ્ધતિ લેખને સમઘર્ષી.
- આદમી ઊંડાણની ગણતરી સમજ હોવા છતાં લેખને ગાળને ધાર્મિક પિધિથી સ્વાયે સંકળાવીને સમાજમાં પ્રસારિત બનાવ્યું.

૩. ધાર્મિક અને વૈરાગિક સમન્વય

બૌદ્ધધર્મની સૌથી મોટી વિશેષતા એ છે કે લેખને ધાર્મિક પિધિ અને વૈરાગિક ગાળ વચ્ચે સમન્વય કર્યો.

- તે સમયના લોકો ધાર્મિક પિધિઓમાં વ્યવસ્થા કરાવતા હતા. બૌદ્ધધર્મને લેખના વિસ્વાસને મળતી રાખીને તેમાં વિશ્વાસ અને ગણતરીની વર્ક બનાવ્યો.
- યજ્ઞકુંડ, સંસ્કાર, સંસ્કૃતિ - આ બધું કુરલી બચ્ચી ધાર્મિક માપદંડો અને પ્રમાણે સ્વપન્નાવવા જરૂરી ગણાવ્યું.
- આ રીતે ધાર્મિક પિધિથી ફક્ત અંધશ્રદ્ધા ન રહી, પરંતુ તેની વૈરાગિક સ્વાધાર લોકો સમજ શકાય.

૪. વિશ્વપ્રજ્ઞાન મિશ્નનો

બૌદ્ધધર્મના સ્વર્ગમાં એવા ઘણા મિશ્નોની જોવા મળે છે કે પછી દુનિયામાં વિશ્વાસમાં મહત્વપૂર્ણ બન્યા.

- પાઈચાગરિસ મિશ્નો બૌદ્ધધર્મના શુભસૂત્રોમાં વર્ણવાયેલી હતી. પણ દુનિયાએ તેને પાઈચાગરિસ માટે જોડવી નથી. આવી બૌદ્ધધર્મની પ્રાચીનતા અને પ્રાચીનતા માધ્યમ થાય છે.

- તીર્થો દેવજીવ અને કીર્તીજીવ માયવાની પ્રાચીન રીતી
સ્થાપી, જે પછીના નાસ્તીય ગણિતનો માટે આધારત્વ
બની.

- જ્યોતિષાચન વિશાસી માત્ર દ્યાર્મિક વિધિ માટે જ નહીં પરંતુ
નવિધાના વિશાસીઓ માટે પણ મર્જદર્શન બન્યા.

બૌદ્ધધર્મનું યોગદાન

ગાંધીજીનો યોગદાન

બૌદ્ધધર્મના ત્રણમી ગાંધીજીના પાયાના આધારો માનવામાં આવે છે. તેમના શુદ્ધસ્વભાવો અને મહત્વપૂર્ણ ગાંધીજીના મિત્રોની ઉત્પત્તિ છે. સમકીર્ણ મિત્રોની મિત્રતા (પછી પાંચાગરેસ થયો) તરીકે અગત્યની બૌદ્ધધર્મ પૂરતી રજૂ કરી હતી "કર્મની વર્ગરૂપ વાડી બે વસ્તુના વર્ગરૂપના સમાન છે."

તેમની જીવન (પાછી) જીવન મૂલ્ય ૩૦૧ લોકો આપ્યું હતું જે તેમના સમય માટે અત્યંત મહત્વપૂર્ણ હતું. અગત્યની મિત્રતા આપતી વસ્તુના અગત્યની સંકલ્પના આપવાની રીતો આપીને જીવનની ધાર્મિક પદ્ધતિ સાથે મિલે. તેમની ચરિત્ર અને વસ્તુના સમાન સંકલ્પના અગત્યની આપવાની પદ્ધતિ આપી, જે પછીની પદ્ધતિઓ વધુ વિકસાવી.

જીવનની અને વસ્તુના વિસ્તાર

બૌદ્ધધર્મનું મૂલ્ય કાર્ય વસ્તુના સ્વભાવોનું નિર્માણ હતું. ધાર્મિક પદ્ધતિઓ માટે અસંગ-અસંગ આપવાની પદ્ધતિઓ અસંગની જરૂર પડતી, તેમની શુદ્ધસ્વભાવો દીરોની માપનો કરીને વેદી અસંગના માટેના નિયમો આપ્યા.

વસ્તુના અગત્યના કાર્યો અગત્યની અગત્યની કાર્યો જેવી જીવનની પદ્ધતિઓ રજૂ કરી. આપી તે સમાનના ધાર્મિક પદ્ધતિઓને વૈજ્ઞાનિક આધાર આપી. અને જીવનની વસ્તુના ઉપયોગ માટે થયો.

* ધર્મશાસ્ત્ર અને સામાજિક યોગદાન

બૌદ્ધધર્મ માત્ર ગણિતમાં જ નહીં. પરંતુ તેમણે ધર્મશાસ્ત્રી પણ રચ્યા. બૌદ્ધધર્મ ધર્મશાસ્ત્રમાં વ્યક્તિગત શુભનું કુટુંબ વ્યવસ્થા, સમાજવ્યવસ્થા અને ચાર આચાર્યની વ્યવસ્થા સંગે નિયમો, દર્શાવ્યા છે. સંસ્કાર પિંધિ (જન્મ, ઉપનયન, સગ્ન વગેરે) માર્ગો નિયમો આપીને સમાજને ચીક બંધાવે. મૌલિક માનવ્યુ આપ્યું તેમના પિયારી ધાર્મિક સાધે સાધે સામાજિક સુધારણાના દિશાશ્રયન પણ રહ્યા.

* વિદ્યાનસીતી યોગદાન

બૌદ્ધધર્મના શ્રીઓમાં વૈજ્ઞાનિક પિયારસાની કીવા મળે છે. તેમણે માપદંડ, પ્રમાણ, અનુમાન જેવા તત્વોની વ્યવહારિક રીતે સમજાવ્યા. ઉદાહરણરૂપે દોરી દ્વારા અંતર માપવાની પદ્ધતિ એ આજના સર્વેક્ષણ શાસ્ત્રનું પ્રાથમિક સ્વરૂપ માપવામાં આપે છે. તેમણે પ્રાચીનક પદ્ધતિ આપનાવી - ધાર્મિક પિંધિઓ માટે જ્યોત્સીટીક માનવ્યુ વળાવીને વૈજ્ઞાનિક પરીક્ષણ કર્યું.

* સાંસ્કૃતિક અને વૈજ્ઞાનિક યોગદાન

બૌદ્ધધર્મ દ્વારા રચાયેલા સિદ્ધાંતો માત્ર તારત પ્રજા મહાપદ્ધતિ રહ્યા ન હતા. પશ્ચિમના બાઈધાગોરેમ, પુક્કિલ વગેરે વૈજ્ઞાનીઓ સુધી પણ એ પિયાર પહોંચ્યા.

આપણી લશ્ચીનું યોગદાન વૈજ્ઞાનિક પિયારન કીર્તિદાસમાં પણ અપરમરણીય છે. બૌદ્ધધર્મના કૃતિઓએ સાબિત કર્યું કે પ્રાચીન તારત પિયારન, ગણિત અને ધાર્મિક સમન્વયમાં ઘણું આગળ હતું.

બૌદ્ધાચનના સર્જન

૧. બૌદ્ધાચન શ્રીરાસ્ટ્ર - યજ્ઞવલ્કિ અને વેદી નિર્માણ
૨. બૌદ્ધાચન ઘરુદ્ધરા - ઘરુદ્ધરા સંસ્કારી
૩. બૌદ્ધાચન ધર્મશાસ્ત્ર - સમાજ સુવર્ણ અને આચાર્યસંહિતા
૪. બૌદ્ધાચન શુભાશ્રમ - ગણિત અને જ્યોતિષી

નામ : દંડેલ કાજલબેન ગણેશભાઈ

કોલન : 41

class : S.Y. B.ed. Sem-3

હવિ ભાસ્વી

૧૧

Date _____
Page _____

હવિ ભાસ્વી

ભાસ્વીય સંસ્કૃતિના મરણ હવિષ્યમાં ભાસ્વીયું
અથવા અલિંગ્ય હૈં 'હ'. તેઓ સંસ્કૃત ભાસ્વીયના
આદિવીય હવિ વસેડે કાળીલા 'હ'. આમ હરેને
વેગની સંક્રાન્ત પૂર્ણાલ હવિસ્યે 'હિસ્યાયલી'
અથવા 'ભાસ્વીય' હિસ્યાયલી 'મરાસ્યને હમરુને
વેગનું નામ અમર અથ્વું 'હ'.

શુભ પરિચય :-

ભાસ્વીનો જન્મ સંક્રાન્ત હવિસ્યે અને હવિસ્યે રતો
વેગી અપદ્ધતા વિગતો મળતી નથી તેમ હતા,
પાડલોનો સંક્રાન્ત 'હ' હે વેગી જન્મ હતી મદીના
કાળવામાં આવે 'હ'.

તેઓ દક્ષિણ ભારતના હોંઈ પ્રદેશમાં વિવામ
હિલા ગિવાળી સંભાવના માળવામાં આવે છે.

ભારવી વિષયપુવારી, જાલદપુવારી અને અલંકાર
માહિતનાં પાલંગ હાથે હતા.

વિગના હુડું, હુડું કે ગમ અને ભરણ ભારવી
મળવી નથી પરંતુ ભારવ્યના દિવિગમકારિને એવે
માને છે કે ભારવી હોંઈ જાલદભારમાં હાથે લરીકે
મિથેલા હતા.

હાથ ભારવી ના માર્ગે ને વિગિમાર્ગે લરીકે પુગ
મીળવામાં આવે છે.

માધે (૮૫.૫ ૬૦૦) પર ભારવી નો પુખ્ત ભરણપુગ
દેખાય છે. મરણ હાથે ભાગ્ય વિગના - ભરણપુગમાં
ભારવી નું ગામ ઉલ્લેખિત નથી. વીધે એવું
માની રહાય છે કે તેઓ ભારવીની પપાલ
વિગના ભગવત ભુધી વસુ કિમાઈ ન હતા.

માધરોલ શિલાલેખ અને ભારવી

ભારવી નામ ના પુખ્ત મરણના શિલાલેખ
૪.૫ ૬૦૫ ૭ માં મેલા મળે. આ શિલાલેખ મહાગમ
ભાગપુર નિલ્લામાં મધરોલ નામના ગામમાં મળે
જે માર્ગમાં મળી આવ્યા હતા.

શિલાલેખ નું લખાણ દક્ષિણ આબુધ વંશના
આબુધ વંશ પુખ્તિ જીવના શિલ્પ ગવિહરિ

પોતાને ગાળના વળે હાથમે લેખના આગયદાના
તરો લખું 'હ' લખાવના મને અપદર્ભે પોતાને
હાથમે લેખના હાથમાં હાથમે અને તારાની કેટલા
ને મજલ લખાવે 'હ'.

મળેલું દેશીવાર્તા અને તારાની

મળેલું દેશીવાર્તા હાથમાં આગયે મે તારાની
થાય 'હ' હે તારાની દેશીવાર્તા અને નો લેખના
હાથ અને પુસ્તકો લેખના તારા તારા વિદ્યુત્કર્ષ
નો દેશીવાર્તા વિદ્યુત્કર્ષ હાથ વિદ્યુત્કર્ષ નું તારા
હાથ મેડે નો તારાના થયું તારું તારાની
પાતાવિદ્યુત્કર્ષ 'મળેલું દેશીવાર્તા' 1999 ના વિવેચન
મને તારાની હાથ તારું આગયેલું અને
વિદ્યુત્કર્ષ 'હ'.

તારાની નું આગયેલું દેશીવાર્તા

તારાની નું દેશીવાર્તા અને તારાની પુસ્તકો તારાના
'હ' "હાથ" અથવા "હાથવિદ્યુત્કર્ષ" અને તારાના
શેલે હાથવિદ્યુત્કર્ષ તારાની આગયેલું 'હ'.

આ જીવનો આસર એવો પ્રગળાવતું છે તોમાં
 મુશ્કેલી અને કુદરત વચ્ચેનો સમાધાન દર્શાવતું છે

જીવનો અણધાર્યો, ગંધિલા, ઘર્ષ, દુઃખ અને
 આદર્શ અણધાર્યું હુંદર મિલકે મેલો મળે.

હાલ્યહલા અને જાલી

આજીવની હાલ્યહલા જાલીલા અને, લાલચાળ
 અને કિલ્લો લાલચાળ પાલખે છે.

તોની લાલચ અંજલની જાલી, અંજલિ
 અને હાલ્યહલા છે, પરંતુ આપે ન આજીવની
 અને અંજલ અંજલિ પાલખે છે.

વિષયવસ્તુની વિશિષ્ટતા

આજીવનું આદર્શ આ હાલ્યહલા પાલખે નથી
 પાલખે તોમાં અંજલિ, ગંધિલા અને લાલચાળ
 હોં અંજલ છે.

તોની હાલ્યહલા હાલ્યહલા, આપે અંજલિ
 પાલખે આ આજીવનું વિશિષ્ટ પાલખે આજીવ છે.

તોની ગાલાના અંજલિના 'આજીવ હાલ્યહલા
 આપે અંજલ આજીવનું અંજલિ હાલ્યહલા

ત્રાસવીનું આદિત્ય કથાન

ત્રાસવીનું આદિત્યમાં ત્રાસને અપહરણ વર્ણનના અનુક્રમણિકામાં ગુરૂતર અક્ષર્ય.

ત્રાસવી એ ગંભીર અર્થ અને તત્પ્રમાણ દારે વિવચાત છે.

ત્રાસવીની આદિત્ય કથાઓ.

કિંગલારુનીયમ

- 18 વર્ષ વયના અપહરણ.
- વર્ષિય અર્જુન અને કિંગલારુનીયમ કથાઓ
 યુદ્ધ લથા અર્જુનના ગિવ પાછળી વાસ્તુપત્ર
 વાસ્તુ કિંગલારુનીયમ.

ત્રાસવીને ભુવાસિલ દેવેડો

ત્રાસવીના અર્જુન ભુવાસિલો 'ભુવાસિલમંડે'
 માં એવા અર્થ છે.

ગરિબ દર્મ 'અર્જુન' અને અર્જુન અને
 તેમના દેવેડો અર્થના ગુરૂતર છે.

महिला

Page No.	104
Date	

नाम : वसुधा कल्याणपुरी गुरुकुलवासी
ग्रेड : 15

S.Y.B.ed

महिला शिक्षा :-

Wikipedia
chutert
Samstait Crym

* સ્વપ્નસ્ય ગદ્યિ *

Page 61

Date / / 202

નમઃ :- સ્વપ્નસ્ય (દશરૂઢે કૃત્તજ સ્પર્શવા સ્વપ્નસ્ય મુની
તરીકે સ્વોત્તપ્ત્ય દે

નમઃ :- માન્યતા પ્રમાણે તેઓ કિત્રા ઘણી વચ્ચળ દેવોના
તેજથી જન્મોલા હતા. કંટલાક ગ્રંથોમાં કહેવામાં આવે છે
કે તેઓ કુલ જન્મોલા હતા, તેથી તેમને
કુલજ પાત્ર કહેવામાં આવે છે.

અર્ચિવાર :- તેમની પ્રતીક નામ હોગ્રમુદ્દા (પાદર્ભ નરેશની
પુત્રી) હતું.

महर्षि अपगस्त्य (संस्कृतः अगस्त्य) अपि सप्तर्षिमां
 तथा तद्व्यवहारा अपगस्त्य मंत्रिणा, तस्मात् पाल्ना
 प्रथम मंडलानां सुदृष्टीना तेषां श्रमिता ए. आ.
 प्रादुर्भावे तस्मात् मानसमा प्रजापति प्रेरणायां
 मनाय ए. तस्मात् वृद्धस्य ज्ञानं लोकाभुङ्गा
 भिद्यते, जनायां तस्मात् पुत्रा जन्म्यो अपि नाम
 आडवाभा व्याप्य इत्तं धिता भितापकृता अपि माता
 संतानं अपि अपगस्त्य अपि लोकाभुङ्गा ना
 चयेला भवि मज्जे ए. आ भिद्यते अन्य
 यगती योऽपि कथा अपिमां च उच्यते नथी.

अपगस्त्य तद्विनि उत्सृज्य तद्व्यवहारा मंडितना पेशिमां
 ए. अपि तेषां वैदिक युग (आर्ये ए. व.
 1500 - 1200) दशमिना ज्ञता इता, अपि मानवाभा
 ए. दक्षिण भारत सुदृष्टी अपि संस्कृति
 मंडितना तस्मात् मीटु यगिना मनाय ए.

पिबिता : ५

अपगस्त्य तद्वि हिन्दु धर्ममां ज्ञाय ज प्रख्यात तद्वि
 ता. पर्वती पर यज्य मंडितना लोमं समुद्रिने
 सुदृष्टी कृता सुदृष्टी, अपगस्त्य तद्वि पासे
 दित पर अपगस्त्य कथित इती. तस्मात् उत्सृज्य
 व्याप्यमिदं मिथितने काले ज तस्मात् सप्तर्षिमां पद
 इत्यं इत्तं ज्ञाने तस्मात् वैदिक परंपरा अपि
 अपगस्त्य अपि व्याप्यमिदं शान्ता प्रसारमा मंडितना
 तस्मात् लोमं इती.

अथ सत्यं स्वार्थं संस्कृतिने उत्तरं आसायी दृष्टि
 अस्तु नुही पहिलाडणमा मीडुं योगदान आस्युं तेमने
 अहिंस-॥ उपाधिची नवाक्यामा आल्या डारला हे
 वेगळे वेगळे शावने प्रश्न कुधी संशय आसायां पंडीत्यासुं.

२) धर्मिक अने तत्त्वज्ञानिक योगदान :-

अथ सत्य तद्दिने अथ सत्य अहिंसा जेवी ग्रंथरचनासो
 री. तेमां धर्म, संस्कार, योग मंत्र - तं अने वैज्ञानिक
 संशोनी उत्प्रेषे हे तेमने ललित तयस्य अने आत्म-
 तान पर भार मुडये निशोस्य संसाधनां अहिंसा
 सत्य अने सदाचार जेवा आहंशी स्थायित्व डयार्.

३) वैज्ञानिक योगदान :-

३.१) विज्ञान अने वैद्यकीय उत्प्रेष :-

अथ सत्य अहिंसा विज्ञान उत्पन्न करवाची यष्टि
 नवायेवी हे तेमा लपेलुं छे हे,

मृण्मयद्रुमापात्रे ताम्रपात्रे प्रतिष्ठाप्य
 तदुपरि लघायेन आहतं
 क्षिप्तं चाग्नेन संयोगात् तत् प्रज्वलनाय भवति ।

तेनी लघाये ००

माटीना वासलमां ताम्र (Copper) पत्रा मुडी,

तेमा उयर सीसुं (Lead) आस्यी हो,

तेनी आसुं डायड (Copper) डायड / एसिड सोल्युशन, कडय हे

આમને અમરવા ફાર ડાવળ) માં પુખ્ત,

તે તેનાંથી વિદ્યુત ચુકાદ (જીવન) ઉત્પન્ન થાય છે

અમરવા લગભગ જે બેટરી (Copper-Lead cell) તેનું મૂળભૂત મિશ્રિત આદ્ય હોવાવામાં આવ્યું છે. અમરવા ત્રણેય ગ્રામીણ ભારતીય વિજ્ઞાનમાં પિતા પરીકે ખાતે અગત્યવાન આવે છે.

6) રસાયણ અને ધાતુશાસ્ત્ર :-

તેમને લગભગ શાસ્ત્રના દરેક વસ્તુ આવડ્યા હતા. ધાતુ શાસ્ત્ર, ઓક્સિજનની નૈઘરિ અને ધાતુઓના અંગણને અને અમરવા મોહિતામાં વર્ણન છે.

7) આકુર્ષિ અને શિક્ષા :-

દક્ષિણ ભારતમાં મિશ્ર શિક્ષા પછીના ન્યાયકરે અમરવા ત્રણેય ગ્રામીણ છે. તેમને મિશ્ર આકુર્ષિના પાત્ર માનવામાં આવે છે. અમરવા મોહિતામાં અનેક મોહિતાઓ, જીવનકારીઓ અને તેમના ગ્રામીણ વર્ણન છે.

8) ખજીલ અને બગીચા યોગદાન :-

અમરવા ત્રણેય અમરવા નાહતો (કુચિયન તારા-ખીનો સમુદાય) જોઈને બતાવ્યો. આજ સુધી "અમરવા" નામના દક્ષિણ આફ્રિકામાં થયા ગયા છે. તેમના પાંચ પવનના વધતા ગોશ્વને નનાવી દક્ષિણ ભારતનું નામ મોકળું હતું.

(૬) સમાજ અને સંસ્કૃતિમાં યોગદાન :

અગત્ય તાપ્તિથી દેશી ભારતના લોકોને શિક્ષણ અને યજ્ઞો આપ્યું તેઓએ મતિવાદ, ચર્ચા, અને આશમનતાનો પરિણ કર્યો તેમની નેરવાળી ભાવના ભારત વૈદિક ધર્મ અને આધુનિક કુટુંબ બન્યું.

(૭) સાહિત્ય અને કાવ્યમાં યોગદાન :

તમિલ સાહિત્યમાં અગત્યને યથમ વ્યવસ્થાકર નિષ્ઠ તુલના પૂર્વકમનવનંદન) તરીકે જ્ઞાન આપવામાં આવ્યું છે તેમજ તમિલ લાભના પિતા તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે તેમની રચનાઓએ દેશી ભારતીય કાવ્ય, સંગીત અને સાહિત્યને ગાઢ કર્યા.

સંજ્ઞા *

૫) અગત્ય સંહિતાનું સંજ્ઞન :

અગત્ય સંહિતા (IAST: અગત્ય સંહિતા; શાવિદ્ધ અર્થ- અગત્યના સંગ્રહ) એ સંસ્કૃત ગ્રંથમાં ત્રાસીવ તાપ્તિ અગત્યને આભારી અને હિતિઓનું સંગ્રહ છે.

અગત્ય સંહિતાએ ગરુડ મુજાલના તાલ પિલાનોમાંથી પડતું નામ છે જે રત્નોના આભારી સાથે સંબંધિત છે. અગત્ય વે પિલાનો બુદ્ધિથી સંહિતા (નીતિસાર) અને ધનવંતરી સંહિતા છે જે ભૌતિક વિજ્ઞાન, વાયશાસ્ત્ર અને દવા પર આભારી છે આ સંહિતામાં રસાયણશાસ્ત્ર, યાત્રિક વિજ્ઞાન અને

મોક્ષદાશાસ્ત્ર યજ્ઞોની ગ્રંથ છે. આદી, જન્મમાંથી વિદ્યુત
કશ્વાની પછી (વેદી બનાવવાની રીત)
દે. દાતુઓ, પનીજ અને યોગદેવો
યજ્ઞાન શીન આપવામાં આવ્યું છે.

૨) બાહ્ય શાસ્ત્રનું સર્જન : ૫

અગસ્ત્યના આ પુસ્તકમાં પગીજશાસ્ત્રનું વર્ણન છે.
પુસ્તકમાં તેમણે લોકો, જીવો અને યજ્ઞમાં
લેવાનું અને મૃત લોકોના જીવનનું અનુમાન
કર્યું છે. આ પુસ્તકમાં, આપી ૧૦૦૦ થી વધુ
અર્ણવો અને ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. આ બાહ્ય-
શાસ્ત્રોના અંકે મહાવ લોકો માનવામાં આવે છે.

૩) શાસ્ત્રીય સ્ત્રોતોના સર્જનમાં ભૂમિકા : ૫

વેદ : ૫ હિન્દુ ધર્મના આર્ય વેદોમાં અગસ્ત્યનો ઉલ્લેખ
દે. તેમણે "ગુરુકુળ" નામની અંકે જાણ સલાવી હતી.
વે સ્ત્રોતો હારા પૂજા મળે છે અને ૧.૧૬૬
દી ૧.૧૭૧ સુદી "તદ્વેદ" લેખક પણ હતા. તેઓ
વેદ યુગના જાણીતા તદ્વેદ હતા. અને અન્ય
તદ્વેદો હારા લખાવેલા મીઠાલાવના તદ્વેદને
અગસ્ત્ય તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

મહાભારત : ૫ અગસ્ત્ય તદ્વેદની વાર્તાનો ઉલ્લેખ અંકે
દે. હિન્દુ મહાકાવ્ય "મહાભારત" માં કરવામાં આવ્યો
આ પુસ્તકમાં અંકેકુર અને લોભામાં કરાગી
જાતી હારા તેમને અંકે મહાકાવ્ય તરીકે તરીકે
માનવામાં આવ્યો છે. જેમની પાસે યજ્ઞન અને
પાપશીની દાખી શકિતઓ હતી.

પ્રશ્નાંશુ :

હિન્દુ ધર્મના પૌરાણિક સાહિત્યમાં અગત્ય વિશે અસંખ્ય વાર્તાઓ છે જે વધુ વિસ્તૃત, અસંગત અને પદ્ય રસગ્રસ્ત છે. દાણા લોહોને તેમનો ઉલ્લેખ અસ્તિત્વ (સાત મહાન નદિયો) તરીકે કર્યો હતો અને અન્ય લોહોએ તેમને હિન્દુ ધર્મના અધ્યા હે અગિયાર પ્રતિભાજાની નદિયો તરીકે ઉલ્લેખ કર્યો હતો.

(A) અગત્યના અન્ય ઉલ્લેખો :

* તમિલ ગ્રંથોમાં અગત્યને તમિલ ભાષાના ખિતા માનવામાં આવે છે. આ અગત્યમાં સિદ્ધરને કૌંથી સિદ્ધ અથવા સદ્ગત સિદ્ધાર માનવામાં આવે છે.

* જૌહ ગ્રંથો જૌહ ગ્રંથોમાં અગત્ય પ્રથમ સદ-સ્થાપનામાં દેખાયા છે.

* સરસ્વતી કળીગમ અને ભદ્રમી સ્તોત્રમ્.

નિવેશ :

આ અગત્ય નદિયો અભાષ છે જેમને પોતાના કાર્યોની ભારતને ગ્રંથાત બનાવ્યું અને પોતાના કાર્યો છાર વિષયને આકર્ષિત કર્યું અને ભારતની મહિમા ભેગા માટે આમંત્રણ આપ્યું. ગમે તે હોય ભારત દાણા નદિયો અને અગત્ય નદિયો જેવા તેમના કાર્યો છાર મળીતું છે.

આ દસ્તાવેજિત લેખ સારી રીતે સંશોધન અને દસ્તાવેજી કરવા કસ્યામાં આપ્યો છે. અને જો તમે વધુ વિગતો માંગવા માંગતા હો, તો અગત્ય સંદર્ભિત જીવન પર આધારિત ઘણા પુસ્તકો છે જે તમે વાંચી શકો છો !

આ લેખમાં આ બધું હતું, આભાર !

◌ સિંદ્ધ સર્ચ : ૧

(૧) <http://en.wikipedia.org>

(૨) www.youtube.com

◌ સિંદ્ધ સર્ચ : ૨

નામ : ૧ વિદ્યુત્તમા સોરથ મોહનલાલ
રોલ નં. : ૪૩
ડી.યુ. B.ed sem-૩

Mahaviracharya

Mahaviracharya was one of the important mathematicians of ancient India, who lived in the 9th century C.E. He was born in Gulbarga, Karnataka, and belonged to the Jain tradition. During his lifetime, he studied mathematics deeply and wrote many ideas that were useful for trade, astronomy and daily life. His most famous work is Ganita Sasa Sangraha (Compendium of the Essence of Mathematics) written around 850 C.E. This text is divided into 9 chapters and covers almost all the branches of mathematics that were known during this time. Because of this, Mahaviracharya is regarded as one of the greatest mathematicians of medieval India.

One of the main contributions of Mahaviracharya was that he explained mathematics in a very systematic and simple way. His book begins with basic operations such as addition,

subtraction, multiplication and division, and then moves to more advanced topics like fractions, square roots, cube roots and series. He gave clear explanations with examples, so that learners could understand easily. For this reason, *Granita Sava Sangraha* is often considered the first complete textbook of mathematics in India.

Mahaviracharya also contributed to the study of fractions. He explained rules for working with mixed fraction, improper fraction and operations involving them. In algebra, he worked on solving simple equations and quadratic equations. He also dealt with problems related to permutations and combinations, which are very important in modern mathematics. He introduced methods to calculate large numbers, and even suggested ways of dealing with very large numbers which were difficult to imagine in his time.

Another interesting contribution of Mahaviracharya was in geometry and mensuration. He

gave methods to calculate the area and volume of different geometrical figures such as triangles, quadrilaterals, circle, spheres and cylinders. He also explained problems related to shadows and heights, which connect mathematics with real-life measurements. In addition, Mahaviracharya studied arithmetic progressions and gave formulas for finding the sum of series. His work shows a balance between theoretical mathematics and practical problems of measurement and calculation.

Mahaviracharya also included many recreational and puzzle like problems in his book. These were designed not only to test the intelligence of the students but also to create interest in mathematics. His way of writing was practical, clear and student-friendly, which is why his book was used as a reference for several centuries in India.

The legacy of Mahaviracharya lies in the fact

that he gave India one of the earliest complete textbooks of mathematics. His *Grantha* organized and accessible to learners. His work covered arithmetic, algebra, geometry, fractions, permutations, combination and series in a very systematic way. Mahavir's contributions highlight the rich traditions of Indian Mathematics and show how advanced Indian scholars were in solving mathematical problems. He is remembered as a pioneer who carried forward the legacy of earlier mathematicians like Aryabhata and Brahmagupta and prepared the ground for future developments in mathematics.

Name : Chaudhary Saima

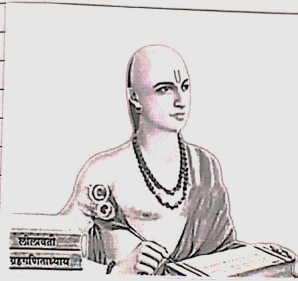
Roll no. : 44

Reference :

→ Chatgpt

→ <https://www.wikipedia.org>

મુંજલુત માહિતી

પૂર્ણ નામ : ભાસ્કરાચાર્ય અથવા ભાસ્કર-II

જન્મ : ઈ.સ 1114, ગિજપુર (હાલનું કર્ણાટક, ભારત) (વિક્રાદવિદ)

મૃત્યુ : ઈ.સ 1185 આશરે

ક્ષેત્ર : ગણિતશાસ્ત્રી, અગણિતશાસ્ત્રી

પ્રખ્યાત કાંચી : સિદ્ધાંત શિશીમળી (અગણિતશાસ્ત્ર વિષયક)
 લીલાવતી (ગણિતના પ્રાથમિક ભાગો)
 બીજગણિત (ક્ષેત્રફળ વિષયક)
 ગુણગણિત (અંકગણિત ગણિત દ્વારા)
 કક્ષણ-કોણ

પુત્ર : રાઘવ

તારીખ, સ્થાન અને પરિવાર

ભાદરુ આર્ય મંદિરા કોડ
જોડમાં તોળી જરમ તારીખ અને તોળી મુખ્ય કૃતિની સ્થાન
તારીખ આપે છે :

સહ - ગુણ - પ્રભાત - મહિ - શકતપ - સમયેક લખન -
અભિપતિ : 1 સહ - ગુણ - વર્ષેક આપા સિદ્ધાન્ત -
શિલ્પિઓની કાતિ : 11

આ દશાને છે કે તોળી જરમ
સહ લુગાના ૧૦૩૫માં વધી હતી, અને તોળી ૩૬ વર્ષની ઉંમરે સિદ્ધાન્ત
શિલ્પિઓની સ્થાન કરી હતી. સિદ્ધાન્ત શિલ્પિઓની ૧૧૫૦ સીદ્ધી દરમિયાન
પૂર્ણ થયું હતું, તોળી ૫૯ વર્ષની ઉંમરે કરના - કુદરત ગામની બીજી કૃતિ
પાત્ર લખી હતી, તોળા કાપાં પ્રજાગુણ, સીદ્ધ, અલ્પીર, પદ્મતાલ અને
સહ્ય પુરીગામીઓની પ્રભાત દશાને છે. ભાદરુ સદ્વાદીની ગજુક પારા
ગજુક સ્થાન પદ્મતાલમાં રહેતા હતા.

તોળી જરમ વિજ્ઞાનદિપ (શિક્ષણપુર)
ગજુક દિશ્વ ૫૩૩૭૬૬ ભાદરુ પરિવારમાં વધી હતી, ભાદરુના સિદ્ધાન્ત
શિલ્પિઓના ભાષ્યકાર મુનિશ્વર એ તોળી કૃતિ આવિલી રીકામાં
વિજ્ઞાનદિપના સ્થાન પદ્મી નીચી મુખ્ય આદિની આપી છે.

અસ્ત્રાજુલપર્વતોન્નર્ગલ મુખ્યદેશી
અસ્ત્રાજુલપર્વતોન્નર્ગલવિદ્યર્મપર્વવિદ્યાર્મદેશાદિપિ નિર્મલ
ગોદાવર્યા નાતિદેશી

પંચજોશાંતરે વિજ્ઞાનવિદ્યાર્મ

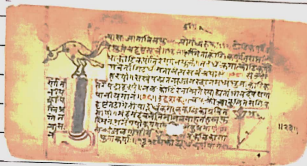
આ વર્ષના મહુભાષ્ટમાં પિત્તલવિદ્યા, વિદલ દિપતી તથા અનિ ગોદાવરી ગદિના કિનારી ચિત્રવ કી. કીકી, શોકકલા સ્થાન અંગી વિદ્યાતીમાં મગસિદ કી. ઘણા વિદ્યાતીની આ સ્થાનની જસગાંવ જિલ્લાના આસીસગાંવ તાલુકામાં પારાન તથા મજ્યું કી જગદી વિદ્યાતીના આકે મુધી તે આધુનિક બીડ સદીર તદીકે આગળાનું રી. ક્રેસાક સ્પોર્ટીની પિત્તલવિદ્યા કિનારીમાં બીજપુર અથવા બિદર તદીકે આગળાનું કી. તેલંગાણામાં ભસર આસી પિત્તલવિદ્યાની સીમામ પત્ર મુખવવામાં આવી કી.

કલિવાય કી કે ભાષકર અદ્યયુગીન ભાષવના અગ્રણી ગાલિગરિડ કિરુ ઉજ્જૈનમાં આકે ખગીનવાસીયા વેસલાનાના વડા દ્વા, દિવિસુઅમાં તીંદાનું કી કે તિઅના પદદાદા, તિઅના પુત્ર આની અગ્રા વંશકીની કી. દેવદાસમાં વિદ્યાન તદીકે વાસલાગવ પદ ૫૦ દ્વા. તિઅના પિત્રા મદીસર ગાલિગરિડ, ખગીનવાસી આની જગીરિષી દ્વા, કીઅની તિઅની ગાલિગ રીઅનું, કી તિઅની પાસવલી તિઅના પુત્ર ભોકસમુદ્ધની આપું. ભોકસમુદ્ધના પુત્રની ભાષકરના ભાષાગીના અદ્યવાસ આદી 1૨૦૭ માં આકે આના સ્થાપી દ્વા.

∴ વિશેષતા :-

∴ સિદ્ધાંત - શિરોમણી :-

1. લીલાવતી :-

પ્રથમ વિભાગ લીલાવતી (જેને પાદીગણિત કહેવાય) અંકગણિત તરિકે પણ અંગણનામાં આવે છે. તેનું નામ તેમની પુત્રીના નામ પરથી રાખવામાં આવ્યું હતું. તેમાં ૨૮૩ ક્ષેત્રી છે. તે ગાતરીઓ, પગારીઓ, આપલ, કમચારી અને અન્ય વિષયોને આવરી લે છે.

2. બીજગણિત :-

બીજ વિભાગ બીજગણિતમાં ૨૮૩ ક્ષેત્રી છે. તે સુખ્ય, અંગત, ઘન અને સંકળ સંખ્યાઓ અને અભિજિત સમીકરણોની શ્રેણી છે જે ક્રમાં પેલગુ સમીકરણ લખાયેલ છે. જે તેને કુદરતી પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરીને ઉકેલેલ છે. ખાસ કરીને, તેમાં $61x^2 + 1 = y^2$ ભદ્રપદીની ઉકેલ આપી છે.

3. ગ્રહગણિત :-

ત્રીજા વિભાગ ગ્રહગણિતમાં, ગણિતી ગતિની અલ્પાંશ સ્વી વાપરે, તેમાં તેમની તાલગણિત ગતિનો વિશાલ કર્યો. તેમાં ૫૬૧ શ્લોકો છે.

$$\sin y' - \sin y \approx (y' - y) \cos y$$

માટે

y'

નાથી

y

અથવા આશુનિક સાંકેતલપીમાં :-

$$\frac{d \sin y}{dy} = \cos y$$

તેમના કારણેમાં,

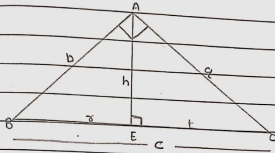
લિંગાઈએટ કીરિકા ગુણધર્મજ્ઞાણુદ્ઃ કલં
દિકર્પાચોંતરજ

આ પશિભાગ અગાઉ શુંજ્ઞાચાર્દ

માનવજ્ઞ દ્વારા પણ આઈરજ્ઞ કીરિકા અંદર્ભમાં જીવા મળ્યું હતું. પાટકર
એક પણ કલ્પ્યું હતું કે તેના ઉચ્ચતરજ્ઞ મિંદુ પદ જાણી પાડાલિક વાત
શુભ્ય હુપ છે.

∴ විවරණ :-

∴ නිගම :-

චාපභාග්විභාග ප්‍රමිතියේ ප්‍රවර්ධන ප්‍රමාණ

- නිගමනාං ලාභකරණ ක්‍රියාවන් විවිධාකාරයෙන් නිකුත් කළ හැකි වේ :-

- චාපභාග්විභාග ප්‍රමිතියේ ප්‍රවර්ධන ප්‍රමාණයන් අතර ඇති සම්බන්ධයන් විස්තරයෙන් විස්තර කළ හැකි වන අතර ඒවායේ $a^2 + b^2 = c^2$ බව පෙනේ.
- ඒකාස්‍රවයන්, චාපයන්, චාපයන් සහ චාපයන් සම්බන්ධයෙන් සම්බන්ධයන් ලබා දෙනු ලබයි.
- සම්බන්ධයන් සම්බන්ධයෙන් ලබා දෙනු ලබයි. ($a^2 + b^2 = c^2$)
- ඒකාස්‍රවයන් සහ චාපයන් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රවර්ධන ලබා දෙනු ලබයි. ඒවායේ නිගමන 17 හි සඳහන් ප්‍රවර්ධන ප්‍රමාණයන් සම්බන්ධයෙන් සම්බන්ධයන් ලබා දෙනු ලබයි.
- $ax^2 + bx + c = y$ සමීකරණය සම්බන්ධයෙන් සම්බන්ධයන් ලබා දෙනු ලබයි. ඒවායේ සමීකරණය ප්‍රවර්ධන, ඒවා සම්බන්ධයෙන් ලබා දෙනු ලබයි. ඒවායේ සමීකරණය ප්‍රවර්ධන, ඒවා සම්බන්ධයෙන් ලබා දෙනු ලබයි. ඒවායේ සමීකරණය ප්‍රවර්ධන, ඒවා සම්බන්ධයෙන් ලබා දෙනු ලබයි.

- [illegible]

ગાંધીવાદની વિશેષતા એ છે કે તે માનવીના અંતરની શાંતિ અને સ્વચ્છતાને પ્રાપ્ત કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે.

பிழை காரி நிதி அமைப்புகள்.

සුඛබලි ප්‍රතිකර්මය ඔබේ චිකිත්සා ව්‍යුහයේ නව විපර්යාසයක් ලෙස
සි. පද්මාංගි, ඒකාංගිකයාගේ ස්ත්‍රී ඔබේ නිදා නගනවා
ඔබේ සි. ප්‍රාදේශීය සි. ප්‍රාදේශීය සි. ප්‍රාදේශීය සි. ප්‍රාදේශීය සි. ප්‍රාදේශීය
ප්‍රාදේශීය සි. ප්‍රාදේශීය සි. ප්‍රාදේශීය සි. ප්‍රාදේශීය සි. ප්‍රාදේශීය සි. ප්‍රාදේශීය

* ମିଶ୍ରାବସ୍ଥା :-

විමර්ශන බිඳවැටීමට පෙර ප්‍රකාශනවලට පත්වී
 තුරු දින 10 පමණක් වුවද එහි විශේෂ වටිනාකමක් ලෙස පර්යේෂණ ඒකාග්‍ර
 සාක්ෂි ලබාදීමට හැකි විය. විමර්ශන ක්‍රම බිඳවැටීමට පෙර ප්‍රකාශන
 කිරීම බිඳවැටීමට පෙර ප්‍රකාශන ලබා දීමට විශේෂ වටිනාකමක් ලෙස

- അഭിനയത്തിന് അതി അവസരം കിട്ടണം.
- 'അഭിനയ' (അഭിനയം) അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം.
- അഭിനയം അവസരം കിട്ടണം.
- അഭിനയം (അഭിനയം) അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം.
- അഭിനയം (അഭിനയം) അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം.
- അഭിനയം അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം.
- അഭിനയം അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം.
- അഭിനയം അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം.
- അഭിനയം അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം അവസരം കിട്ടണം.

* प्रक्रियाभित्ति :-

* કિલ્કયુલસ :-

તેમનું કાર્ય , વિશ્વત્રિ શિક્ષણી , એક મગાનશાસ્ત્રી
મંદિર છે અને તેમાં ઘણા વિશ્વત્રિ શ્રી કે આગાહના કાર્યોમાં મોલા
મગાન લખી . વિશ્વત્રિ કેલ્ચુલસ અને ગાળિવિક વિશ્વમગાના પ્રાચીન
મગા , તેમજ કાર્યમાં મોલા મગાના મિત્રીલગિવિના ઘણા મગાઓ
મગા મગાપ છે . મુશાનઓ મુશાને છે કે લાક-પ વિશ્વત્રિ કેલ્ચુલસના
કેલ્ચુલ વિશ્વત્રિવી મગિશાન હોના લાક-પર 'વિશ્વત્રિ કેલ્ચુલસ' માં મગા
કેલ્ચુલપુષ્ક જાપ છે અને મુશાને છે કે વિશ્વત્રિ મુશાને કેલ્ચુલના
કેલ્ચુલ મુશા પર આજના મગા જાપ છે , કે' અને વિશ્વત્રિ ની
વિશ્વત્રિના મગા લગિવિ છે .

- શોધના પ્રથમ ત્રણ સ્તરોના અર્થઘટન ત્રણ કાર્યમાં છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે.
- આ પ્રાથમિક કાર્યમાં ત્રણ સ્તરોના પ્રથમ સ્તરોના કાર્યમાં છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે.
- ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે.
- ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે.
- ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે.
- ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે. ત્રણમાં તે આધુનિક આધુનિક આલેખના જોડાણમાં આવે છે.

-: અવિચલિતચરિત્ર :-

આંબી પહેલી ઉત્પાદ 1150 થી છે. જ્યારે લાકડા બીજાની કોડ
લાકડા વાળા કડું કડું જે તિલાંજ દાંત કોઈ કડી કે તે કંઈકા કાલકી.

પ્રકારના આદતોની કોડ કડી કડી કોંબાંની કોડ કોડ-દાંત છે આ
પ્રકારના કોડ કોડ લાકડાની લઈને V-આકારના લાકડાની કોડ
કોડની કોડ છે જે ખાસ કરીને આપાંડત કોડની ગ્રહણી ખુબ
લાકડી કરવા માટે અચારેલ છે

∴ દંતકથાઓ :-

તઈ આપે છે : "આ જગ્યામાં પણ, જેની વિલાસક શરૂ છે, તેમાં દાણ થઈ ગયો, જેના પિત્રાદિ અને અર્જુનના આગળ જયારે જીવતા હતા તેમણે પ્રવેશ કરે છે અને બાજુ આવી છે, યારે અર્જુન અને અપરિવરતકીલ અં કાઈ કોઈકાર થઈ ગયો."

"જુઓ!"

દાણા લોહી દ્વારા સિંચે કહેવામાં આવ્યું છે કે ભાસ્કર ॥ આ એક આકૃતિ દીધી અને "જુઓ!" શબ્દ આપીને પાથપાગીરના પ્રતિય આપીને જ્યો. ક્યારેક ભાસ્કરનું નામ અવગણનામાં આવે છે અને તેને કિટ્ટુ પુલાવ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, જે સાતતા ભાતકી દ્વારા કાળીનું છે.

કેટ, ગાળવના દંતિકાકાર કોઈ લોકોને જાણી છે તેના, જે કાર્યકીલ ઉદાહરણ રજૂ કર્યા પછી, ભાસ્કર ॥ પાથપાગીરના સ્ત્રોત જાણે છે :

દેવ અને સીધા ભાતના વર્ગના સમાવેશનું વર્ગીકરણ કર્યું છે :

:- વાર્તા :-

ભારતમાં ભવિષ્ય સંખ્યાઓ અને કોલેક્ટીંગ ગામ તિથાના ગામ પછી રાખવામાં આવ્યા છે. જેમાં પુરોમાં ભાસ્કરભાઈ પતિપદાન, દિલ્હીમાં : ભાસ્કરભાઈ કોલેક્ટ ઓફ ઓલાઈડ સાયન્સ, ગાંધીનગરમાં : ભાસ્કરભાઈ ઈન્સ્ટિટ્યુટ કોફ સ્પેસ કોમ્પ્યુટેશનલ આર્ટ્સ જીઆઈ - ઈન્ફોર્મેટિક્સની સમાવેશ થાય છે.

૨૦ ઓક્ટોબર ૧૯૬૧ ના રોજ ભારતીય સ્વતંત્રતા સંગ્રહમાં લીધા કથું ગાંધીનગરની અને જાગૃતતાઓના સંસ્કારમાં ભાસ્કર ૧૧ ડિપાર્ટ્મેન્ટ, ઈન્ડિયા મેલીમીડિયામાં ૨૦૧૬ માં ગાંધીનગરની ભાસ્કરભાઈ પર આધારિત ભારતીય દરબારી જૂની ડિસ્ક રજૂ કરી.

ગામ :- પહેલ જલ્મની કુપ્પદવાઈ

Roll No :- ૬૧

"શ્રીનિ જ્ઞપ્તિ"

135

ભારતના પ્રાચીન સમયમાં અનેક જ્ઞપ્તિ-ગુણ હતા.
જેમકે વેદ, ઉપનિષદ, સ્મૃતિ, પુરાણો અને અન્ય ગ્રંથોની રચના
કરી. ભારતીય શાસ્ત્રોમાં અનેક જ્ઞપ્તિ - ગુણોના નામો મળે છે.
જેમકે ઊર્જા સંપત્તિ, વેદ રચયિતા, દર્શનશાસ્ત્ર પ્રણેતા અને
પુરાણોમાં વર્ણવાયેલા જ્ઞપ્તિઓ. ભારતીય પરંપરામાં જ્ઞપ્તિઓને તેમના
જ્ઞાન, સાધના અને યોગદાનના આધાર પર વિવિધ
પ્રકારોમાં વર્ગીકૃત કરવામાં આવે છે. જેમ કે મેળા અને જ્ઞાનના
આધાર પર, યોગદાનના આધાર પર અને સર્જનાત્મક
દાનના આધાર પર.

આપણે જ્ઞપ્તિ-ગુણોને એક જ સમજતા હતા પરંતુ
તે બેમાં ભેદ મેળા મળે છે.

જ્ઞપ્તિ :

જે વ્યક્તિ તપ, જ્ઞાન અને આધ્યાત્મિક શક્તિ
દ્વારા સ્વીય સત્યનું દર્શન કરી શકે છે અને વેદો જેવા
ગ્રંથોમાં તેના સંદેશ પ્રગટ કરે છે. તેઓ દૃષ્ટા માનવામાં આવે છે.

મુનિ :

જે વ્યક્તિ મૌન, દયાન અને આત્મશિલ્પ દ્વારા
આધ્યાત્મિક જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે. "મૌન" પરથી "મુનિ" શબ્દ આવ્યો.

જ્ઞપ્તિ ની સાધનાનો માર્ગ તપસ્યા, યજ્ઞ, યુગ્તિ અને દેવીય
પ્રેરણા દ્વારા જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે. તેઓ વેદ મંત્રોનું દૃષ્ટા -
જ્ઞાનના પ્રેરક અને પ્રસારક છે.

મુનિ ની સાધનાનો માર્ગ દયાન, મૌન અને આંતરિક શિલ્પ
દ્વારા સત્ય સુધી પહોંચે છે. તેઓ આત્મજ્ઞાનના સાધક - અગુભપ
આધારિત જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરનાર છે.

જૈમિનિ ઋષિ

136

પરિચય :

જૈમિનિ ઋષિ પ્રાચીન ભારતીય ઋષિ હતા. તેઓ વૈદ્ય યુગના બહાન ઋષિ અને મૂર્વ મિર્માંસા દર્શનના પ્રધોતા હતા. તેઓના જીવન વિશે થોડકા અતિશયિક પિત્રતા ઉપસંદ નથી, પરંતુ વૈદ્ય સાહિત્ય અને પુરાણોમાંથી માલિની મળી રહી છે.

જૈમિનિ ઋષિના જન્મ :

સમય : વૈદ્ય યુગના અંતિમ તપસ્વીમાં (અંદાજે ઈ.સ. પૂર્વે 3000 - 2000) દરમિયાન

સ્થળ : કુટલાંડ ગ્રંથોમાં ઉત્તર ભારતનો ઉલ્લેખ છે, પરંતુ થોડકા સ્થાન દર્શાવે નથી.

ગુરુ શિષ્ય :

જૈમિનિ ઋષિ બહુ વ્યાસના શિષ્ય હતા. વ્યાસજીના આશ્રમમાં રહીને તેઓ વૈદ્ય જ્ઞાન અને વૈદ્યવિદ્યઓનું ઉપદેશ મુર્વક અધ્યયન કર્યું.

બહુ વ્યાસ કે જંગલો બાલાભારત રચ્યું હતું.

વિશીષ્ટતાઓ:

પૂર્વ ભિમાંસા દર્શનના પ્રણેતા :
જૈનિશ્વર્ય ભિમાંસા શ્રાવણી સ્થના ડી જે ડર્મડાંડા
પર સ્વાધારિત છે.

ડર્મડાંડ ને મહત્વ આપવું :
યજ્ઞો, હવન સ્થને વૈદિક વિધિઓનું પાલન સુવળમાં ધર્મિષ્ઠ
તથા નૈતિક પ્રગતિ આદે જરૂરી ગણાવ્યું.

તર્કસંગત દૃષ્ટિકોણ :
ધાર્મિક વિધિઓ સ્થને સૈદ્ધાંતને માત્ર આસ્થા પરથી
નહીં પરંતુ તર્કના આધારે સમજાવ્યા.

ધર્મનો અર્થ :
ધર્મ ને " વૈદિક શ્રાદ્ધા અનુસાર કરેલા ડર્મ " તરીકે
વ્યાખ્યાયિત કર્યો.

સુહિત સ્વર્ગ દેષ્ટિ :
સુહિત કરતા ડર્મડાંડને મહત્વ આપ્યું સ્થને માને
છે કે ડર્મનું ફળ સ્વર્ગરૂપે મળે છે.

શ્રમ શૈલીમાં ગ્રંથરચના :
ભિમાંસા શ્રાવણ સંક્ષિપ્ત સ્થને સુપ્રાત્મિક શૈલીમાં
સ્થે ડર્મ ઇચ્છી તે સમજાવ્યા છે.

ધોરણ :-

138

પૂર્વ મિર્માસ દર્શનનું સ્થાપન :

કૌમિભિર્ય પૂર્વ મિર્મા હોન (ડર્મ મિર્મા) સ્થાપનું
સ્વા દર્શન હર્મકાંડ (વા, જ્ઞાન, સંસ્કાર) પર આધારિત
હો જ્ઞાને વિભિંક ડિવાઓના મિયમોને સમજાવે છે.

મિર્માસ જ્ઞાનોની રચના :

કૌમિભિર્ય જ્ઞાન અધ્યાત્મમાં વિભાજિત મિર્માસ કુમો જ્ઞાન
સ્વા જ્ઞાનમાં વૈદિક વિદ્યાઓનું તર્ક સંગત વિધિમુદ્રા છે.

દર્મનો વ્યાખ્યા :

કૌમિભિર્ય દર્મને " વૈદિક અર્થમાં અનુસાર હોના ડર્મ "
તર્ક વ્યાખ્યાયિત કર્યો.

વિદ્યા જ્ઞાને સંસ્કારોને તર્ક સાથે સમજાવ્યા.

જ્ઞાને જ્ઞાને સંસ્કારો વાંચનનો હેતુ ને તર્ક સાથે જુદું જુદું
દર્મક ડિવાઓને આપ્ર જાણવા નહીં પરંતુ વૈદ્યાનિક
વિદ્યાઓ વ્યાખ્યા.

વેદોના અધ્યાત્મનો પ્રોત્સાહન :

તર્કનો વૈદિક વિદ્યાઓને સમજાવ્યા જ્ઞાને અનુસાર
જ્ઞાને જ્ઞાને પ્રેરણા આપી.

હિંદુ ધાર્મિક ડાકુન અને સ્વામી સંહિતા પર પ્રભાવ

મિત્રીમા દર્શનની સ્મૃતિ ગ્રંથો દર્શનાસ્ત્રો અને
હિંદુ ધાર્મિક ડાકુનો પર તેના પ્રભાવ પડ્યો.

* ગ્રંથો અને યોગદાન

જૈનિય સૂત્ર / મૂર્ખમીત્રીમા સૂત્ર - 12 સપ્તરાય અને
2, 700 સૂત્રો.

વિષય - યજ્ઞ વિધિ, ધાર્મિક ક્રિયા, ધ્યુતિગો સપ્તરાય અને ઉત્તર.

જૈનિય ભારતી - મહાભારતનું એક ઉપગ્રંથ જેમાં સ્પષ્ટાએકિક
પર્યાગી સમાવેશ થાય છે.

સામ્રાજ્યના વ્યવસ્થાપક તરીકે પણ સ્પષ્ટાએકિક છે. કારણ કે
સૌગીતસ્વરૂપ મૌનને વિશ્લેષિત કર્યો.

* મહત્વનું પ્રદાન

મૂર્ખ મિત્રીમા દર્શનની સ્થાપના અને મિત્રીમા સૂત્રોની રચના

કર્મકાંડનો ઉદ્દેશ્યો શાખી હિંદુ દર્શન શાખાનું
વિષયક હતું. 12 અધ્યાયમાં ધાર્મિક વિદ્યાર્થી અને દર્શન
નિવસને તરફથી એક ઉત્ક.

* દર્શનશુ મિશન

સુરજીભાઈ દર્શનશુ શુભા શુભ :

"દર્શી કોયો વિદ્યાના તટારા"
(દર્શી શ્રી છે જે શ્રુતિઓ વિદિઓ ગુણગુણો છે)

સ્વામીજીનાં કર્મો ઉગ્રહાંડ રૂપે રાધિ - ગિરિજા સિદ્ધા પદ ભવ

કૌશિકી શ્રુતિ જૈનશ્રી ગોવર્ધન સ્થાપક બાળપણમાં જાણે છે.
તેઓએ મામવેદ (સંગીતની ગંગાગ્રી) રચના કરી
તેમાં આશર 1875 ગીતો છે, જેથીથી ગોરાભાગના
શ્રવણમાંથી લીધા છે.

મામવેદને તારતીય શાસ્ત્રીય સંગીત અને વ્યક્તિ
સ્વધાર બાળપણમાં જાણે છે.

ત્યજવાળ ફક્તમાં ભગવદગીતામાં અર્થ છે : "વેદોમાં ૬
મામવેદ છે"

નામ : પટેલ દલિદ દાનશુભાઈ
S.Y. B.ed

Roll no : 34

ગાંધીજીવર પ્રક્રિયનો સમગ્ર વૈદિક યુગ યહીનો ગણાય છે તેઓ ધૈય પરંપરાના મહાન પ્રક્રિય હતા. યુગાનોમા ઉત્તરેષ છે કે નંદીજીવર અગત્ય વ્યામ અને યાનક પ્રક્રિયોને ધૈય તત્વનું માન આપ્યું હતું.

તેઓ આશરે વૈદિકીયર યુગ ઇ.સ પૂર્વે 5 મી થી 10 મી સદી બી વ્યાનળ ત્યાંના પ્રક્રિય ગણવામાં આવે છે તેમને ધૈયાગમ પરંપરાના આચાર્ય તરીકે ઇ.સ 4 થી 10 મી સદી દરમિયાન વધુ પ્રસિદ્ધી મળી.

ગાંધીજીવર પ્રાચીન ભાષાના મહાન નાટ્ય-મિશ્રાન્ટાર હતા. તેમને આભિનયદર્શન ની રચના કરી.

આભિનયદર્શન ની રચના ની સંખ્યા ૩૪ છે.

પત્તો દૃષ્ટા : તત્તો કૃષ્ઠિ :

પત્તો કૃષ્ઠિ : તત્તો મન :

પત્તો મન : તત્તો ક્ષાવો

પત્તો ક્ષાવો તત્તો રસ : ॥

કેટલાક ધૈયાગમ અને ધૈય રૂપીય ગ્રંથોમાં જણાવવામાં આવે છે કે નંદીજીવર ધૈયજાનના પ્રચાર માટે શિલ્પજન / પદ્મચી જન્મેલા પ્રક્રિય હતા. તેમને જન્મેને માનવીય નારિ પર્વતું આસીકિત અને હૈવી અપતાર ગણવામાં આવ્યા છે. દશિના ભારતીય ધૈય પરંપરામાં તેમને અગત્ય પ્રક્રિયના સમકાલીન માનવામાં આવે છે.

તરી તેમને નંદિસ્થલ પ્રાચીન ઐતિહાસીક પ્રદેશ હતો ।
ત્યાં જ રહેલી રાવણના અને શૈવ શાળાવાદના પ્રભાવ તરીકે
માનવામાં આવે છે.

વિશિષ્ટતાઓ ❧

તેમની એ વિશિષ્ટતા છે કે શિવજીના માનકું ચક્રમાં
પૂવડતા માનવામાં આવે છે.

તેમનો ભાડો, તાલસાન અને પીંગસાધના વગરનું
મંત્રુલન એમનાવ્યું.

તેમના લેખન । ઉપદેશમાં શિવભાડો, યમ, દયાન
નૃત્ય અને શાસ્ત્રીય નિયમોનો વિશેષ સમાવેશ
થાય છે.

તેમનો અગ્રગંત્ય અને અન્ય પ્રાચીન શૈવજીના આચ્ય
શૈવાનું પુરાણમાં ઉલ્લેખ છે.

નૃત્ય અને એંગીતના આધ્યાત્મિક મહત્વ વિશે ચલા
અર્ગદર્શન આચ્ય કાવળ કે નંદિ (શિવના વાદન) નું
અંગેશન તેમનારી કાવ્ય છે.

શિવમંદિરમાં થતી પુજા - વિદ્યા, આધના, તંત્ર દયાન
અને મેમ્બાલક વાદ્ય માટે નિયમો આચ્ય.

તેમના ઉપદેશો આજે શૈવમિશ્નતામાં આધારસ્તંભ છે.

પીંગદાન ❧

નંદિસ્થલ પાંડવોમાં શાસ્ત્રીય પદ્ધતિઓ નિયંત્રા માયા
શૈવજીના પરંપરામાં નંદિસ્થાનના નૃત્યોના અગ્રગંત્યના હો
તેમના અને શાસ્ત્રીય શૈવ વાદ્યોમાં આમજીવે તેથી તરીકે
માનવામાં આવે છે.

તેમનો કલાકલા (નૃત્ય, અંગીત, પુજાવિદ્યા, રસાલય)
માં આર્ગદર્શન આચ્ય.

ગૌં ઉચાસનાં બોલે ત્યાંસકે બનાવેનાં મામાને નાં કામનાં
 મામાને પપત્તી કામ
 ભાડેનાં ભાગે અને પાંચ માંસ ભાડેનાં મામાને
 ભાડેનાં મામાને
 ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં
 ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં
 ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં
 ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં ભાડેનાં

મહત્વનું પ્રદાન છે

શૌભાગમ ગ્રંથો - શૌભ ઉચાસના અને તત્વજ્ઞાન પર
 આમુલ્ય ગ્રંથ

શિવભાડિલનું જ્ઞાનપ્રમાણ - ભગવાન ઉચદેશવર્તી શિવભાડિ
 અને ભાગ્યભાગ પ્રમાણ

મંદિર સંસ્કૃતિ - શિવમંદિરની આચાર્ય, વિદિ અને
 પુસ્તકસહિત મંદિર ભાગ્ય ભાગ્ય
 મંદિરના ભાગ્યમાં આવે છે.

નંદિરમ્પર શિવઉચાસના અને શૌભ તત્વજ્ઞાનને વ્યક્તિવ્યક્ત
 બનાવ્યું.

ભાગ્ય શિવભાડિ ભાગ્ય દામિતિ પદ્ધતિ વગેરે કાચ પાંચ
 ભાગ્યભાગ્ય અને આભાગ્યના ભાગ્યને આ ભાગ્ય
 ભાગ્યના આભાગ્ય.

ભાગ્ય ગ્રંથો અને ઉચદેશો આભાગ્ય અને શૌભાગ્ય, શૌભાગ્યના
 આભાગ્ય અને ઉચાસના વ્યક્તિવ્યક્ત ભાગ્યના આભાગ્ય છે.

સંહિતા ૬

સંહિતિચરના શેષો વિવિધ પરંપરામાં અસત્ય-અસત્ય સ્વરૂપે
લખાયા છે.

સંહિતિચર ડાઘિકા :- પાળીની અષ્ટાદશાધી (લ્પાડગ્ગીસુધી)
પર ટીકા-ભાષ્ય, જે પાંતળનિન /
મરાઠાના પુલ્કિતું માનવામાં આવે છે.
પરંતુ વિજ્ઞાનો એ સુમધ્યું કે આ ટીકા
પાળીની ચઢી, પરંતુ મરાઠાના પહેલાના
જુના સમયના રોઈચાઉ.

સંહિતિચર પુરાણ :- પુરાણોમાં ઉપરાંત પણ સંહિતિચર
પુરાણ ૩ નો ઉલ્લેખ છે. જેને મુલ્યે
શ્રી શિવપુરાણ અથવા અન્ય કૌલવંશીમાં
સંકલિત મનાય છે.

સાનનવ સંપ્ત

સંહિતિચર શ્રી વિદ્યા (કૌલસંપ્ત) ના એક શેષ (સાનન) ૩
સંપ્ત (સાનનો સમુદ્ધ) પણ આધારિત છે.

શેષમાંથી એક ડાઘિકા (સંહિતિ)
"સંકાર : સર્વવલ્લભિય : પ્રકાશ : પરમા શિવ : પણ
સમના અપાન ચમિ છે."

સિમના કનરામાં ૩૬ તાલુકાના કનરા તથા તાલુકાના
 હં પંચાયતમાં તાલુકા પંચાયત અને સાબરમતી (શિવ-શાહી,
 ગુપ્ત, પ્રાચીન-પૌંદ્ર અને ગુલામી)નાં તાલુકા
 તાલુકાનાં તાલુકાનાં છે.

નંદીકાંડ. પ્રકૃતિ વૈજ્ઞાનિક સમાજમાં કોઈ સંસ્થાના
 આનંદ પ્રકૃતિ અને તાલુકાનાં રતાં. સિમના કિનારાનાં (શાહી,
 દુધાળાં, પીળાં, લાંબાં અને શામળીય તાલુકાનાં અને સાબરમતી
 કોઈ સમાજનાં નાબૂદનાં બનાવ્યાં. સિમના ગ્રામીણ સાથે પાંચ
 તાલુકાનાં, તાલુકાનાં અને ઉપાસનાનાં દરિયાનાં કાંઠાનાં
 છે.

નામ: ડાકા પ્રિન્સિપલ અને.

class: D.Y.BED, Roll NO. 11

સર્કલ: wikipedia

હસ્ત મુનિનો સમય

હસ્તમુનિનો ચૌહ્સ ઐવિહસિક સમય નિર્ધારીત નથી, પરંતુ વિદ્વાનોની અલગ-અલગ ધારણાઓ મુજબ :

ઘણા વિદ્વાનો માને છે કે હસ્તમુનિ આશરે ઇસવીસન પૂર્વે 200 થી ઇસવીસન 200 સુધીના સમયગાળામાં રહ્યા હશે.

કેલીક આધુનિક અંદાજ પ્રમાણે, તેઓ ઇ.સ. પૂર્વે 500 થી 100 ના સમયમાં કાર્યરત હોવાનું પણ મનાય છે. 400 ઇ.સ. પૂ. 100 ઇ. વચ્ચેના સમયના માનવામાં આવે છે. પ્રાચીન ભારતના મંત્રિ મુનિ હતા. એવું માનવામાં આવે છે કે તેઓ 200 B.C.E. અને 200 C.E. વચ્ચે જીવ્યા હતા!

ભાષાશાસ્ત્રની વિશિષ્ટતા

ભાષાશાસ્ત્રની એક પ્રાચીન ભારતીય ક્રમિક હતા જેમણે ભારતીય ભાષા, ભાષાશાસ્ત્ર અને સાંસ્કૃતિકા વિષયમાં મહત્વની યોગદાન આપી છે.

ભાષાશાસ્ત્રના સ્વરૂપ : ભાષાશાસ્ત્રની સૌથી મહત્વની કૃતિ છે. "ભાષાશાસ્ત્ર" - જે સંસ્કૃતમાં લખાયેલું વિષ્ણુ સૌથી જુનું ભાષા અને ભાષાશાસ્ત્ર ગ્રંથ છે.

૨. સ્વ સિદ્ધાંત : તેમણે આર્ટ અને પ્રકૃતિના આર્ટસ માટે "સ્વ" સિદ્ધાંત આપ્યો.

- * મુખ્ય મત સ્વ
- * યૌગાર (પ્રેમ) સ્વ
- * હસ્થ સ્વ
- * કુરુળ (દુઃખ) સ્વ
- * રોષ (ક્રોધ) સ્વ
- * વિભવ્ય (દુઃખ) સ્વ
- * ભયનક (ભય)
- * વીર (વીરતા)
- * અદ્ભુત (અસાધ્ય) સ્વ
- * શાંત સ્વ

૩. ગાદ્ય અને નૃત્ય માટે માર્ગદર્શિકા : ભાષાશાસ્ત્રમાં તેમણે ગાદ્ય લખવા, દિર્ઘાન, અભિનય, સંગીત, નૃત્ય અને મંચ વ્યવસ્થા વિશે ફાલગાર માર્ગદર્શિકા આપ્યું છે.

148

પ્રારંભિક સમાધાન : નાટ્યશાસ્ત્રમાં લેખકો વિવિધ વેદો અને
શાસ્ત્રોનું મિલન કરેલું છે. તેને ચોથી વેદ તરીકે પણ ઓળખવામાં
આવે છે.

વ્યવસ્થિત શૈલી અને ચિરસ્ત : લેખની શૈલી વૈજ્ઞાનિક અને
વ્યવસ્થિત છે. દરેક અભિનયની પરીભાષા, પ્રકાર અને અભિવ્યક્તિ પદ્ધતિ
સ્થાપિત છે.

ભરતમુનિનું મહત્વનું પ્રદાન

ભરતમુનિ ભારતીય નાટ્યશાસ્ત્રના ઐક્ય પ્રક્રિયા અને દાર્શનિક
તરીકે જાણીતા છે. તેમના દ્વારા રચાયેલા નાટ્યશાસ્ત્ર લાસ્તના
પ્રાચીન કલાપ્રવાહોમાં એક મોખરું ગ્રંથ છે, જેને પિયૈટલ નૃત્ય
અને સંગીત માટેનો સર્વપ્રથમ સંકલિત શાસ્ત્ર માનવામાં આવે
છે.

નાટ્યશાસ્ત્ર લગભગ 200 B.C. થી 200 A.D. વચ્ચે
લખાયું એમ માનવામાં આવે છે. તેમાં 36 અધ્યાય અને
લગભગ 6000 શ્લોકો છે. તે નાટ્ય, નૃત્ય, સંગીત, અભિનય,
સંવાદ, દ્રશ્યવિધાઓ વગેરેની સંપૂર્ણ સમજ આપે છે. પરંપરાગત
રીતે તેમને પ્રભાવશાળી પ્રદાન કલા ગ્રંથ, નાટ્યશાસ્ત્રના લેખક તરીકે
કેવળ આપવામાં આવે છે. જેમાં પ્રાચીન ભારતીય નૃત્ય, કાવ્યશાસ્ત્ર,
નાટ્યશાસ્ત્ર અને સંગીતનો સમાવેશ થાય છે. ભરતને કુલ
પરંપરાગત રીતે નાટ્યશાસ્ત્ર ગ્રંથના લેખક તરીકે જ ઓળખવામાં
આવે છે. અન્ય લગભગ પ્રારંભિક સંસ્કૃત ગ્રંથો પણ પૌરાણિક
પ્રક્રિયાઓને આધારે હતા. આ લખાણ બહુરે કલ્પનામાં
અસ્તિત્વમાં રહેલા લેખના અધિકાર પર આધારિત છે.

ભરતમુનિનું એકન : (નાટ્યશાસ્ત્ર)

"ભરતમુની" એ ભારતના પ્રાચીન કવિ અને નાટ્યશાસ્ત્રના અધિતા તરીકે ઓળખાય છે. તેઓ દ્વારા રચાયેલું "નાટ્યશાસ્ત્ર" ભારતીય નાટક, સંગીત અને નૃત્ય સંબંધિત વિજ્ઞાન માટે એક આધારશીલા માનવામાં આવે છે.

ભરતમુનિ દ્વારા રચિત નાટ્યશાસ્ત્રની લેખો પરીચિત હતા. તેમનું "નાટ્યશાસ્ત્ર" ભારતીય સંગીત અને ઉત્ક્રાંતિનું મૂળ લખાલ છે. તે સામ્રાજ્ય સ્વાધના મિદ્ધાની ચર્ચા કરે છે અને તેના પ્રધાન સૂત્ર પિત્ત/પુનુત્તવ સંચારીલાવ સંયોગદ્રવ્ય નિશ્ચયિત : સ્થાપિત કરે છે. આ ગ્રંથમાં નાટક, નૃત્ય, સંગીત, અભિનય, રસ, રાસ્ય વગેરે કલાઓના નિયમો, પ્રકારો અને અભ્યાસની પદ્ધતિઓની વિગતો આપવામાં આવી છે.

શક્તિ અને લાવીના સંયોજનથી સુંગાર, કુળા, હાસ્ય, ભયાનક, બિલ્વસ, અદ્ભુત, શાંત વગેરે નવરસોની સમજૂતી આપવામાં આવી છે. નાટ્યશાસ્ત્ર અભિનયને ચાર ભાગોમાં વર્ગીકૃત કરે છે.

આંગિક - હાથેર, હાવલાવ, મુદ્રા

વાચિક - સંવાદ, ભાષણ, ઉચ્ચારણ

આહાર્ય - પરિધાન,

આત્મિક - આંતરીક ભાવ, મનોભાવ

* સંદર્ભસૂચિ : [en.m. wikipedia.org](http://en.m.wikipedia.org)

માત્ર : વસાવા નિખાલન ચાર

શીલન : 16 S.Y B.Ed - Sem-3

भामह रूषि जीवन परिचय

भामह संस्कृत के एक प्रसिद्ध आचार्य और मन्त्रकवि भारत के प्रवर्तक थे। जिन्होंने लंका में ६०० ई. आतम्बी ईस्वी में कश्मीर में निवास किया था। उन्होंने काव्यालंकार नामक ग्रंथ की रचना की थी।

निवास और पंथ :- भामह कश्मीर - निवासी थे, * उनके पिता का नाम रफ़िसगोत्री था, जैसा कि उन्होंने अपने 'काव्यालंकार' के अंतिम पद्य में बताया है कुछ विद्वान उन्हें जौहड़ धर्मगुहावा मानते हैं।

आचार्य भामह काव्याशास्त्र के सुप्रसिद्ध आचार्य थे। इन्हें अलंकार संप्रदाय का जनक कहते हैं। आर्या समाज के काल में उनकी सर्वाधिक प्रसिद्ध कृत्य परिभाषा है। उन का काल निर्णय भी अन्य धर्मग्रंथों आचार्यों की तरह विवादपूर्ण है। परंतु उनके प्रमाणों से यह सिद्ध होता है कि भामह ३०० ई. ६०० ई. के मध्य हुए। उन्होंने अपने काव्य अलंकार ग्रंथ के अंत में अपने पिता का नाम रफ़िसगोत्री बताया है। काव्याशास्त्र पर इनका काव्यालंकार नामक ग्रंथ उपलब्ध है। यह अलंकार शास्त्र का प्रथम उपलब्ध ग्रन्थ है। जो २०वीं आतम्बी के आरम्भ में प्रकाशित हुआ था।

संस्कृत साहित्यशास्त्र प्रणेताओं में आचार्य भामह का स्थान अत्यन्त महत्वपूर्ण है। उनके द्वारा प्रणीत काव्यालंकार साहित्यशास्त्र का प्रथम उपलब्ध ग्रंथ है।

आचार्य भामह एवं अलङ्कार सम्प्रदाय

नाट्यशास्त्र तथा भाग्यपुराण के बाद सबसे प्रथम अलङ्कारों का अधिक विवेक आचार्य भामह के काव्यालङ्कार में ही मिलता है, किन्तु उनके द्वारा जो अलङ्कार लिखे गये हैं वे प्रायः विभिन्न स्मृतियों से स्फुटित हैं। स्वयं आचार्य अपने को काव्यालङ्कार में अलङ्कार सिद्धान्त का प्रवर्तक नहीं अपितु परिषेष्क और परिवर्धक मात्र बताते हैं। किन्तु आचार्य भामह के पूर्ववर्ती आचार्यों के ग्रन्थ अनुपलब्ध होने से उपलब्ध ग्रन्थों के आधार पर आचार्य भामह को ही अलङ्कार सम्प्रदाय का प्रधान प्रतिनिधि माना जाता है।

आचार्य भामह का आप हमें केवल काव्यालङ्कार ही एक मात्र ग्रन्थ उपलब्ध होता है। किन्तु साहित्य शास्त्र के ग्रन्थों को देखने से ज्ञात होता है, कि उन्होंने इस काव्यालङ्कार के आतिरिक्त छन्दः शास्त्र और अलङ्कार शास्त्र के विषय में कुछ ग्रन्थों की रचना की थी, किन्तु दुर्भाग्यवश वे ग्रन्थ अब तक उपलब्ध नहीं हो सके। उन ग्रन्थों के उद्धरण भामह के नाम से विविध ग्रन्थों में पाये जाते हैं। भामह शब्द के नाम से एक ग्रन्थ से विविध और मिलता है।

યાજ્ઞવલ્ક્ય ત્રશ્નિ

યાજ્ઞવલ્ક્ય હિંદુ વેદિક ત્રશ્નિ હતા. યાજ્ઞવલ્ક્ય નેતિ નેતિની વિચાર સ્વાધી હતી. તેમણે યાજ્ઞવલ્ક્ય સ્મૃતિ, યોગ યાજ્ઞવલ્ક્ય અને વેદાંત ગ્રંથી લખ્યા હતા. તેમની ઉલ્લેખ પિયઘ ક્રાંતિમાં અને અમરલયકોમાં પણ છે.

* સમય

- યાજ્ઞવલ્ક્ય ત્રશ્નિ પ્રાચીન ભારતીય ત્રશ્નિઓમાં અગ્રણ્યતા હતા.
- તેઓ સ્વામી ઈ.સ. પૂર્વે ૬ મી વી ૪ મી સદીના સમયગાળામાં જીવંત હતા અને માનવામાં સ્વામી છે.
- તેઓ ધૃતદાસલયક ઉપનિષદના મુખ્ય ત્રશ્નિ હતા. અને વેદિક લખા ઉપનિષદીય કાળ વચ્ચેના પુત્ર સમ્રાજ માનવામાં સ્વામી છે.

* વિશેષતા

- યાજ્ઞવલ્ક્ય ત્રશ્નિ જ્ઞાન, તપ, વેદાધ્યયન, ઉપનિષદ તત્ત્વજ્ઞાન આદિ પ્રસિદ્ધ હતા.
- તેઓએ સ્વાત્મા, ક્ષત્ર્ય અને સુક્ષિત સ્વર્ગી ઉડી પિયાર કર્યા.
- તેમની જ્ઞાન વિશેષતા પ્રજ્ઞાતરી દ્વારા જ્ઞાન પ્રદાન કરવી હતી.
- તેઓ સત્ય, ધર્મ અને સ્વાધ્યાત્મિક સુક્ષિતતા તત્ત્વોમાં પારંગત હતા.

* યોગદાન

- જૂદાસાથે ઉપમિત્રતા તેમનાં કોવારી અવતરણ પ્રસિદ્ધ છે. જેમ કે,
 - જાની સાથેની સંવાદ (અધિકૃત અર્થ અને વ્યક્તિ)
 - મૈત્રેયી સાથેની સંવાદ (આત્મા, પ્રાણ અને અમરત્વ વિશે)
- તેમણે સ્મૃતિ સાહિત્યમાં યોગદાન આપ્યું છે.

“વાચવલ્લ્ય સ્મૃતિ” ધર્મશાસ્ત્રનું અનુવાદ ગ્રંથ છે.
- યોગશાસ્ત્રમાં પણ તેમના વિચારો કોવા મળે છે.
- જ્ઞાન અને ધર્મનું વ્યાવહારિક સુવર્ણ સાધે કોડવાનો પ્રયાસ કર્યો.

* મહત્વનું પ્રદાન

- આત્મા અને પ્રાણના તત્વજ્ઞાનને સ્પષ્ટ કર્યું તેમજ કહ્યું કે આત્મા અવિનાશી છે અને પ્રાણ સર્વવ્યાપી છે.
- મુક્તિની માર્ગ - સત્ય, લપ અને જ્ઞાન દ્વારા.
- ધર્મશાસ્ત્રમાં યોગદાન - વાચવલ્લ્ય સ્મૃતિ દ્વારા સમાજને નીતિ ડાનૂન અને વ્યાવહાર આદેશો માર્ગદર્શિકા આપી.

નોંધ : પૃષ્ઠ ૧૨ મિલાવ. સમજ.

S.Y. B.Ed - sem - 3

શીલ નં - 50

દત્તિલ મુનિ (કારતલ સંઘ)

દત્તિલ મુનિ માથીન ત્યારતના પ્રસિદ્ધ સંઘ હતા. તેઓ પાસ કરીને નાટ્યશાસ્ત્ર, સંગીતશાસ્ત્ર અને વાદ્યવિદ્યે વિશેષ તોમના જ્ઞાન મારે આડીતા હતા. દત્તિલ મુનિ જુ સ્થાન ત્યસ્તમુનિ પછી માનવામાં આવે છે. જેમણે નાટ્યશાસ્ત્ર ની રચના કરી હતી.

વિદ્વાનો ના અભિપ્રાય મુજબ દત્તિલ મુનિ નો સમય આશરે ઈ.સ. પૂર્વે ૫ સી થી ઈ.સ ની ૩ સી સદી વચ્ચેનો માનવામાં આવે છે. તેઓ ત્યસ્તમુનિ પછી આવ્યાં હતાં એટલે કે નાટ્યશાસ્ત્રના આધાર પર સંગીતના સ્વતંત્ર જ્ઞાતીય વિકાસ મારે તેમજુ બ્રહ્મપૂર્ણ યોગદાન રજુ તેમનો ગુપ સાથીન ગુથો મારો અંક છે. દત્તિલમુનિ અે અંપા સંઘ હતા. જેઓ અે સંગીત ને વૈજ્ઞાનિક રીતે ગોઠવીને રાગ પરંપરાનાં પાયો નાખ્યાં.

તેમના જન્મ અને કુળ વિશે ચાકડસ પુરાવા ઉપલબ્ધ નથી. કોરલાંક વિદ્વાનો માને છે કે તેઓ ગુજરાત સંઘ હતા જેઓ ચત્તિક સંગેસ થી મેરાઈની શાસ્ત્રીય સંગીતનો વિકાસ કરવા લાગ્યા. કોરલાંક સંઘલે દર્શાવે છે કે તેઓ દત્તિય પરંપરા સાથે સંકળાયેલા હોઈ શકે છે કારણ કે દત્તિલે રાવટ સ્ત્રાગેલે સંકળાયેલે. તેઓ સંગીત ને મારે ઉલાત્ક અને સ્વં નાદ પરંપરા આધ્યાત્મિક સાધન અને શાસ્ત્રીય વિકાસ માનતા હતા તેમના ગુપ દત્તિલમુનિ મા સંગીત ને તેમણે વિકાસ કરી વર્ણવ્યુ તેમના ગુપનના અંત વિશે ચાકડસ માહિતી ઉપલબ્ધ નથી. કોરલાંક મત્ય તાઓ મુજબ ગુપનના

અર્થે વનપ્રસ્થ સ્વામીશ્રી લખેલા કરતા ક્યાં હતાં.

સંગીત શાસ્ત્રમાં યોગદાન :-

દત્તીલમુનિ એ સંગીતને વ્યવસ્થિત શાસ્ત્ર રૂપે ગાંઠવું. મતિ પદ્ધતિ (મુક અતિઓ) દ્વારા સંગીત સ્વરૂપોને સમજાવ્યા. "તેડા સામો" નો ઉલ્લેખ કર્યો હતાં. તેઓએ સંગીતને શાસ્ત્રોપ વિજ્ઞાન અને આધ્યાત્મિક શોધના બંને રૂપે સ્થાન આપ્યું હતું. તેઓએ દત્તીલમુ નામના સંગીત શાસ્ત્રીય ગ્રંથના રચયિતા છે. તેમને સંગીતને વૈજ્ઞાનિક શાસ્ત્ર રૂપે ગાંઠવાના મુખ્ય તબક્કાઓમાં ગણાવામાં આવે છે. દત્તીલમુ તબક્કા સંગીતને પહોંતરે દોરી મૂકે છે. તેમણે સ્પર્શ નીતિ આપી સ્પષ્ટ કરી. તેમણે સ્વર ક્ષાત્ર આપી સ્પષ્ટ કરી તેમણે સંગીતકુ ગાયન શૈલીઓમાં વર્ણન કર્યું હતું તેમણે સંગીતને વૈજ્ઞાનિક ગાંઠવાને કારણે પદ્ધતિઓ પાયા નાખ્યાં હતાં.

૯૯ દત્તીલમુ ગ્રંથો :-

દત્તીલમુ ગ્રંથનું લેખન દત્તીલમુ તબક્કા દ્વારા થયું હતું આ ગ્રંથ બેકે અત્યંત પ્રાચીન સંસ્કૃત ગ્રંથ છે. આ બેકે ગ્રંથ નથી પણ સંપૂર્ણ સંગીત શાસ્ત્રનો પાયો છે. દત્તીલમુ રાગોની ગુરંતરક મતિ મહાભારત, સ્વર - યુતિ ની સંકલ્પના અને સંગીતના શાસ્ત્રીય લક્ષણો સ્પષ્ટ વર્ણન છે, આકના શાસ્ત્રીય સંગીતને સમજવા માટે પણ દત્તીલમુ મહત્વ પૂર્ણ

સામિત વ્યાપ છે. વસંતુત જાણીએ તપાસેલાં
દોષોની મારીન કાળમાં ગુહશિષ્ય પરંપરામાં લેની
અભ્યાસ થતો. વર્ગીકૃત નું કૃત ગુપ્ત તરીકે જાણવાય
છે. દલીલથી વ્યાખ્યા સંગીત ગુપ્તો મારે આધારરૂપ
બન્યા? ઉત્તર ભારતીય અને દક્ષિણ ભારતીય બંને
પરંપરાઓમાં લેની અસર એવા બને છે. સંગીતના
આધુનિક વિદ્યોર્ષો મારે પડાને આધાર રૂપ છે.

① મુળ પરિચય :-

સંગીતના તત્ત્વોનું મહત્વ,
તાર, વચર અને સંગીતના સ્તોત

② સ્વર :-

સ્વાત્તાલિકના સાત સ્વરો (સા, રી, ગુ, મ,
પ, ધ, ની) સ્વરોનો સ્વભાવ અને પ્રભાવ.

③ જ્યોતિ :-

22 જ્યોતિઓનું વર્ણન, કયા સ્પર્શમાં
કેરલીક જ્યોતિની ચર્ચા.

④ સામ :-

પડા ગામ :- ① શા: 5જ ગામ

② મથમ ગામ

③ ગાંધારપડા

⑤ મૂરછના :-

અવગોની કમલદ્વગી ૭ અંક ગામમાંથી
મૂરછનાની અવગો

૯) અતિ :-

સંગીતમાં અતિ પદ્ધતિ, શાળાની પુર્વતી વ્યવસ્થા અતિની મતમતની વર્ગીકરણની પદ્ધતિ

૧૦) શાગ :-

કપરી પરચા બનવા મેલાડિક માળખા, અતિથી શાગ ક્રિયાતંત્ર.

૧૧) નાન અને અસંકાર :-

નાન-ઝડપી સ્વરગાદ
અસંકાર - સંગીત ના શાળાગારિક ક્રિયાતંત્ર

૧૨) લય અને તાલ :-

સંગીત ની નાલ - મધ્યવિલાંબત,
તાલુ માપન અને ચકાત્વક પદ્ધતિ.

૧૩) પ્રાચીન :-

પ્રાચીન ગાન પદ્ધતિ છે

૧. ઉદસાદ	૩. કુપ
૨. મેલાયક	૪. અલાંગ

૧૪) અંગકી

સંગીત ના લાગોને સંગીત ના અંગો કહે

૧૩ પાત્ર :-

- ગાનની શૈલી જ્યાં.
૧. વૈદ્યો
૨. ગાઈ
૩. પાંચાલી

૧૪ પાઠ :-

ગીત ગાવાની પ્રકૃતિઓ જ્યાંથી છે.
પાઠનાં નિયમો પણ જ્યાંથી છે.

૧૫ આભાષ :-

રાગનાં સ્વરોની વિસ્તૃત રજુઆત
ત્યાવશ્યક ગાન કુશળી રીત

૧૬ સાધારણીકરણ :-

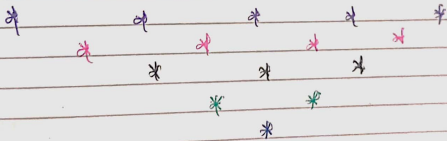
સંગીત દ્વારા બાંધનાં મનમાં
લાવ જગાડ્યાં.

જોતા જ્યાં બંને ગાયક વચ્ચે
લાવ સામ્ય લાવવું

૧૭ અભિનય :-

સંગીતમાં ત્યાવશ્યક લાવવાં
ભારત બંને ગાયકોનાં સંબંધ લેખનો દર્શાવ્યાં
છે.

દત્તીલ મુનિ શ્રી સંગીત ને શાસ્ત્રી પદ્ધતિમાં
 નમસ્કાર્યું. તેમણે સંગીતના વ્યવહારિક પાસા છતાં
 માનસિક પાસાં બંનેને સમાન મહત્વ આપ્યું
 વ્યાકારણ લેખ્યા સંગીત ગાદ-૩ ના પાયાના સ્થાપક
 માનવામાં આવ્યા છે. સંગીતને માત્ર મનોરંજન
 નથી પરંતુ વ્યાધ્યાત્મિક ક્ષમણે ભાવસભર
 સાધન ગણાવ્યું. તેમણે પ્રધાન સંગીત શાસ્ત્રના
 સ્થાપક અને ભારતીય સંગીતના પાયાના
 સ્થાપક માનવામાં આવ્યા છે.

નામ :- બનારી જિલ્લા શુકાવર્ધી

વર્ગ :- D.Y B-Ed.

સેલ નંબર :- 28

તેમ :- હારિસ રાવચિ.

નંદલાલ બોઝ

નંદલાલ બોઝ ૩ ડિસેમ્બર ૧૮૮૨ - ૧૬ એપ્રિલ ૧૯૬૬ આધુનિક ભારતીય કલાના પ્રણેતાઓમાંનો એક હતા, અને સંદર્ભિત આધુનિકતાવાદના મુખ્ય વ્યક્તિ હતા.

અબનીન્દ્રનાથ ટાગોરના શિષ્ટ, બેઝી લેમની "ભારતીય શૈલી" ચિત્રકામ માટે જાણીતા હતા. તેઓ ૧૯૨૧ માં જાંતિનિકેતનના કલા લખના આચાર્ય બન્યા. તેઓ ટાગોર પરિવાર અને અજંતાના લીલ ચિત્રોથી પ્રભાવિત હતા. લેમના ઉત્તમ કાર્યોમાં ભારતીય પૌરાણિક કથાઓ, સ્ત્રીઓ અને ગામ્ય જીવનના દૃશ્યોના ચિત્રોની સમાવેશ થાય છે.

આજે, ઘણા વિવેચકો લેમના ચિત્રોને ભારતના સૌથી મહત્વપૂર્ણ આધુનિક ચિત્રોમાં ગણે છે. ૧૯૪૬ માં ભારતીય પુરાતત્વ સર્વેક્ષણ, સંસ્કૃતિ વિભાગ, ભારત સરકાર દ્વારા લેમના કાર્યોને "નવ કલાકારો" માં ગણીને કરવામાં આવ્યા હતા, જેમના "પ્રાચીન પરંપરા ન હોવા છતાં" હવેથી લેમના કલાત્મક અને સૌંદર્યલક્ષી શૈલ્યને દયાનંદમાં રાખીને, કલાના જાળવણી તરીકે ગણવામાં આવશે.

તેમની ભારતના બંધારણનું વિચાર કરવાનું કામ સોંપવામાં આવ્યું.

નંદલાલ ભીખની જન્મ ૩ ડિસેમ્બર ૧૮૮૨ ના રોજ બિહાર રાજ્યના મુંગેર જિલ્લાના હુલેલી ખડગપુર અને એકે અધ્યમ વર્ગના બંગાળી પરિવારમાં થયો હતો. આ પરિવારમાં મૂળ પશ્ચિમ બંગાળમાં હુગલી જિલ્લાના જૈનુરના પવની હતો. તેમના પિતા, મુલાયમ ભીખ તે સમયે દરબંગા એરટેરમાં કામ કરતા હતા. તેમની માતા ખેતમણી દેવી એકે ગૃહીણી હતી જે થુવાન નંદલાલ માટે સગડકો અને ઢીંગલી બનાવવામાં ફાજલ હતી. નાનપણથી જ નંદલાલ બોડિલિંગમાં અને પછી પ્રથમ પંડાલીન સમયવામાં રસ લેવાનું શરૂ કર્યું.

૧૯૪૭ માં પંદર વર્ષની ઉંમરે, નંદલાલ એંગ્લ કોલેજિયેટ સ્કૂલમાં હાઈસ્કૂલની અભ્યાસ કરવા માટે કલકત્તા ગયા. ૧૯૦૨ માં પરીકા પાસ કર્યા પછી તેમણે તે જ સંસ્થામાં કોલેજની અભ્યાસ ચાલુ રાખી. જૂન ૧૯૦૩ માં તેમણે એક પારિવારિક મિતની પુત્રી સુધારાદેવી સાથે લગ્ન કર્યા. નંદલાલ કલાની અભ્યાસ કરવા માંગતા હતા, પરંતુ તેમના પરિવાર દ્વારા તેમને પરવાનગી આપવામાં આવી ન હતી. તેમના વર્ગમાં પ્રમોશન માટે લાયક બનવામાં અસમર્થ, નંદલાલ અન્ય કોલેજમાં ગયા. ૧૯૦૫ માં વાલિજ્યનો અભ્યાસ કરવા માટે પ્રિન્સિપાલ કોલેજમાં ભેડાયા. વારંવાર નિષ્ફળતાઓ પછી, તેમણે પરિવારને કલકત્તાની સ્કૂલ એન્ડ આર્ટમાં કલાની અભ્યાસ કરવા માટે સમજાવ્યા.

એક યુવાન કલાકાર વસીકે, ગંદલાત લાગેલ
 અંતે મુશ્કેલીના લાંબાગિતોથી મૂળ પ્રભાવિકા કુના.
 તેથી શાસ્ત્રીય ભારતીય સંસ્કૃતિને પુનર્જાતિ કુના
 માંગતા કલાકારો અને લેખકોના આંતરરાષ્ટ્રીય
 વર્તુળનો ભાગ બની ગયા કુના. પર્સિયાની જ શોકો -
 મુશ વિલિયમ ટાઇન, યોકોયામો નાઇકિન, કિરોની
 હિરો પામ, લોરેલ બિયોન, અબુનીન્દેનાથ ટાગોર
 અને લંડનના મુખ્ય આયુર્નિકલાવાદી આંતરકાલ અને
 ક્રેડબ આર્ટસ્કેઇનનો સમાવેશ થતો હતો.

જન્મ નં ૩ ડિસેમ્બર ૧૮૮૨
 હવેલી બકાપુર, બંગાળ
 પ્રેસિડેન્સી, બ્રિટિશ ભારત

મૃત્યુ નં ૧૬ એપ્રિલ ૧૯૬૬
 શાંતિનિકેતન, પશ્ચિમ
 બંગાળ, ભારત

રાષ્ટ્રીયતા નં ભારતીય

ખાલીતા નં ચિત્રકામ

ચળવળ નં સંદર્ભિત આધુનિકતાવાદ

જીવન સાથી નં સુદિરાદેવી

સંબંધીઓ નં ગૌરીલાંબ (પુત્રી)
 જમુના સેન (પુત્રી)
 મુરેન્દ્રનાથ કર (પતરાઈ)

પુરસ્કારો નં કલાલાવનાના આચાર્ય શાંતિનિકેતન
 (૧૯૨૧)

પશ્ચિમ વિશ્વભળ (૧૯૫૫)
 લલિત કલા અકેડેમીના ફેલો ૧૯૫૫
 દ્વિતીકીર્તના, મિલ્વર જન્મ શતાબ્દી મેડલ,
 દાગીર જન્મ શતાબ્દી ચંદ્રક, માનદ....

1930 માં મીડા પરના બ્રિટિશ કરનો વિરોધ કરવા બદલ મહાત્મા ગાંધીની ઘેરપકડના પ્રસંગને ધ્યાન કરવા માટે, ભીલો કાળા અને સફેદ રંગનો લીનકેટ પિન્ટ બનાવ્યો. જેમાં ગાંધી લાડલી સાથે બાસતા હતા. તે અહિંસા અળવળ માટે પ્રતિનિધિત દબી બની તેમની પ્રતિભા અને મૌલિક શૈલીને ગગનચ્છેદનાથ દાગોર, આનંદ કુમારસ્વામી અને ઓ.સી. ગાંગુલી જેવા કલાકારો અને કલા વિવેચકો દ્વારા માન્યતા આપવામાં આવી હતી. કલાના આ પ્રેમીઓને લાગ્યું કે ચિત્રકામના વિકાસ માટે વિવેચન જરૂરી છે. અને તેમણે દીનિયન સોસાયટી બોર્ડ ઓફ એન્ટલ આર્ટ્સની સ્થાપના કરી.

તેઓ 1921 માં દાગોરની આંતરરાષ્ટ્રીય યુનિવર્સિટી શાંતિનિકેતનમાં કલા ભાવના આધારે બન્યા. જવાહરલાલ નેરુએ તેમને ભારત સરકારના મુરસદારોમાં જેમાં ભારત રત્ન અને પદ્મભૂષીની સમાવેશ થાય છે. માટેના પ્રતિકાંતુ સંકેત બનાવવામાં પણ કલ્પ્યું હતું. તેમના શિષ્ય શમભનૈર સાથે નંદલાલ ભીલો ભારતના અંધારવાની શૂળ અસ્તપ્રતને સુંદર બનાવવા / સમવટ કરવાનું કાર્ય હાથ ધર્યું. તેમનું મૃત્યુ 16 ઓગસ્ટ 1966 ના રોજ શાંતિનિકેતન કુંદસ્તી કારણોસર થયું હતું.

આજે દિલ્લીમાં નેશનલ ગેલેરી બોર્ડ મોડર્ન આર્ટ તેમના સંગ્રહમાં 7000 કૃતિઓ દર્શાવે છે, જેમાં 1930 માં દાંડી દૂધનો કાળો અને સફેદ રંગનો લીનકેટ જેમાં મહાત્મા ગાંધીનું ચિત્રણ કરવામાં આવ્યું હતું. અને 1938 માં ભારતીય રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસના હરિપુરા અધિવેશન માટે ગાંધીની ચિત્રણ પર તેમણે બનાવેલી સાત

સેટ (પરિસ્થિતી) સમાપ્ત થાય છે.

નંદલાલ બોઠે આધુનિક ભારતીય કલાના દલિયમમાં
એક એવું સ્થાન ધરાવે છે. જે પુનરાજી જીવનના દો
દાતણસમાં રાહેલ અને ડ્યુરેનના વિચારોને જોડે છે.
રાહિની જેમ નંદલાલ એકે મૂળન રિસ્થાપના કરેલા.
તેમની મૌલિકતા અને નિરૂપણ દર્શાવે, સ્વીડેનનાથ,
ક્રીસ્ટિયનસેન, આનંદ કુમારસ્વામી, આંકીકુરા કાકુડા
અને મણિયાં જાંધી પાસેથી લેવામાં આપેલ વિચારોને
ભારતમાં એક નવી કલા ચળવળના નિર્માણ માટે
એક અન્ય અને એકીકૃત કાર્યક્રમમાં લેવાવાની
તેમની કમતામાં જુદી હતી. અને ડ્યુરેનની જેમ તેમણે
લક્ષિત પર આધારીત કુરસાને એક અદ્યતન વિશિષ્ટતા
મન આપે છે. જેથી તેમને વિવિધ કલા પરંપરા
ઓ અંતરિયા અને તેમના વાક્ય અનુભવક તરીકે
ઉદ્ભાવ કરવા અને ભારતીય કલાકારની નવી
પેઢી માટે તેમને જુલલ બનાવવા માટે મજબૂર
કર્તા. પરંતુ તેમણે આ કામ એટલું શાંતિથી
અને આત્મનિર્ભર ધામધૂમ વિના કર્યું કે તેમના
કાર્યનું મહત્વ જુદું સુધી ભારતના પણ સંસ્કૃતિપણ
સમજાયું નથી.

તેમના કૃતિલાક નોંધપાત્ર વિદ્યાર્થીઓમાં બેનીડ
બિહારી શુભર્જી, રામાકંકર બેજે વિશ્વવિદ્યાલય નાદર
સિંહ, કેજી સુબ્રમણ્યમ અને રામચંદ્રન, કાકુર,
જેદર દાસગુપ્તા, સુલચન જે, કૌશિક, અમૃતલાલ
વેંગડ દસ, કિરીનસિંહ.

સન્માન અને યુરસ્કારો ભારતીય કલા પર મોટી
છાપ છોડનાર નંદલાલ 1907 માં અપાયેલી આ

ઇન્ડિયન સોસાયટી બોર્ડ બ્યારે બોન્ટવ બ્યારે દ્વારા
બોર્ડર કબાયેલી શિલ્પકલા મીળવનારા પ્રથમ
પ્રાત કર્તા હતા.

1955 માં તેઓ ભારતીય રાષ્ટ્રીય કલા અકાદમી
લલિત અકાદમીના ફેલો તરીકે ચૂંટાયેલા પ્રથમ
કલાકાર બન્યા. 1955 માં નંદલાલ બોઝને પ્રથમ
વિશ્વપ્રભાથી નવાજવામાં આવ્યા.

1955 માં કલકત્તા, યુનિવર્સિટીએ તેમને માનદ
ડી. લીટની પદવી આપી. વિશ્વભારતી યુનિવર્સિટીએ
તેમને 'દેશ કીટમ' ની પદવી આપીને સન્માનિત
કર્તા.

કલકત્તાની ફાઇન આર્ટ્સ બોર્ડિંગમાં નંદલાલ
સિલ્વર જ્યુબિલી મેડલથી સન્માનિત કર્યા. 1965 માં
બ્રિશિયાલિક સોસાયટી બોર્ડ બંગાળ દ્વારા નંદલાલ
બોઝ દ્વારા જન્મ શતાબ્દી મેડલ અનાયત કરવામાં
આવ્યા.

આચાર્ય નંદલાલ, કલાકાર પરની અંકે ભારતીય
દસ્તાવેજી ફિલ્મ દરિસાયન દસ્તાગુપ્તા દ્વારા 1984
માં બનાવવામાં આવી હતી.

ગાગી

ગાગી વાગકનવો ગાગી વાગકનવો એક પ્રાચીન હિન્દુ તત્ત્વજ્ઞ અને દાર્શનિક હતા. વૈદિક સાહિત્યમાં, તેઓ એક નાના કુદરતી દાર્શનિક, તેઓના પ્રખ્યાત શાસ્ત્રના અને બ્રહ્મવાદનો તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, જે બ્રહ્મવિદ્યાનું કોઈ સ્વરૂપનો સંકેત છે. બૃહદારણ્ય ઉપનિષદના છઠ્ઠા અને સાતમા બ્રાહ્મણમાં, તેમનું નામ મુખ્ય છે કારણ કે તેઓ બ્રહ્મચર્યમાં લાગે છે, જે દરમિયાન તે વિદેશના ગાયક જનક દ્વારા આયોજિત એક દાર્શનિક સભા છે, જે દરમિયાન તેઓ આવ્યાના મુદ્દા પર ચર્ચાઓ પ્રેર્યાં સાથે તત્ત્વજ્ઞ યાજ્ઞવલ્ક્યને પડકારે છે તેઓ આખો ચુંદગો બ્રહ્માચારી રહ્યા અને હિન્દુઓ દ્વારા તેમનું પૂજન કરવામાં આવતું હતું.

તત્ત્વજ્ઞ ગર્ગ (લગભગ 800 - 500) ના વંશજ વચનકનુનો પુત્રો ગાગીનું નામ તેમના પિતા ગાગી વાચનકનુની પુત્રી ગાગીનું નામ થયેલો શબ્દમાં આવ્યું હતું. નાનો ઉંમરથી જ, તેઓ વૈદિક શાસ્ત્રોમાં હોંડો રમી શક્યા અને તત્ત્વજ્ઞના સંતોષા પૂર્વ ન જાણી શકતા અને અન્ય તત્ત્વજ્ઞો સાથે બૌદ્ધિક ચર્ચાઓ કરી.

ગાગીનું કારુણ્યનું સ્વરૂપ :-

ગાગી તત્ત્વજ્ઞ ગર્ગ (લગભગ 800 - 500 બી.સી.) ના વંશજ વચનકનુનો પુત્રો હતા, અને તેઓ તેમનું નામ

તેમના ચિંતાના નામ પરથી રાષ્ટ્રવાદી આલ્પુ હવે તેના નામપરથી નહીં, વચનકર્તાનો ખૂબ નહીં હુમ્મિયાળી હતી, વેદ અને શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન મેળવતી હતી.

ગાંગોત્રી પછીનું જીવન :-

ગાંગોત્રી, વલ્લ્ય પ્રવિષેથી અને મુલત્યા ઘેરોથી માથે ઉપનિષદોનો માથો અગ્રણી સ્ત્રીઓનો એક હતો. તે વૈદિક સમયના પુરુષો જેટલી નહીં વેદ અને ઉપનિષદોના જાણકાર હતી અને વાદયિવાદના પુરુષ-વત્ત્વકાનીઓની ખૂબ મારી રીતે સામનો કરી શકતી હતી. તેણે નામ અલ્પલયનના વૃદ્ધ મુત્રોનાં એવા અને છે. તે એક અગ્રણી વિદ્યાન હતી. જેમને શિક્ષણના પ્રચારના પદો અનુદ્ય યોગદાન આપ્યું હતું.

ચામપલ્લ્ય માથે મારો :-

હૃદયાર્થક ઉપનિષદ સુચ્છ, ચિદેહ રાજ્યના રાજા જ્ઞાને રાજસૂય યજ્ઞનું આયોજન કર્યું હતું. અને ભારતના બધા તર્કિષ્ઠો, રાજાઓ અને રાજકુમારોને ભાગ લેવા આમંત્રણ આપ્યું હતું. આ યજ્ઞ ઘણા ક્ષિત્તો મુદ્દો મદ્યો હતો અને આધ્યાત્મિક પ્રવિરવા અને મુગ્ધનું વાતાવરણ બનાવવા માટે યજ્ઞ અગ્નિનાં ઓટી ભાગનાં અંદન, ઘી અને ન્ચ (અનાન) અપેક્ષા કરવાનાં આશ્વા હતા. જ્ઞાને કે જે પોતે એક વિદ્યાન હતા, અને તર્કિષ્ઠોના વિશ્વાસ મેળાવવાથી પ્રભાવિત થયા હતા, અને તેમની વચ્ચે એવા વિદ્યાનને સોંપવા આગતા હતા જેને બ્રહ્મનું માથો વધુ જ્ઞાન હતું તેમજે ક્યુ કે તેઓ

આ વિધાનનું 1000 ગાયોનું દિનિક ખર્ચકો, જેના દરેકના 10 ગાયોનો હોય છે. હાલ રાષ્ટ્રીય યાજ્ઞવલ્ક્ય અને ગાર્ગી યાજ્ઞવલ્ક્ય પંથ હતા. કુડલિંગો યોગના નિપુણતાનો કારણ યાજ્ઞવલ્ક્ય માનતા હતા કે તેઓ હાલ રહેલી લોકોનો મીઠો વધુ ક્ષેત્ર છે. અને તેમને તેમના શિષ્ય મંત્રને ગાયોના રોજાને તેમના ઘરે લઈ જવાનો આદેશ આપ્યો. તે આજ કુરુ શકે તે પહેલાં, વચનકર્તાને મીઠા આઠ નક્ષત્રોએ તેમને વાદ્યવાદ માટે પડકાર કુરુ.

અલ્પલ, જનકના પુરોહિત, આત્મભાગ, ભુલ્યુ, હાસ્ત અને કિલક જેવા નક્ષત્રોએ યાજ્ઞવલ્ક્ય માથે ગાંઠો કરી હારી ગયા. ત્યારબાદ ગાર્ગીનો પડકાર અચારવાનો વારો આવ્યો. ત્યાર બાદ ગાર્ગીએ વિધાનોનાં એકલાના દાવા પર પ્રશ્નો કર્યા અને તેઓએ તેમનો માથે ગાંઠો ફાળી શકે કુરુ. ગાર્ગી અને યાજ્ઞવલ્ક્યનો આદાન-પ્રદાન વાત્સલ્યવાનું અભિમત પાડ્યું "પર કૌશલ હતો" "કોઈ અથવા અથવા અસ્તિત્વનો મૂળભૂત પાયો અથવા મામતો" યાજ્ઞવલ્ક્ય માથેના તેમના પ્રારેલિટ મંવાદનાં આત્માનો અનંત શ્રિલ જેવા આધ્યાત્મિક પ્રશ્નોનો સમાવેશ થતો હતો. ત્યારબાદ તેમને તેમને પૂછ્યું "હારના કે આ આખું વિશ્વ યાજ્ઞી પર ક્રેય છે. વિશ્વની આવશ્યક પસ્પર જોડાનને પ્રેક્ષ કરે છે. સુહાર્ણ્ય કાનિષ્ઠમાં, તેણે યાજ્ઞવલ્ક્યને ઝાંખી - બધા પ્રશ્નો પૂછે છે જેના જ્ઞાન આ રીતે આપવાના આવે છે.

હવામાં, ગાગી

તો પછી, હવા આગળ પાછળ શેના પર વળાયેલો છે, ૧ મધ્યમતી પ્રદેશો પર, ગાગી તો પછી મધ્યમતી પ્રદેશોના વિલ્વો આગળ -

પાછળ

શેના પર વળાયેલો છે ? ગંધર્વાના વિલ્વો પર, ગાગી

તેલોએ વધુ પ્રખ્યાત પૂછવાનું બાલુ શાષ્ટ્રું, નેમડે મૂર્ધનું બ્રહ્માંડ શું હતું, એર, લારાઓ, દેવદાતાઓ, ધીરુઓ અને પ્રજાપતિ શું હતા. ત્યારબાદ ગાગીએ યાત્રવલ્ક્યને વાસ્તવિકતાનો વળાટ પર પ્રકાશ પાડવા ચિત્તે કરે અને પૂછ્યું.

॥ હે યાત્રવલ્ક્ય, ને આકાશનો ઉર છે, ને પૃથ્વીનો નીચે છે, ને આ બંનેનો વચ્ચે છે. આકાશ અને પૃથ્વી, નેમડે લોકો દુષ્કાળ, વર્તમાન અને ભવિષ્ય કહે છે. ને વળાયેલું છે, લાલાવાણા અને વાલાથી ભરેલું છે ? ॥

યાત્રવલ્ક્યએ જવાબ આપ્યો ॥ અવકાશ ॥

અસંતુષ્ટ ગાગીએ આગળનો પ્રશ્ન પૂછ્યો :

તો પછી પ્રાર્થના કરે કે શું અવકાશ લાલાવાણા અને વાલાથી વળાયેલું છે ?
યાત્રવલ્ક્યે ક્વાણ આપ્યો : અરેખર, હે ગાગી, એ કાઈ આ દુનિયામાં ઉભરે વર્ષા સુધી યગ, પૂજ

અને તપસ્યા કરે છે, પણ તે બધા વિના કે તેનું કાર્ય અવિનાશી, અદિત છે. આ અવિનાશીની પેલે પાર અદૃશ્ય છે, હે ગાર્ગી, અવકાશ તાલાવાલા અને વાલાધો વલાયેલું છે.

પછી વેલોએ અંતિમ પ્રશ્ન પૂછ્યો, બ્રહ્મ (અવિનાશી નગત) શું છે તે પૂછ્યું. ત્યારબાદ યાજ્ઞવલ્ક્યએ ગાર્ગીને આગળ ન વધવાનું કહેને મગનો એવ લાવ્યો, મધી તો તેલો પોતાનું આનંદિક સંતુલન સુઝાવો દેશે. આનાથો તેમનો મગનો અંત આવ્યો, અને વેલોએ યાજ્ઞવલ્ક્યના શ્રેષ્ઠ જ્ઞાનને સ્વોદારતા કહ્યું : આદરણીય બ્રહ્મણો, એ નમ્ર તેમનો આગળ નમન કરીને ઉતરો તો તે એક મહાન લાજન ગણી શકાય. હું આશું છું કે જશ્ન વિગેના કર્ષિપલા દલોલનાં કોઈ પણ વેને હગવો શકશે નહીં."

તેમના દાર્શનિક વિચારોનો ઉલ્લેખ છાંદોગ્ય ઉનિષદ્ધાં પણ કરવામાં આવ્યો છે. યોગ પન્થો શાસ્ત્રીય ગ્રંથ, યોગ યાજ્ઞવલ્ક્ય, ગાર્ગી અને નરકિ યાજ્ઞવલ્ક્ય વચ્ચેનો સંવાદ છે. ત્રિથિલાના રાજ નનકના દરબારનાં ગાર્ગીનો નવરત્નો પૂકોના એક તરીકે સ્થાનિત કરવામાં આવ્યો હતા.

લોહપ્રિય સંસ્કૃતિનાં :-

અલિનેતો સિયા સોનોએ 2015-16 ના વર્ષોનાં સર ૨૯૨ (292 payee) પર પ્રમાણિત થયેલા લાસ્તોય

શ્રીવિઠ્ઠલ મિટકોગ મિયા કે રાગના ગાર્ગો વાયનકાવોનું
પાત્ર લખ્યું હતું. આ શ્રીલો હાલનાં ડિઝનો + મહાવર
પર ઉપલબ્ધ છે. અલિનેલો ગોનારો મેહીએ સ્વચ્છ
પ્રોડક્શનના શ્રી શ્રીમદ રાગાચારાં આ લુચિડા લખવો
હતો.

ગાર્ગો વાયકું નાગના ગર્હર્ષનો પુત્રો હતો. તેનું
વાસ્તવિક નામ વાયકનવો હતું. પલ અર્ધવંશનાં જન્મો
હવાનો કારણે તેનું હુલામણું નામ ॥ ગાર્ગો ॥ પડ્યું હતું.

આને ગહિલા મહાસ્વિકરણનો વાલ થાય ત્યારે
પુરાણનાં નંદર કરો તો દેખાય આવે છે. ગાર્ગો
ભારતવર્ષનો એવો સ્ત્રી હતો કે લલમલા ક્રાંતિમાની
પુષ્પોનો હંડાવો શકતો. ગાર્ગોનું વ્યક્તિત્વ જ એટલું
પ્રચંડ પ્રતિભાશાળી હતું કે એની માત્રે એવાનો
કોઈને ડિંચત નહોતો !

ગાર્ગો કૂત્રે એક વિદ્યુષી હતી અને ત્રિધિલાનરેશ
ગમ જનકના દરબારના નવરત્નોનાં તેમનું સ્થાન હતું !
જનક પોતે જ ગદાવ ક્રાંતિમાની હતા અને તેના
દરબારનાં યજ્ઞવલ્ક જેવા મર્વાગ્ય ધુનિરત્ન બિરાજમાન હતા.
ત્રિધિલા આખો આસ્ત્રવિદ્યાનાં પારંગત હતો. અને ગાર્ગોને
એવા વાતાવરણ માં નવરત્નોનાં સ્થાન મળ્યું હતું. આથી
દેખીવું છે કે ગાર્ગો નવો - વેવો તો હોય જ નહિ !

જરેજર ગાર્ગી વેદ - વેદાંતના નિપુણ હતો. જોનો
લોકવાની છટા અને કુશળતા લલલલાને શાસ્ત્રગ્રંથોના
ગાતા કરી દેતો ! જ્યારે ગ્રંથો પુરોષો - સવા ,
ગ્રંથો , ગોંડો અને શૃંગાર પર એમના માનના
પ્રભાવ હતો.

ગાર્ગીનું અર્હત્વ :-

નોયે મુજબ ગાર્ગીએ એ વક્ષિ સ્ત્રી હતો.
ગાર્ગીને બ્રહ્મવાદિનો કહેવામાં આવે છે. એટલે કે ને
સ્ત્રી બ્રહ્મજ્ઞાનનો શોધ કરે. તે વક્ષિ વાયક્યવની
પુત્રી હતી. બાળપણથી જ તેણે મન અધ્યાત્મિક, જ્ઞાન
અને શાસ્ત્રોના લાગેણું હતું. ગાર્ગીને જુલ ને અર્હત્વ
સ્વરૂપે ઓળખવામાં આવે છે. તેમણે સ્ત્રીઓ વિશે
પ્રેરણા આપી હતી. તેઓ સ્ત્રીઓને વધુ મહાન અને
સ્ત્રીઓ પણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકે તેવી બાબતો
તરફ દયાન દોર્યું હતું. ગાર્ગીનું નામ " જ્ઞાન દેવી "
તરીકે યાદ કરવામાં આવે છે. ગાર્ગીનું જીવન આપણને
બતાવે છે કે જ્ઞાનને એકવા આટલે કોઈ લિંગભેદ નથી -
ઈચ્છા અને પ્રયત્ન હોય તો સ્ત્રીઓ પણ મહાન ધાર્મિક
અને માનોઓ લગી શકે છે. આજકાલ પણ ગાર્ગીનું
નામ " ગાર્ગી પુરસ્કાર " જેવા મહાનોમાં આપવામાં આવે
છે, જે કવિઓના પ્રેરણા આપવામાં આવે છે.
ગાર્ગી એક બહાદુરી સ્ત્રી છે જે સ્ત્રીઓ માટેની
જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા માટેની બાબતોને દયાનના લેવામાં
આવી, તેની થોડે નામ મુજબ કરીશું.

(1) માન અને સત્ત્વચિત્તન સ્ત્રો અહત્વ :-

ગાગી વૈદિક યુગનો માથો ગળોતો બ્રહ્માવાદિનો (તત્ત્વજ્ઞાનો સ્ત્રો) હતો.

તે યજુર્વાલ્ક્ય જેવા મહાન તર્કિ માથે ભેંડા બ્રહ્મજ્ઞાન વિષેનો પ્રશ્નો પૂછતો હતો.

તેના પ્રશ્નોના આત્મા, જગત્તુ શૂળ તત્ત્વ, બ્રહ્મ અને મૃદિતા આધાર જેવા વિષયો માટે હતા.

ગાગી એ માન સ્ત્રો પણ પ્રાપ્ત કરી શકે છે તેવો લાલચ તેણે દર્શાવે છે.

એટલા, આટલે ભારતીય સત્ત્વચિત્તનના ગાગી પંપરાનો પ્રથમ સ્ત્રો દર્શનિકોનાં ગાનો એક છે.

(2) સ્ત્રોચિંતન આટ પ્રેક્ષા :-

ગાગીએ પુરુષ તર્કિઓનો સલાહાં નિર્ભયતાથી પ્રશ્નો કરી લાતાયુ કે માનનાં લિંગભેદ નથી.

ગાગીના ગત સ્ત્રોઓ પણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

ગાગી સ્ત્રોઓને અહત્ત્વતા પૂરી પાડે છે કે કોઈ પણ લેદલાવ જ્યાં વિના સ્ત્રોઓને જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરુ એકંદ્ર.

ગાગી એ સ્ત્રોઓને કહે છે કે સ્ત્રોઓ પણ પુરુષ નેટલેજ

લુચ્ચિશાળી અને જ્ઞાનપ્રેમી હોઈ શકે.

આજનાં મન્યમાં સ્ત્રીઓને ગૃહસ્થા અરેલે કે ગૃહિતા શિક્ષણના વધારો કરવાના આપ્યા છે. સ્ત્રીઓ માટે પાયા પર શિક્ષણ અને સ્ત્રીસહકૃતિકરણનું પ્રતિક છે.

(3) ભારતીય સંસ્કૃતિનાં સ્થાન :-

ભારતનો સંસ્કૃતિનાં ગાર્ગીનું ગૃહસ્થા એવા ગળે છે. સંસ્કૃતિ ખૂબ જ ગૃહસ્થા એવા ગળે છે. ભારતનો સંસ્કૃતિનાં સેવનો યિકાસ એવા ગળે છે.

~> ગાર્ગીનું ગાત્ર ઉપનિષદોનાં લખાયેલું છે, કે દર્શાવે છે કે તે મન્યથી જ ભારતીય મનાઈ 'સ્ત્રીઓને જ્ઞાનસેવો ગાન્યતા' આપી હતી.

~> તેનું જીવન બતાવે છે કે ભારતીય પરંપરાનાં સ્ત્રીઓને માત્ર દરજાનાં મુઘી મોચિત ન શાઓને, " જ્ઞાન, વિચાર અને તત્ત્વચિંતનનાં સ્થાન " આપવાનાં આપ્યું હતું.

~> સ્ત્રીઓનાં સ્ત્રીશક્તિ, જ્ઞાનનો પાયો વધે લેવો પ્રયત્નો કરવાનાં આપ્યા છે.

ભારતીય સંસ્કૃતિનાં સ્થાન આપવાનાં આપ્યું છે. આ સ્ત્રીઓને જ્ઞાનનો યિકાસ થાય લેવો બાલનો ભારતીય સંસ્કૃતિનાં દર્શાવેલ છે.

(4) આધુનિક સંગ્રહના મહત્વ :-

ગાગીના નામે આજકાલ ॥ ગાગી પુરસ્કાર ॥ અને
॥ શિષ્યવૃત્તિઓ ॥ આપવામાં આવે છે, ખાસ જીને
યિદ્યાદીઓને પ્રોત્સાહન આપવા માટે.

તે યુવતીઓને સંદેશ આપે છે કે શિમલ, દિગ્વ
અને કાનથી સ્ત્રીઓ સંગ્રહના આગ્રવે આગળ
જનાવી શકે.

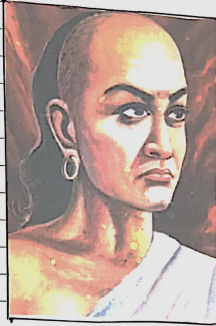
ગાગી માટે ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ લાભ છે જે
તેઓ સ્ત્રીઓને મહત્વ આપે અને તેઓ સ્ત્રીઓનો જે
આત્મવિશ્વાસ તરફ પ્રેરણા આપે છે.

પરચાર પ્રતિષ્ઠાને નક્કરુભાઈ

ગેલ નંબર - 12

S.Y. Bed

* આગકથ (કૌટિલ્ય) સમય *

- * આગકથ (કૌટિલ્ય / વિશ્વકુમાર) ની સમય લગભગ ઇ.સ. પૂર્વે 350 થી ઇ.સ. પૂર્વે 283 ગણવામાં આવે છે.
- * આગકથ પૃથ્વીન ભારતના મહાન રાજકીય વિચારક, અર્થશાસ્ત્રી અને ગુરુ હતા.
- * તેણી મુગ્ધ સામ્રાજ્યના સમ્રાટ ચંદ્રગુપ્ત મૌર્યના માર્ગદર્શક હતા અને મૌર્ય સામ્રાજ્યની સ્થાપના માં મુખ્ય ભૂમિકા ભજવી.
- * તેમની લખેલું અર્થશાસ્ત્ર રાજકીય શાસ્ત્ર, અર્થવ્યવસ્થા, યુદ્ધાદ્યવસ્થા અને પ્રશાસન અંગેનું અતિમહત્વપૂર્ણ ગ્રંથ છે.

आकाश तनुशिता विधातिद्यातयमां अगार्ह द्या

अर्थात् ऊँही शकाय के आकाशकाय का अमय और
 व्यापकता की कारणता का अमय (अंशुता और
 स्थायी धर्म पूर्व 821) व्यापक अर्थों में है।

* આવકેય ની મુખ્ય વિશેષતા *

* વ્યક્તિગત વિશેષતા :-

- અત્યંત તિફળા બુદ્ધિશાળી અને ફરેશી.
- ફૂટનીતિ અને રાજનીતિના મહાન જાળકાર.
- સાદગીપૂર્ણ ગુણ ગુણતા પરંતુ અડા સંસ્કૃતજાકિત દાશવતા.
- ગુરુતરીકે શિક્ષણ અને ચિારતમાં હડક.

* ગ્રંથલેખન

- તેમની લખેલું અર્થ શારત્ર ગ્રંથ અર્થ પળ રાજનીતિ, અર્થવ્યવસ્થા અને વહીવટ માટે જ્ઞાત મહત્વપૂર્ણ માનવામાં આવે છે.
- તેમાં કુરૂપ્રજાલી, માળાંવ્યવસ્થા, ફૂટનીતિ, ગુપ્તચર વ્યવસ્થા, સંન્ય વ્યવસ્થા, વીધાર, મંદાદ વગેરે વ્યવસ્થાની સમવિશ વાદ છે.

* રાજકીય વિશેષતા

- અંગ્રેજી ભાષાને ગાંધી પર ખસાડીને ભાષા સ્વાયત્તતાની સ્થાપના કરી.
- ભારતને વિદેશી આક્રમણથી બચાવવા માટે અજબૂત રાજકીય અકિલા અર્પુ.
- કૌટિલ્યની મંડલ અંદાજે રાજકીય વિજ્ઞાનમાં અભિવ્યક્તિ રચના છે.

* અન્ય વિશેષતા :-

- ગુરુત્વપૂર્ણ સંપ્રદાય અને મહત્વપૂર્ણ બનાવ્યું.
- દાવજારીક જ્ઞાન સાથે નૈતિક શીખ સ્થાપના
- સિત્તે અને ભારતના પ્રધાન અર્થશાસ્ત્રી પાલકેલાવે છે

* આંગિકેય નાં મુખ્ય યોગદાન *

* શૈક્ષણિક યોગદાન

- તબીબશાસ્ત્ર વિદ્યાવિદ્યાલયમાં વ્યાખ્યાન તરીકે સેવા આપી.
- રાજનીતિ, ફરનીત, ભાગાં અને વહીવટ અને સિયાટીને શિક્ષણ આપ્યું.
- શિક્ષણમાં શિસ્ત, પ્રમાણિકતા અને વ્યવહારિકતા પર ભાર મૂક્યો.

* સામાજિક અને આર્થિક યોગદાન *

- કર અને આવક વ્યવસ્થાગીભવી.
- વેપાર અને કૃષિને પ્રોત્સાહન આપ્યું.
- પ્રમતી સુરક્ષા માટે કડક કાયદા અને નિયમો રચ્યા.
- ગુરુત્વપૂર્ણ ક્ષેત્ર વિકસાવી રાજ્યની અંદર-વહારની માહિતી મિળવવાની પ્રથા શરૂ કરી.

* આગકલ નું મહત્વ પ્રદાન *

૧. ઔર્ધ આશ્રય ની સ્થાપના

• સંદેશુલ્લ ઔર્ધ ને માર્ગદર્શન આપી ભારતનું પ્રથમ મોટું ઇકિતાભદર ઔર્ધ આશ્રય ઉભુ કર્યું.

• વિદેશી આક્રમણ અને ઔર્ધિક અસ્થિરતા ફર કરી શક્તિશાલી રક્ષકીય તંત્ર સ્થાપ્યું.

૨. અર્ધશાસ્ત્ર ગુપ્ત

• વિદેશ પ્રસિદ્ધ અર્ધશાસ્ત્ર લખ્યું, જિનાં શક્તિલ્લક્ષ્યા, ન્યાય, અર્ધ, વીચાર, દ્વિષ વગેરે વિષય આવરી લેવાય.

• આ ગુપ્ત ને "ભાસ્કર નું પ્રથમ શક્તિય અર્ધ અર્ધિક ગુપ્ત" માનવામાં આવે છે.

૩. કુટુંબીત અને નીતિશાસ્ત્ર

• "આગકલ નીતિ" દ્વારા નીતિક્તા, ગુપ્ત મૂલ્યો અને લ્લવદારની લ્લવદારિક શીખ આપી.

• "મંડલચિહ્ન" દ્વારા ઔર્ધિકસાધકીય સંમંદો અને મિત્ર-શત્રુની નીતિજોડવી.

આર્થિક પ્રશ્ન :-

- કમ્પ્રાઇઝ સુવ્યવસ્થિત કરી.
- વેપાર અને કૃષિ માટે વીતિ અંકતરવાળી.
- ન્યાય સંગત અને સુવ્યવસ્થા વધારવાની શરૂઆત કરી.

* આંગકલ (કૌટિલ્ય) નું સર્જન *

૧. અર્થશાસ્ત્ર

- આંગકલનું સૌથી મહિં અને મહત્વપૂર્ણ સર્જન
- રાજકીય વિજ્ઞાન, અર્થતંત્રવિજ્ઞાન, ન્યાય, કર પ્રણાલી, શૈક્ષણિક વ્યવસ્થા, કૃષિ, વેપાર વગેરે વિષય આવરી લે છે.
- તેને ભારતીય રાજ્યશાસ્ત્રનું પ્રથમ ગ્રંથ માનવામાં આવે છે.

૨. આંગકલ નીતિ

- વ્યવસ્થા માટે આંગકલ નીતિ સૂત્રોનું સંગ્રહ
- નૈતિકતા, શિશુ, શિશુ, શાસ્ત્ર, નીતિ, મિત્રતા વગેરે પર વિસ્તાર દર્શાવે છે
- આજ સુધી લોકપ્રિય અને પ્રસિદ્ધ છે.

૩. અર્થશાસ્ત્રના મહત્વ સર્જન

- રાજકીય અને આર્થિક લંગની સ્થાપના - મોંઘા સામાજિકતા વહીવટોનું દાકર
- શિશુના મુદતની - તકનીકીમાં શિશુનામાં અને શિષ્ય સંસ્કર.

સર્જન ગ્રંથ : wikipedia

<https://chune.900912/1b2DyN0z1j183nbp>

પરિણત આર્થિક ગતિવિધિ
ગતિ નં. 27

સંત કબીર

હા ગુરુ ગોવિંદ હૈ પદે, કાકે લખ્યે પાવ્ય !

ત્તરિચરે ગુરુ આપને ગોવિંદ દિયો તખાલ્લુશ

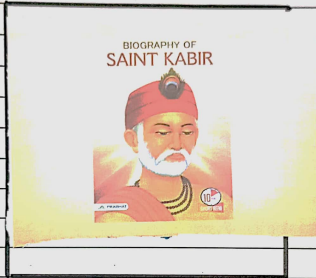
અર્થાત

જયારે ગુરુ અમે તખાલ્લુશ તમને સારો ઉત્તર
હોય ત્યારે હું સિદ્ધ થઈશ અર્થાત્ કહું, યોગ્ય ગુરુને
ત્તરિચર મહે, જમણે મને તખાલ્લુશ અપાવે કાલ્યુ
કેમે કરાશે હું તખાલ્લુશ સુધા પહોંચે શક્યો.

સંત કબીર

સંત કબીર એ તદ્દમ - દાદરો નર
અર્થે મ્હાલ સરિ હતા. તેમના સારિષ્યને પંચાલ
હિન્દુ અર્થે કુસીમ હર્મ લખા સ્ક્રી પંચમી કીંગ
મળી હી. લોકવાયકા પંચાલે કબીરને કમ વિદ્યા -
જાણનારો ગામળી પાંચો હતો. લોકતાત્ત્વને કારણે જાણનારો
એ મુખને કાશિ હાલતમાં સ્થાને લખ દીધી. ત્યારે
વાગ્દત્ત હંપતી નહિ અર્થે નીમાશી પાંચ માતા-પિતા

કલિદાસ કલિદાસ

કલિદાસ કલિદાસ

આપણી કલિદાસનો જન્મ ૧૪૯૦ માં લાલ્લાનીમાં
 થયો હતો. આને કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ
 કલિદાસ, કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ. આને
 કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ, કલિદાસ કલિદાસ. આને
 કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ
 કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ
 કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ
 કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ
 કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ કલિદાસ

હત્તીચરુનું જીવન

હાથીનાં અપા સૌતળો જુઠમ લરાલસીમાં લહરાતા પાસે હી.સ. દુઝઝ મર્ જેઠ માસની ધૂનમ નર્ દિલ્સે ધવેત. લલસર પરિવારમાં પાતળ પીઘળા ચરુ. સૌત રામાર્મદર્ શિષ્ય લખ્યા અર્ને અપાતપ - જગાડવા લહયા. હલ્લિ સ્થળ લાધામાં કીરીયા સમપ્રહાય અર્ને રૂઢિયાની ખરવા હયાં કાલ આર્તિ પાત હોતા હતા. છિહુ, ઘુસનીમ હલ્લે સગલમાં વ્યાર્તિ રૂઢિવાહ કટ્ટર-પંચની પુત્તેઆમ પિશેદ હયાં. હલ્લિની અર્ની લેમનાં માપિસ હપલ્લિ લેમની સાળી, રમ્બેની, લજિસ, લલ્લમ અપ્પલની, હિતલસીમાં કીરી રાસય હી. ઘુસનીપમાં રાહિતમાં કીરી રાસય હી હી લેમનાં અર્ પદ અર્ને અપા સાળિયાં હી. મહત્તરમાં હલ્લિની સમાધિ હી. કીરી છિહુ અર્ને ઘુસનીમ લીને પૂઠે હી.

ઁસાઈ લમ્બે, રાહિત મગમાં અરિત ન હયા.

મગ મર્ ગયો તમ પિદ લમ્યા અપીટ અર્ હમ્યા."

અર્ચાલ

ઈશ્વર મારા શરીરમાં રહ્યો છે, મારા મનમાં વસે છે. અપ્પને અપેક્ષે ૪ વારસે કાલિ થઈ ગઈ છે. મન મરી ગયું અપેક્ષે હુન્યવી વિચાર મરી ગયાં. અપ્પને રહે માહું તમ વિષય થઈ ગઈ છે. કારણ કે ભગવાને રહે થીતાન્ટે છાપામાં રાખ્યો છે.

સૌત કનકરન્ટિ વિજીયલ

સૌત કનકરદાર તારતીય સૌત, કપિ અપ્પને

સામાજિક સુધારણા હારી. તેમની ભક્તિ જાદીદવાજમમાં મુસ્લિમોની યીગદાન આધાર્યું હતું. તેમની ખાસીયતો વિશીષ્ટતાઓના કુચળ હો.

૨) માઝમ હેબિટોના અસામાન્ય માનવતા

અનિરહાર

NITHER BELONGER STRICTLY TO HINDUISM NOR ISLAM. તેમની માનવતા હે અપવાગ એક હો. તેને વિવિધ નામથી પૂજામાં આવી છે. અત્તહ શમ, ઈમ્પર, પુદા વગેરે.

૩) સાદત અને સરળભાષા

તેમની અરાગબી લોકભાષા અણવદત, લગિષ્વરો રિષ્ટદ ઇ માં હતી. જેથી સામાન્ય લોકો સમજી શકે.

૪) અર્ધગ્રંથના અને પાપ્પડ વિદ્યુ

હજીર હિન્દુ અને મુસ્લીમ વચ્ચેની પાપ્પડલકટ વિવાદોની ટીક હતી. તેમની હતી હે માત્ર નિર્ધારણા ઊપવાસથી અગવાગ મળતી નથી. સાદત ભક્તિ આત્મિક

શુદ્ધિમાં હોય છે.

૨) દીર્ઘાવાળી વહીવટ

તેમનાં દાખાં વધારા પરિણમ્ય હોય છે.

“ જડત વાતન હું સજ્જ મિઠઈ જેમ છટ સમે ફે તાડે ।

જીનિયો જીની સજી મટા લીધે બી સજી ”

અર્થાત્

મહત્તર અપને સજ્જાત્માના છટ અપને જાડે ફેળે
હોય છે, મહિં જીતગાદ મલગસ સદાય વાદાને જાણી છે.

સંતા સજ્જાત્મા અપને જાણ અપને પાળ
સમાનતા પાળે પેચળાહારી છે. લેખી દાર્મની અપિય
અપને પેચળાં વાદા હારી.

ફળદેવું યોગદાન

ફળદેવું યોગદાન ભક્તિદાનના મહાન કથિતરત્તિ પુણ મરુત્પરુષ છે. તેમની રિન્ટર સાલિત્પસમજ અને દમરેત્રી અરુત્ત યોગદાન અપરુષ છે.

૨) સાલિત્પમી યોગદાન

ફળદેવસનાં કાલ્પની 'સાલિત' 'મરુત' અને 'સમજાઈત' તરત્તિ અપીળપ્પવામી અપરે છે. તેમની ભક્તિશૈલીસરળ, લીકમાધા અપાધારિત અને પરાતિત લુધિપરેકકરેત્તીતી ભરપુર છે. તેમની લીકમાધામી તરુતી લીતી અપરિ, લુજ, રિન્ટર કાલ્પ અરુષાં રેરે સમજાન્યજનતામી પદ્ય સમજવામી સરુત અરે. તેમની અરુગરુતી ભક્તિ અને જ્ઞાનયોગરું મિતગ છે. ફળદેવનાં સાલિત્પઅરુત, ગધી અને લીકમીય તર અપાધારિત હતી.

૩) દમરે અને ભક્તિમી યોગદાન

ફળદેવસી રિન્ટુ અને મુસમી લન્ની દમરેમી અરેક રેરેતી અપધમરુસા રેંગ અને રુજેતારુ પીડગ રુરુ છે.

તેમણે 'રામ' ને ભક્તિનું રૂઢી પનાવ્યું, પણ તે -
સામપ્રધાનિય રામ મહર્ષિ. પરંતુ મહાસર ભક્તિનાં પથાર
હતાં. ભગવાન સ્વર મંદિરમાં મહર્ષિ. તે તો તમારા
હૃદયમાં છે.

હજારોમાંથી સ્થાપના

હજારની વિદ્યાઓની અપાધાઈ 'હજારોમાંથી' માત્રો
પ્રેમ સ્થાપના થયો. જે અર્થે પણ અર્થમાં વિચારણા
નું અપરૂરણા હશે છે.

બધાં દારી રે મળા, દારી સજ હુલ હીય !

માત્રી સિંચે સૌં દારા પ્રસંગ અપાઈ સ્ત હીય."

હજારોમાંથી યોગદાન માત્ર સાહિત્ય ક્ષેત્ર સુધી
સિમિત મહર્ષિ, પરંતુ અપાધાલ્યાલ્મક અર્થે સામાજિક ક્ષેત્રમાં
પણ ધુન જ ઉઠે અર્થે અપરસારક છે. તેમની માનવતાવાદ
સાધાર અર્થે સિંચાઈ પ્રધાન વ્યવસ્થાઓની પૂર્ણતા સ્વર્ગ.

ફજરેનું સર્જન

ફજરેનું સાહિત્ય સર્જન ભારતીય ાહિતાજાળની અપસ્યૃત મહત્વપૂર્ણ ભાગીભાગી શ્રેણી છે. તેણી ૨૫ મી સદીમાં રચી હતી. અને તેમનો વચનાશયીમાં હર્ષ, અપ્રાધ્યાત્મિકતા અને સમાજ સંસ્કૃતિની ઉઠાડીટી ડાંબી ક્રેવા મળી છે.

ફજરેનું સર્જન અને કુષ્પ વિશેષતાઓ

૧) ભક્તિ કવ્ય સર્જન

ફજરેનું સાહિત્ય કુષ્પત્વે મિષ્ટુળ ભક્તિ કવિ અપ્રાધ્યાત્મિક છે. તેણી હિંમરને સાસર અપ્રાધ્યાત્મિક પિષ્ટુળ અર્થે 'મિરાસર જાણ' તરફે સ્થિતિરતા હતી.

૨) વૃદ્ધાવસ્થા - ફજે પાળે અને ઘાટી સાથે પાળે મહત્વપૂર્ણ શરણાગત અપાત્તી કવ્ય અપ્રાધ્યાત્મિક.

૩) સાહિત્ય - અપ્રાધ્યાત્મિક અને મૌલિક શિક્ષણની ભરણી

૪) શામી - સંપદમાત્મક ગાનર અપ્રાધ્યાત્મિક.

૨) ભાષા અને શૈલી

તેમણે સાધારણ લીજ્ઞભાષામાં લખ્યું અપદી, ખડે લોની લજ્ઞભાષા અને પંથની વીરોના મિત્રાણી લોની લીજ્ઞભાષા.

સ્વભાષા છતાં ઉંડી અપદી.

ઉપલેખાત્મક શૈલી, પૂર્ણોત્તર શૈલી, વિવેકશીલ અને ફાંટાસરી વિધારી.

કવિતાનો એક પ્રમુખ દુહો

“જુદે જુદે સ્ત્રીપદ ભયો, જનતાં કુચી ના જાયો,

હો કવિ તારું હરજાન હુચી, સચી સાદિત પાવો.”

અર્થાત્

પાળાંબી દીપે - દીપે ભરજી સ્ત્રીપદ બને છે.
બીમ હાજીયાર સાધન હરજી વીરોષી, લપારજાદ સાચા
સહિત ચીરતી હે પરમાત્માનું હરજાન થાય છે.

કવિતા અલંકાર દર્શક

અલંકાર. વા. વ. બી. સી. - સી. ૦૩

સી. ૦૩ નં. ૦૩.

vision

A VISION Product - (079) 26857428

શારંગદેવનું જીવનદર્શન (1175-1247)

ભારતીય અંગીત ઇતિહાસમાં 13 મી સદી એક મહત્વપૂર્ણ સ્થાન ધરાવે છે. આ સમયમાં શારંગદેવ નામના વિદ્વાનશ્રેષ્ઠ અંગીતજ્ઞ શાસ્ત્રીય તથા વૈજ્ઞાનિક દ્વિજા બ્રાહ્મણે અપરિચલિત યોગદાન આપ્યું. શારંગદેવના જન્મ દરિયાના કાંઠામાં એક વિદ્વાન કુટુંબમાં થયો હતો. તેમના પિતા મુળાધિરા વૈદિક વિદ્વાન હતાં. ઘરમાં જ તેમને શાસ્ત્રીય જ્ઞાન તથા અંગીતનું પ્રાથમિક શિક્ષણ મળ્યું.

શારંગદેવ દેવગિરિના ચાંદલ રાજા સિંહનાદેવના દરબારમાં વ્યાયાદીશ તરીકે કાર્યરત રહ્યા. દરબારનું આંશ્વર્યવાન વાતાવરણ કલા પ્રત્યે રાજાની આસક્તિ અને અંગીતમય પરંપરા આ બધાએ તેમને અંગીતના ઊંડા અભ્યાસ તરફ પ્રેર્યા.

યોગદાન

ભારતીય અંગીતશાસ્ત્રના ઇતિહાસમાં શારંગદેવ એક અમૂલ્ય આચાર્ય તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. તેમનું મહત્વનું યોગદાન મુખ્યત્વે તેમના ગ્રંથ 'અંગીતરત્નાકર' દ્વારા મેળા મળે છે.

ગ્રંથરચના - અંગીતરત્નાકર

શારંગદેવએ તાત અધ્યાયોમાં વિશાળ ગ્રંથ તૈયાર કર્યા તેમાં ગીત, વાદ્ય અને નૃત્ય ગ્રાંથ કલાઓનો વિસ્તૃત સમાવેશ કરાવ્યો.

આ ગ્રંથને કારણે અંગીત વિદ્યાર્થીઓને એક માર્ગદર્શક અને આધારરૂપ મળ્યો.

સ્વર અને રાગ પર ચોગદાન

સ્વરોની પદ્ધતિ, અવસ્થાઓ અને ગુણોનું વર્ગીકરણ કર્યું.

રાગોને માત્ર સ્વરમાત્રા મળી, પરંતુ જલ્પત ભાવમય સ્વરો તરીકે સ્વીકૃત કર્યા.

અનેક રોગોના ભાવ, એમ અને અમરનું વૈજ્ઞાનિક વિશ્લેષણ કર્યું.

તાત અને તથ

શારંગદેવએ અંગીતના તાત અને તથને ગાણિતિક રીતરકતોગથી સમજાવ્યા.

વિવિધ પૂજારના તાતોની રચના, સમયસંપાદન અને પ્રયોગની પદ્ધતિ દર્શાવી.

કિત્તો અને દરિફા અંગીત પરંપરા નેવડ્યું.

શારંગદેવના અંગીતરત્નકરના કારણે કિતાર ભારતીય અંગીત અને દરિફા ભારતીય અંગીત (કળાત્મક) અને પરંપરાઓને એક મજબૂત આધાર મળ્યો.

અંતે શૈલીઓએ તેમના વૃંદોને આધાર બનાવી પોતાની પરંપરાને આગળ વધારી.

શિક્ષણરેષ્ટ્ર યોગદાન

શારંગદેવએ અંગીતને શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી અભ્યાસ અને શિક્ષણ માટે યોગ્ય બનાવી.

અંગીતને માત્ર પ્રયોગાત્મક નહીં પરંતુ શાસ્ત્રીય અભ્યાસ નો વિષય તરીકે વિકસાવ્યું.

પ્રદાન :-

અમિનયશાસ્ત્ર અને નાટ્યકલા

અંગીત રત્નાકરમાં નૃત્ય અને અભિનયના વાગ વિશાલ ધર્મને આપેલા છે. એટલે તેમણે વૃંદ માત્ર અંગીત

અંગીત જ વહી મરતુ, નાટ્યશાસ્ત્ર માટે પાળે
ઉપયોગી બન્યું.

શારંગદેવનું અમરો જીવન અંગીતને લા, શાસ્ત્રના અભ્યાસ
અને કલા પ્રયોગી સમયોના ભાવનાને અર્પિત હતું.

શારંગદેવે અંગીતને માત્ર મનોરંજનના વાદ્યન તરીકે
નાંદ પરતુ માનવતાપના ઉદ્ધોધન તથા આધ્યાત્મિક
ઉન્નતિનું વાદ્યન બાન્યું. તેમણે રાગોને વિવિધ
રસના આલેષે નોંડ્યા જેમ કે શૃંગાર, હાસ્ય, કરુણ
વિર, રોદ, વગેરે તેમના મત દરેક રાગ માનવીના
ચિત્ત પર વિશેષ અમર પાડે છે અને મનને
શાંતિ આપે છે. આ વિચારો અંગીતને એક
ક્રિયા મતે લઈ ગયા.

શારંગદેવના ગ્રંથો કારણે ભારતીય અંગીતને એક એવો
પાયો મળ્યો કે જેના આધારે આગળ જઈને તે ઉત્તર
ભારતીય (હિંદુસ્તાની) અને દક્ષિણ ભારતીય (કર્નાટક)
એમ બે મુખ્ય પરંપરાઓમાં વિકસ્યું. એમને જ તેમને
ઉત્તર અને દક્ષિણ અંગીત પરંપરાઓને નોંડનાર
અંતુરૂપ વિકાસ ગણવામાં આવે છે.

આમ, શારંગદેવ ભારતીય અંગીતના તેજસ્વી આચાર્ય
હતા, તેમના અંગીતરનાકર ગ્રંથો અંગીતને શાસ્ત્રીય અને
પૈશાનિક સ્વરૂપ આપ્યું જેના કારણે તેઓ અમર પાળે
અંગીતવિદ્વાનો માટે પ્રેરણારૂપ હશે.

નામ:- મોતી કાઈજી અમરદીપી
સંગ્રહ:- વાલ્મીકી

ગાગી વાલકનવી - વ્યક્તિગત માહિતી

નામ :- ગાગી વાલકનવી.

અનુવાસ :- આશરે ઇ.સ. પૂર્વ ૭મી - ૬મી સદી (વૈદિક યુગ)

પિતા :- મહર્ષિ વલક.

પરિવાર :- પ્રાજ્ઞાળ કુટુંબ, શિક્ષણ-સંસ્કારથી સમૃદ્ધ.

અભ્યાસ :- વેદ, ઉપનિષદ, યજુર્વેદ અને બ્રહ્મસૂત્ર.

પ્રસિદ્ધિનું કારણ :- ભૂદ્વારજ્યેષ્ઠ ઉપનિષદમાં મહર્ષિ વાલકવલ્લ્યે સર્વે સ્થા.

પરિચય :- નવપ્રાચીન સંદર્ભિત. (સ્ત્રી મુનિ).

જીવનશૈલી :- ભ્રમણાચારી, તપસ્યા માટે સમર્પિત.

વાલકી :- સ્ત્રીઓને જ્ઞાન, તત્ત્વચિંતન અને સર્વાંગી સમાજ સંચાલન અપાવનાર પ્રથમ ઉદ્દેશજ્ઞાનીની શ્રદ્ધ.

ગાગીનું જીવનદર્શન ં [મહત્ત્વની શીખ]

સત્યની શોધ. [Truth Seeking]

ગાગી માનતી હતી કે જીવનનું પરમ લક્ષ્ય પ્રાપ્તિમાન મીઠવણ છે. અર્થાત્ કે પદ કરતાં સત્યનું જ્ઞાન વધારે મહત્ત્વનું છે.

પ્રશ્ન પૂછવાની હિંમત :-

તે જાણવી છે કે, જ્ઞાન માટે પ્રશ્ન કરવું જરૂરી છે. જસી હવે પછી તો જ નિર્લય ધર્મને મહર્ષિ યાજ્ઞવલ્ક્યે જ્યાં મહાન સંદેશને પ્રાપ્ત કર્યાં.

અહંકારની ત્યાગ :-

જ્યારે યાજ્ઞવલ્ક્યે જ્યાં આચાર્ય અને પીતાની મર્યાદા અતાવી, ત્યારે ગાગીએ પિતૃભક્તિનું મૌન ધારણ કર્યું. આથી સમગ્ર દેશ જો સત્ય જાતે નમવું એ જ મહાનતા છે.

સામાજિક સંદેશ :-

ગાગીનું જીવનદર્શન કહે છે કે જ્ઞાન મીઠવણમાં સ્ત્રી-પુરુષ ભેદ નથી. દરેકને જિજ્ઞાસા, સાધના અને વિચાર કરવાની સમાન છૂટ હોવી જોઈએ.

આંતરિક જ્ઞાન પર ત્યાર :-

તે જાણવી છે જીવનનું સાચું આધાર પ્રેમ (પરમ તત્ત્વ) છે, પ્રેમની વસ્તુઓ નાશાવંત છે. મનુષ્યોએ આત્મજ્ઞાન દ્વારા જીવનને પૂર્ણ બનાવવું જોઈએ.

ગાગીં વાચકનાવીના મુખ્ય ટીગદખ ં

ઉપનિષદનાં સ્થાન ં

બૃહદારણ્યક ઉપનિષદનાં ગાગીંનું નામ આપે છે. ત્યાં તેણે વાચકવચ્ચ આદે તત્ત્વચર્ચા કરી અને બ્રહ્મજ્ઞાન વિષયે મહત્ત્વપૂર્ણ પ્રશ્નો પૂછવા,

સ્ત્રીઆ માટે પ્રેરણા ં

તે સાબિત કરે છે કે સ્ત્રી પણ મદ્દી, તત્ત્વજ્ઞાની અને જ્ઞાનપરંપરામાં અગ્રણી અને શક્તિ છે. આદે ગાગીં સ્ત્રી-શિક્ષણ અને સમાનતાનું પ્રતિક છે.

તત્ત્વચિંતન ં

ગાગીંના પ્રશ્નોએ બ્રહ્મવેદના ને વધુ વિડાલ આપ્યું. તેણે જ્ઞાત, અજ્ઞાત અને બ્રહ્મ વિષે પૂછનો કરીને વેદાંત તત્ત્વચિંતનને સક્રિય બનાવ્યું.

બૌદ્ધિક અર્થાંતરી પરંપરા ં

તેણે દર્શનનું કે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા માટે પ્રયત્ન પૂરવું અને અર્થાંતરી કરવી અત્યંત જરૂરી છે.

આદે કપનાં સ્થાન ં

ગાગીં વ્યક્તીય દાતાલસમાં પ્રથમ નારી તત્ત્વજ્ઞાની તરીકે ઓળખીતી છે.

નામક-બ્રહ્મવેદ વચ્ચેના લેખ (ક.વ.ક.સ.)
અર્થાંતરી Character

સાન. વલ્લભ સ્વમીજી મીતીરામ.

શીલ નં. 07
S.Y. Bed.

પ્રાણી

{ 202 }

સમયકાળ - આગરે 5 મી શતાબ્દી દક્ષિણ

જન્મ - ભારતીય ઉપખંડનો ઉત્તર પશ્ચિમ પ્રદેશ.

પ્રદેશ - ભારતીય દક્ષિણરાષ્ટ્ર

મંત્ર સૂચિયો - વ્યાકરણ, ભાષાશાસ્ત્ર.

નોંધપાત્ર કાર્યો - આદ્યાદ્યાયી (શાસ્ત્રીય સંસ્કૃત).

નોંધપાત્ર વિચારો - વર્ણનાત્મક ભાષાશાસ્ત્ર.

પાણીની સંસ્કૃત ભાષાના એક મહાન લાઠરણશાસ્ત્રી હતા. તેમણે લાઠરણની એક કૃતિ "અષ્ટાધ્યાયી" લખી હતી, જે આજે પણ ભાષાશાસ્ત્રીઓ મટે આધારરૂપ છે. પાણીની "ભાષાવૈજ્ઞાનિકના પિતા" પણ કહેવામાં આવે છે.

પાણીની જન્મ આશરે ૬ મી સમયવા ૮ મી સદી ઈસાપૂર્વ વધે દિવાની સંદર્ભ છે. તેમનું જન્મસ્થળ આજે પાકિસ્તાનમાં આવેલ શાહાનુર નામના ગામમાં રૂં. તેમણે પ્રાચીન કુળમાં જન્મીને દિવાની માન્યતા છે. દંતકથાઓમાંથી જ્ઞાત સંદર્ભે જ અનુમાન લગાવી શકાય છે. તેમનું સૌથી નીંદાપાત્ર કાર્ય અષ્ટાધ્યાયી, પદ્યપરાગત રીતે શાસ્ત્રીય સંસ્કૃતની શરૂઆત તરીકે માનવામાં આવે છે. તેમનાં કાર્યમાં ઔપચારિક રીતે શાસ્ત્રીય સંસ્કૃતની એક સુદૃઢ અને પુનઃલિખિત ભાષા તરીકે કોડિશિલ કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં વાક્યરચના, શ્વાકરશાસ્ત્ર અને શબ્દલડોન દરવાજા પકનીકી દાતુભાષાની ઉપયોગ કરવામાં આવેલો હતો, જે નિયમની શ્રેણી અનુસાર ગઠવાયેલ હતો.

અંગ્રેજીકામી સદીમાં યુરોપિયન વિદ્વાનો તેમના અષ્ટાધ્યાયી સંપર્કમાં આવ્યા હતા. પાણીની "પ્રથમ" માનવામાં આવે છે. પાણીની "પ્રથમ વર્તમાનક ભાષાશાસ્ત્રી" માનવામાં આવે છે. અને તેમને ભાષાશાસ્ત્રના પિતા તરીકે પણ સિમસ કરવામાં આવે છે. પાણીન નામ એ પૌરાણિક નામ છે જેની અર્થ પાણીના વંશક વાય છે. તેમનું પૂરું નામ દક્ષિણપુત્ર પાણીન હતું. જેની પછી લાળ સૂચવે છે કે તેમની માતાનું નામ દક્ષિણી હતું.

ભાષાશાસ્ત્રની દૈનિદાસ પદ્ધતિ કે સ્પીરિટીસથી નહીં પરંતુ ભાષાશાસ્ત્રના લાઠરણશાસ્ત્રી પાણીનીથી શરૂ થાય છે.

પાણીનએ તેમના કાર્યની રચના મટે સિમનની ઉપયોગ કરેલો હતો કે ક્રમ તે શાસ્ત્રસ નથી, કોડે સામાન્ય રીતે અનુ માનવામાં આવે છે કે તેમણે સિમનના એક પ્રકાર વિશે

પાણિનીનું સંસ્કૃત સંયોજનનું વિશિષ્ટતા હતું પણ ભારતીય ભાષા-
ઓમાં સંયોજનના આધુનિક ભાષાકીય સિદ્ધાંતોનો આધાર બનાવે
છે. પાણિનીના લોકરણના લાપ્ત અને વૈજ્ઞાનિક સિદ્ધાંતોને
પરંપરાગત રીતે શાસ્ત્રીય સંસ્કૃતની લઘુભાષા તરીકે લેવામાં
આવે છે. તેમના લાપ્તરિત્ત જુદા સંસ્કૃત બે ભાષા પ્રદીક્ષા માટે
સિદ્ધાંત અને સાહિત્યની અનુભવી ભારતીય ભાષા બનાવી અને
જુરગા સ્થાપી.

સમય :- કવિ પાણિનીની સમય વિશે કોઈ ચિહ્ન સ્પષ્ટ માહિતી
મળતી નથી તે કોઈ અગાળામાં કાલકૃતિ, સીમંત, અમલ
પારંપરિક માલ્યમમાં નિંદાચીન શબ્દસમૂહ નથી. કદાચ આ કોઈ
લોકિતગત પ્રતીકાત્મક અભિલેખન, કાલકૃતિની અંદરની સંજોગ
કે કોઈ અનુભવની અનુભવ લેખા છે.

ભારતીય પરંપરા અનુસાર પાણિનીની સમયગાળા
ઈ.સ. ૫૨૦ - ૪૬૦ વચ્ચેની છે. દાંત ભારતીય પ્રાચીન
અમ માનતા દેવ છે કે પાણિનીના જનનકાળમાં કાલકૃતિ ઈ.સ.
પૂર્વેની સમય સંજોગ છે.

વિશેષતા :- પાણિનીને ભાષાવૈજ્ઞાનિકોના પિતા તરીકે
કહેવામાં આવે છે. તેમની અષ્ટાધ્યાયી મુખ્ય કૃતિ.
પાણિનીની સંસ્કૃત પ્રસિદ્ધ કૃતિ છે અષ્ટાધ્યાયી. આ સંસ્કૃત
લોકરણની એક ગ્રંથ સ્વરૂપ છે જેમાં ૩૯૪૯ શ્લોકો છે. આ
કૃતિમાં સંસ્કૃત ભાષાની લોકરણિક સ્વરૂપ અલગ લોકરણ
રીતે સ્વરૂપ કરવામાં આવે છે. 'અષ્ટાધ્યાયી' ની અર્થ વાચ
છે. "અષ્ટ અધ્યાય દરમિયાન."

ઈગ્નાનુક પદ્ધતિ :- પાણિનીની લોકરણ માટે સૂત્ર પદ્ધતિ સ્વરૂપ
વી જુદી - જે ટુંકા, સ્વરૂપ, પણ તકે સંગત નિયમો હાલ ભાષા
સમજાવે છે.

દર્શનવિજ્ઞાન અને શાસ્ત્રવિજ્ઞાન - પાણિનીયે અવસ્થાના, દાનુ, પ્રત્યય અને દર્શન પરિવર્તન વિશે ઉઠાઠાપૂર્વક વિશ્લેષણ આપ્યું.

ઉદાહરણ આધારિત પૂરતી - પાણિનીના સૂત્રો અને નિયત્રીનું વાપર ઠેકઠવા માટે તેમણે ઉદાહરણો આપ્યાં છે. જેની પરિભાષા કઈ છે. દરેક મિથ્યમની વિશિષ્ટ વિસ્તાર પૂર્વકે આપી સમજાવી પણ આપી છે.

પ્રાચીન જ્ઞાતમાંથી સંસ્કૃત ભાષા પરંતુ ભાષા દોડી માટે ની શરૂઆત અટકી જી જ બની. આમ અષ્ટાધ્યાયીનાં સંગ્રહન ૫૦૦૦ સૂત્રો છે. જે ખૂબ સંક્ષિપ્ત અને વિગતોવાળી રીતે બનાવાયા છે. આની અસર આ છે કે કોઈ પણ પ્રવીણ વિજ્ઞાન પ્રાચ્ય ઉચ્ચાચક કરી ગડી. તેમણે સંસ્કૃત ભાષાના દર્શન અને ને શ્રીભીષીનાં ગોઠવીને "શિવસૂત્રો" બનાવ્યા. આ પડુત્તિની અપાનકો વિજ્ઞાન સરજનાયી સમજાવી શકાય છે. આમ, તેની અસર અસર રીતે વિશિષ્ટતા બનેલી છે.

ટીપ્પણ :- પાણિનીયે રચેલાં અષ્ટાધ્યાયી નામના ગ્રંથમાં સંસ્કૃત ભાષાના વાકરણની ખૂબ જ વિજ્ઞાનસહિ, મુદ્દાબદ્ધિત અને સ્વેચ્છાપ્રમાણ રજૂ કર્યું છે. આ ગ્રંથમાં આશરે ૩૮૫૮ સૂત્રો છે. જે ભાષાની રચનાને સંપૂર્ણ રીતે સમજાવી છે. અષ્ટાધ્યાયી આ પ્રશ્ન સૌથી પહેલું અને સંપૂર્ણ ઇન્ડિવિડ્યુઅલ મિસ્ટર ખાનવામાં આપે છે.

ભાષાના દર્શન વિજ્ઞાનનાં ટીપ્પણ
પાણિનીયે સંસ્કૃત અષ્ટાધ્યાયી અને અપાનકોને શિક્ષક કરીને "શિવસૂત્રો" બનાવ્યા, જે દર્શન વિજ્ઞાન માટે ખૂબ જ મહત્વના છે.

અપાનકોનું શ્રીગીકરણ, ઉચ્ચારણપૂરતી અને દર્શન પરિવર્તનને પાણિનીયે વૈજ્ઞાનિક રીતે સમજાવ્યું.

દાર્શનિક અને સાંસ્કૃતિક વ્યવહાર

પાણિનીના શાસ્ત્રી દ્વારા વેદોનું સંસ્કૃતિ વાસું કારણકે વેદોનું પઠન સાચી ઉચ્ચારણશૈલીમાં જ શક્ય છે. તેમજ ભાષા શાસ્ત્ર દ્વારા ભારતીય સંસ્કૃતિ અને જ્ઞાન પરંપરાને મજબૂત બનાવવાની રીત બતાવી. વર્ગરેખા તેનું વ્યવહાર પદોનું જીવા મને છે.

મહત્વનું પ્રદાન :-

સંસ્કૃત ભાષાનું વિજ્ઞાનસાદિ વ્યાખ્યાન આપ્યું.

પાણિનીએ સૌપ્રથમવાર ભાષાની કલા નહીં પણ વિજ્ઞાન તરીકે રજૂ કરી. તેમના "અષ્ટાધ્યાયી" ગ્રંથમાં ભાષાના દરેક પાસાની વિશદી દ્વારા સમજાવવામાં આવ્યાં. આ ગ્રંથ વિજ્ઞાન સૌપ્રથમ વ્યાખ્યાન અને વિજ્ઞાનપ્રદાન વ્યાખ્યાનશાસ્ત્ર છે.

ભાષાની નિયમિત વ્યવહારી અભ્યાસ-લાયક બનાવવાની.

પાણિનીએ ભાષાની બધી રીત ગીઠવી કે તે કોઈ પણ રીતે થઈ શકે. દરેક અક્ષર કેવી રીતે બને છે તેની પાછળ શું નિયમ છે તે બધું તેમજ સૂચના માધ્યમથી સ્પષ્ટ કર્યું. પાણિની એ કે રીતે ભાષાની નિયમિત દ્વારામાં ગીઠવી છે, તે આજના મદિ અપદ્ધારવર્ત બીડત બની રહે છે.

વેદો અને શાસ્ત્રોની મુદ્દ ભાષા માટે આધાર.

વેદોનું ઉચ્ચારણ અને અર્થશાક્ષિત આપવામાં માટે વ્યાખ્યાન આપવામાં આવ્યું.

પાણિનીનું કાર્ય અપ્રભુ છે કે તે વેદોનું ભવિષ્ય માટે કમળ કરે છે એવું લામ્બા દ્વારા. પાણિનીની અભિગમ અત્રે પણ યુક્તિર્વર્ધિત દૃષ્ટીમાં અવલોકન માટે પાછો છે. વર્ગરેખાં પાણિનીનું યોગદાન જોવા મળે છે. સિમના મુખ્ય ગ્રંથના પ્રધાનો છે જે અમલો અમલો રીતે દર્શાવાયા છે.

સર્જનકૃતિ: અહીં "પાણીની શ્રદ્ધિ" વિષય પર આધારિત કેટલીક સર્જનશીલ શીર્ષકો (નામો) આપવામાં આવ્યા છે.

જળજ્ઞાની

પાણીનું પદ્ધિપત્ર

તરલ તપસ્વી

મદીશ્વરના નાથ

જીવનદાર - એકે શ્રદ્ધિનું સ્વસ્થ

જળમંત્ર

આપત્તદારક શ્રદ્ધિ

શાપદ્ધિન સન્ધ્યાસ્તી

નંદાગિર્ણુ જ્ઞાન

અમૃતસર્જક

જ્ઞાપિત્ર

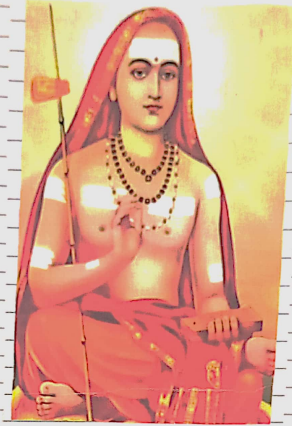
પવન અને પાણીનો પથ

દરલીની તપસ્વી

મૃદાંગ વિનાયક

પાણી: એક પોણું મુશ્કેલી

શોકરાવાય

જન્મ :- ઈ.સ. પૂર્વ ૫૦૯
કાલતી, કરળ, ભારત

મૃત્યુ - કદારનાથ

ફિલસૂફી - અદ્વૈત વેદાંત

ગુરુ - ગાવિંદપદ્યાચાર્ય

સન્માની - શિવાવતાર

સમયઃ

અત્યારે જે ઈ.સ. ૭મી થી ૮મી સદીની સમય આપવામાં
આવી છે તે અભિનવ શંકરાચાર્યની સમય છે, જે આદી શંકરાચાર્ય
પછી ૩૪ માં મહાદિપતિ હતા. આદી શંકરાચાર્યના ભુવનચરિત્ર
ઉપર અનેક ગ્રંથ લખાયા છે. શીતસ્મૃત્તાચાર્ય આદી શંકરાચાર્યની
પાંચ વર્ષની ઉંમરથી તેમની સાથે હતા અને તેમના પરમ મોત્રસ્થને
શિષ્ય હતા. શીતસ્મૃત્તાચાર્યએ પોતાનું ભુવન શંકરાચાર્ય સાથે
લોતાવ્યું હતું. તેમણે આદી શંકરાચાર્યના ભુવનચરિત્ર ઉપર
'લુપ્ત શંકરાચાર્ય' નામના ગ્રંથ લખ્યા છે. તે પ્રમાણે આદી
શંકરાચાર્યની જન્મ,

“તિર્થ પુયાત્ય નભસપદિ વાળજેને
યે મંવનું દિનમળા પુલકાવભ્રાજી।
રાધે વિર્ષે રુદ્રુવિનિર્ગતમન્થામ્ભન
સ્થાહુતવાન સિવગુરુઃ સચ વૈરસેતિ ॥

અર્થઃ

કળીયુગના નંદન સવંતસર ૨૫૮૩ માં વર્ષમાં રવિવાર વૈશાખ
શુક્લ પાચમ, પુનર્વસુ નક્ષત્ર અને ઘનુ લગ્ન શિવગુરુના પત્ની આર્યા
એળાના ગર્ભમાં શંકરાચાર્યની જન્મ થયી તે પ્રમાણે આદી
શંકરાચાર્યની જન્મ ઈ.સ. પૂર્વ (૩૨૦૨-૨૫૮૩ = ૫૦૬) માં થયો હતા।
ધારડાપોઠ, ઊપદ્રવ બઠ અને જ્યોતિ બઠના મહાદિપતિના
વંશાવળી પ્રમાણે પણ આદી શંકરાચાર્યની જન્મ ઈ.સ. પૂર્વ
૫૦૬ માં થયો હતા.

વિશિષ્ટતાઃ

આદિ શંકરાચાર્ય ત્રણપિની વિશિષ્ટતાઓ
ભાસ્વીત આધ્યાત્મિક અને તત્ત્વચિંતનના દીપ્તિદાસમાં
અત્યંત મહત્વપૂર્ણ છે. તેઓ માત્ર એક વિદ્વાન નહી,
પરંતુ એક દર્મસંસ્થાપક, યાત્રિક અને સમાજસુધારક
હતા.

હિન્દુ ધર્મમાં લેખની મુખ્ય વિશિષ્ટતાઓ નીચે મુજબ છે:-

અધૈત્ય વેદોત્તરું સ્થાપન અને વ્યાખ્યા:-

શંકરાચાર્યની સૌથી મોટી વિશેષતા એ છે કે તેમણે અધૈત્ય વેદોત્તર (અધૈત્ય અર્થાત્ "અધિતીય લૂપ્ત") દર્શનને વ્યાખ્યાયિત કર્યું અને તેના માધ્યમથી વેદોત્તર લોકો સુધ્ધ પહોંચાડ્યું.

તેમણે માન્યું કે - "લૂપ્ત સ્વત્યમ્, જગત્ મિથ્યા" અર્થાત્ લૂપ્ત (આત્મા) અકેમાન સ્વત્ય છે, જગત્ મિથ્યા છે.

ચાર પીઠોની સ્થાપના:-

શંકરાચાર્યએ ભારતમાં ચાર ધર્મપીઠોની સ્થાપના કરી:-

૧. વૃંદાવતી પીઠ - દક્ષિણ (કર્ણાટક)
૨. કાશી પીઠ - પશ્ચિમ (ગુજરાત)
૩. જ્યોતિર્મઠ પીઠ - ઉત્તર (ઉત્તરાખંડ)
૪. ગોવિર્ધન પીઠ (પૂર્વ) - પૂર્વ (ઓડિશા)

આ ચાર પીઠો આજ સુધ્ધ ધર્મ, વેદોત્તર અને સંન્યાસ પરંપરાના કેન્દ્ર તરીકે કાર્ય કરી રહ્યા છે.

ધર્મસંગઠન અને સંન્યાસ વ્યવસ્થા:-

તેમણે સંન્યાસ આશ્રમને ત્રણ શાખાઓ સાથે કરીને સુવ્યવસ્થિત કરી હતી. તેમણે "દર્શનાત્મક સંપ્રદાય"નું સ્થાપન કર્યું. જેમાં સંન્યાસીઓ માટે દશ પ્રકારના નામો છે, જેમ કે, અસ્થવતી, ભારતી, તીર્થ, ગિરિ, પુરી વગેરે. -

મૂર્તિપૂજા અને આધ્યાત્મિક પ્રવૃત્તિનું સમન્વય:-

શંકરાચાર્યએ તત્ત્વજ્ઞાન સાથે-સાથ ભગવાન શિવ, વિષ્ણુ, દેવી વગેરેની ઉપાસનાનું સમર્પન કર્યું. જેમાં મુખ્ય ૬ દેવતાઓની ઉપાસનાની સમાનતા ભક્તવામાં આપે છે.

વિદ્યુતા અને તરફ કાવિત્વ

કોંકરાચાર્ય ખૂબ ચુપાન હોવા કતાં વિદ્યુતા અને
શર્મા દ્વારા અનેકે અનેક પંથોના વિદ્યાનોને પરમતકર્યા હતા.

સ્વતિ સ્પોક્ષા ચુપનકાળમાં મહાન કાર્ય

તેઓ ખૂબ દુર્લભ ચુપન ગુણ, પરંતુ આ દુર્લભ
ચુપનમાં ભારતભરમાં યાત્રા કરી, અનેકે ધર્મસ્થાનોના
પ્રચાર કર્યા અને ભારતીય આધ્યાત્મિકતા પર ગહન કાવ
હોડી.

સ્વાદિ કોંકરાચાર્ય એક મહાન તત્ત્વચિંતક, આધ્યાત્મિક
થર્ગી અને સમાજપુનઃ સ્થાપક હતા જિનજા હિન્દુ ધર્મના
વિભ્રાતા તત્ત્વોને એકતામાં પિરિય્યા અને વેદોત્તમ
ચુપન રાખ્યા.

યોગેદાન

કોંકરાચાર્ય એ ભારતીય તત્ત્વજ્ઞાન અને આધ્યાત્મિકતા
પ્રતિ અનેકયો યોગેદાન આપનાર મહાન દાર્શનિક હતા. તેમજા
અદ્વૈત વેદોત્તમ સિદ્ધાંતોને વ્યાખ્યાયિત કરીને 'અદ્વૈત બ્રહ્મસિદ્ધિ'
તથા 'તત્ત્વમસિ' જેવા મહાકાવ્યો દ્વારા આત્મા અને દુઃસ્વ
વચ્ચેનો એકતાને સમજાવી કોંકરાચાર્યને ઉપનિષદો
બજાવડીતા અને બ્રહ્મસૂત્રના પર ભાષ્ય લખીને ધર્મના
આધ્યાત્મિક તત્ત્વો પાસાને લોકપ્રિય બનાવ્યા. તેમજા
શાર પીઠી (વારદા પીઠ, જ્યોતિર્મઠ, શેરગેરી અને દ્વારકા પીઠ)
નો સ્થાપના કરી, જે આજે પણ વિદ્યુતા અને
આધ્યાત્મિક આર્થિકનના કિન્દ્રો છે. તેમજા આ
થર્ગેદાન હિન્દુ ધર્મના પુનર્નિર્માણમાં મહત્ત્વપૂર્ણ
બની રહ્યું છે.

મહત્વનું પ્રદાન :-

આદિ કાંડરાચાર્યનું મુખ્ય પ્રદાન આ રીતે છે :-

અદ્વૈત વેદાંતની સ્થાપના :-

કાંડરાચાર્યએ અદ્વૈત વેદાંતની દાર્શનિક પદ્ધતિને સ્થાપિત કરી, જેનું મુખ્ય સિદ્ધાંત હતો કે આત્મા અને પરમાત્મા એક જ છે. તેનાથી વૈશ્વિક એકતાનો વિચાર પ્રગટાવ્યો હતો.

ધર્મસંપ્રદાયોની એકતા :-

તેમણે વિભિન્ન સંપ્રદાયો અને દાર્શનિક પ્રવાહો વચ્ચે સંવાદ સ્થાપિત કર્યો અને વિભિન્ન વિચારધારાઓને એકીકૃત કરીને ભારતીય સંસ્કૃતિમાં એકતા લાવવાનું પ્રયત્ન કર્યો.

સંપ્રદાય સ્થાપના :-

કાંડરાચાર્ય ચાર મુખ્ય સંપ્રદાયો (પારિટો, જ્યોતિ, શુદ્ધાંત અને કૃષ્ણર) ની સ્થાપના કરી, જે આજ સુધી ભારતીય દાર્શનિક પરંપરામાં મહત્વપૂર્ણ કિસ્મી તરીકે રહ્યા છે.

વેદાંત-શાસ્ત્રો :-

તેમણે ઉચ્ચનિકટ, ભગવદ્ગીતા અને સૂક્ષ્મપર ભાષ્ય લખ્યા અને તેની વધુ સરળ અને સ્પષ્ટ બનાવી.

આધ્યાત્મિક અને સામાજિક પુનરુદ્ધવાન :-

કાંડરાચાર્ય આધ્યાત્મિક અર્થાત્ લાવી આધ્યાત્મિકતા સાથે જોડાયેલ એક વિશ્વાસ અને ખોટી પ્રથાઓને અંત કરાવી. લોકોને ધોરણ જ્ઞાન આપી પ્રસાદ આપ્યો હતો.

સર્જન :

તેમની કૃતિઓ પ્રખ્યાત વ્યક્તિઓનાં મુખ્યત્વે કાર્મિક અને દર્શનાત્મક ગ્રંથો આપેલી છે, જેમ કે :-
આત્મબોધ - આત્મજ્ઞાન અને આત્મ અનુભવ માટેની રચના.

વૃક્ષસૂત્રાભાષ્ય - શંકરાચાર્ય વૃક્ષસૂત્રી પર આપેલા ભાષ્યોત્તરોના છે જે સૃષ્ટિ વેદાંતનો વારસાધ્યાત્મક છે.

ભગવદ્ગીતા ભાષ્ય - ગીતા પરનું દીપ્યશી ગ્રંથ (ભાષ્ય ગ્રંથ.)

પ્રમોતરી - આ પુસ્તકમાં શંકરાચાર્યે પ્રમ-ઉત્તર કોર્મટમાં અધ્યાત્મ અને તત્ત્વજ્ઞાન સમજાવ્યું છે.

અનુભૂતિ - આ ગ્રંથમાં આત્મજ્ઞાન માટેની અનુભૂતિ વિસ્તૃતપણે

ઉપદેશાદરજી - આ એક ઘણું પ્રખ્યાત ગ્રંથ છે. જેમાં શંકરાચાર્યે બોધ અને તત્ત્વજ્ઞાન સ્વરૂપ રીતે સમજાવ્યું છે.

મહાવીરબોધ - વિદ્યા અને જ્ઞાન માટેનું વાર્તાકથન.

આ ઉપરાંત શંકરાચાર્ય અનેક રચનાઓ અને મંત્રોત્તરો છે જેમ કે :-

શિવાચાર્યક્રમ

ભવાચાર્યક્રમ

કેશવાચાર્યક્રમ

દશગુણાચાર્યક્રમ

આ રચનાઓ શિવ, કેશવ અને અન્ય દેવતાઓના સ્મૃતિપત્રો અને આજી પદ્ય ભક્તિમાં ખૂબ મહત્વ ધરાવે છે.

નામ : કાલ્પ દિપ્તિ આદિ.

વૈષ્ણવ : ~ ૫૦

ડૉ. B. ed Sem - 3

ભાસ્કરાચાર્ય

ભારત વૈજ્ઞાનિક પ્રસિદ્ધ પાચીન
 ફાળથી જ અગ્રસર રહ્યા છે. અહીં આર્યભટ્ટ
 બ્રહ્મગુપ્તા વરોહમિહીર જેવા મહાન અગ્રણીયો
 અને ગણિતજ્ઞો થયા જેમની સમગ્ર વિદ્યાને
 વૈજ્ઞાનિક માર્ગદર્શન આપ્યું. તે જ ક્ષેત્રમાં
 ભાસ્કરાચાર્યનું નામ અગ્રસર ગણાય છે. તેઓ
 માત્ર ભારત જ નહીં પરંતુ સમગ્ર વિશ્વના
 ગણિત - વિજ્ઞાનના ઇતિહાસમાં એક તેજસ્વી તારાની
 જેમ કલણની ઉચ્છ્વાસ.

■ સમય :-

ભાસ્કરાચાર્યની જન્મ ઈ.સ. 1114 માં
 કનારક રાજ્યના બિમપુર જિલ્લાના વિજ્જલગાંવ ગામ
 થયો હતો. તેમનું સંપૂર્ણ નામ ભાસ્કરાચાર્ય
 કિર્તીય હતું. તેઓ વિખ્યાત ગણિતજ્ઞ ભાસ્કરાચાર્ય
 પ્રથમના ઇશઞ હતો. બાળપણથી જ તેમની ગણિત
 અને અગ્રણીયતા પ્રત્યે ખૂબ રસ હતો.

તેમની બાળપણમાં જ અંકી સાથે રમવા
 માંડ્યા હતા અને નાની ઉંમરે જ જરિત પુષ્પીના
 ઉર્કિત સરળ રીતે શીધા કાઢતા હતા. તેમના પિતા
 વિદ્વાન હતા, એવી ભાસ્કરાચાર્યની યોગ્ય માર્ગદર્શન
 મળ્યું. તેમના જ્ઞાનની વાચ એવી મોટી હતી કે

તેમી તેમની "આચાર્ય" ક્ષેત્ર સંબંધિતા. ઈ.સ. 1185 માં તેમનું અવસાન થયું.

■ વિશિષ્ટતા :-

ભાસ્કરાચાર્યની સૌથી મોટી વિશિષ્ટતા એ હતી કે તેમની જરૂર ગણિતની મૂળભૂ ભાષા અને ઉદાહરણો વડે સમજાવ્યું. આ માર્ગ તેમનાં ગ્રંથો માં વિષયની જ નહીં પરંતુ સામાન્ય વિદ્યાર્થીઓ માટે પણ ઉપયોગી રહ્યા.

→ તેમની અન્ય વિશિષ્ટતાઓ :

- અન્ય (0) ના ઉપયોગને વિસ્તૃત રીતે રજૂ કર્યું.
- અનંત (∞) સંખ્યા વિશે સ્પષ્ટ સમજ આપી.
- નકારાત્મક સંખ્યાઓ અંગે નવા અભિપ્રાયો આપ્યા.
- ગણિતમાં તર્ક અને પુરવાર બંનેને મહત્વ આપ્યું.
- બર્મીયોનશાસ્ત્રમાં ગુણની ગણતરી, પરિણામો સમજાવ્યા અને ગુણોની આગાહી ચોક્કસપણે કરી.
- તેમના ગ્રંથોની ભાષા સરળ, પ્રજ્ઞાતરી આધારિત અને રસપ્રદ હોવાથી "લીલાવતી" જેવા ગ્રંથો આજે પણ વિદ્યાર્થીઓને ગમે છે.

■ યોગદાન :

ભાસ્કરાચાર્યે ગણિત અને ખગોળશાસ્ત્રના અનેક ક્ષેત્રોમાં અમૂલ્ય યોગદાન આપ્યું :

• અંકગણિતમાં યોગદાન :

એકપદી વાજ, બર્ગમૂળ, દ્વાર્ગમૂળ, પરિભ્રમો અને ભાજી વિશે સરળ રીતે સમજાવ્યું.

• બીજગણિતમાં યોગદાન :

સમીકરણો, દ્વાર્ગીકી, અભુલાજ્ય સંખ્યાઓ અને અનંત શ્રેણીઓ અંગે ત્રણ નિયમો રજૂ કર્યા.

• ત્રિકોણમિતિમાં યોગદાન :

સાઈન અને કોસાઈન (sine & cosine) ના અસ્વીની ઉપયોગ કર્યા.

• ખગોળશાસ્ત્રમાં યોગદાન :

ગ્રહોની ગતિ, તેમની દૂરી અને ગ્રહભ્રમો ગણતરીના સૂત્રો આપ્યા.

- પાદ (પદ) નો સંદર્ભ :

પાદના મૂલ્યની નજરની વિચાર કરો.

- સમયગણના :

સુધોદય, સુધોદય અને વર્ષના દિવસોની ગણતરી મારે નિયમો આપ્યા.

તેમજ પોતાના અભ્યાસની સાબિત કરું કે ભારતીય વિજ્ઞાન તે સમય મતાં ઘણું આગળ હતું.

- મહત્વનું પદાન :

ભાસ્કરાચાર્યનું સર્વોચ્ચ પદાન તેમજ ગ્રંથ "સિદ્ધાંત શિરીમળી" છે.

1. લીલાવતી :

સંગોગણિત પર આધારિત ગ્રંથ, જેમાં પૂર્ણાંકની સારા ગણિતના નિયમો સમજાવ્યા છે. ફેલાય છે કે આ ગ્રંથ તેમજ પોતાની પુત્રી લીલાવતી મારે સર્જી હતી.

2. બીજગણિત :

બીજગણિતના સિદ્ધાંતો, સમીકરણો અને દ્વિસમીકરણ અંગેના નિયમો.

3. ગણિત :

ગણિતી ગતિ, પરિભ્રમણ, ક્રમાં, ગણિતી વર્ગો.

4. ગીતાધ્યાય :

ગીતાના પૃષ્ઠી, ગીતા પરિમાણ અને આકાશીય વિદ્યાની ગતિ વિશેની વિગતવાર વર્ણન.

આ ચારેય ભાગો મળીને ગણિત તથા અગીયારાસ્ર તં વિચકિશ સમાન કાર્ય કરે છે.

■ સર્જન :-

“ સિદ્ધાંત શિશીમળી ” સિવાય ભાસ્કરાચાર્યએ અત્ય ગંધર્વી પાળ રચના કરી હતી. તેમના સર્જનમાં ખાસ કરીને -

- કારણક્રમ - અંગીકારિતા પર આધારિત ગ્રંથ
- વિવિધ સૂત્રો અને શ્રીક્રમ - જેમાં ગણિતીય પૂર્ણાંકો મર્યાદા મિલકે છે.

તેમના ગંધો આત્મા પ્રભાવશાળી હતા કે અરબી ભાષામાં તેમનાં અનુવાદ રાખા અને ત્યારબાદ પુરાણ સુધા તેમના પ્રભાવ પહોંચ્યો.

■ ઉપસંગ્રહ :

ભાસ્કરાચાર્ય ભારતના સૌથી મહાન ગણિતજ્ઞ અને અંગીકારશાસ્ત્રી હતા. તેમની ગણિતની કૃતિ અને સુધા મર્યાદિત ન રાખતા, પરંતુ અવનવા વિવિધ સૂત્રો સાથે જોડ્યા. તેમની રચનાઓ ભારત જ નહીં, સમગ્ર વિશ્વના વિજ્ઞાનીઓ મારે અંજનારૂપ છે.

આજે પણ જ્યારે આપણે ગણિત કે અંગીકાર વિજ્ઞાનની વાત કરીએ ત્યારે ભાસ્કરાચાર્યનું નામ ગૌરવપૂર્વક લેવાય છે. તેમની યોગ્ય રીતે "આર્યભટ્ટ પદ્ધતિના મહાન ગણિતજ્ઞ" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

Name : Kirti Mamecha R.

Roll No : 36

class : S. Y. B. eel

Sem : 3

About : Bhaskaracharya.

મહર્ષિ વેદ વ્યાસ

વ્યાસનં પત્નિભુગતારં શાન્તેઃ પૌત્રં પરાશરમ્ ।
વ્યાસં શુભાત્મકં વચ્ચે ગુરું ત્રૈભગિર્હિમિઃ ॥

વ્યવસાયાત્મિકા બુદ્ધિરેકેદ પુરુષવદ્ભન ।
લઘુશાસ્ત્રા શનન્તાશ્ચ બુદ્ધયોડવ્યવસાપિનામ્ ॥

હિંદુ ધર્મના મહાન પ્રકાશ છે. મહર્ષિ વેદવ્યાસ પ્રકાશ પરાશર અને મત્સ્યકુળ્યા સત્યવતીના પુત્ર છે. તેમણે સાંપત મન્યવરમાં વેદોનું વિભાજન કર્યું હોવાથી વેદવ્યાસ અને જન્મથી વડો શ્રીપાદ હોવાથી તથા એક શ્રીપ પર જન્મ્યા હોવાથી કૃષ્ણ પ્રેમાયન પડા કહેવાયા. તેમને વેદ અને તેની પછીની પૂર્તિઓ જેમકે પુરાણ આદિના રચયિતા તરીકે વંદનીય માનવામાં આવે છે. હિંદુ ધર્મમાં તેમને પિતૃગુણે અવતાર માનવામાં આવે છે. હિંદુ ધર્મમાં તેમને પિતૃગુણે અવતાર માનવામાં આવે છે. તેઓ વિષ્ણુના સાત ચિરજીવી (અમર)માંનાં એક છે.

વ્યાસ સૌ પ્રથમ મહાભારતનાં લેખક અને એક મહત્વપૂર્ણ પાત્ર તરીકે જાણે આવે છે. તેઓ સત્યવતી (એક નાવચાતક કે માછીમારની પુત્રી) અને એક વિચરતા સાધુ પરાશરના પુત્ર હતા, તેમનો જન્મ યમુના નદીના એક શ્રીપ પર થયો હતો તે સ્થળ અત્યારના ઉત્તરપ્રદેશના જલાઉ જિલ્લામાં માનવામાં આવે છે. દાકા એમ પડા માને છે કે તેઓ અત્યારના ઉત્તર ઓરીસ્સામાં આવેલી કોચલ શાંખા અને કાસ્ટકી નદીના સંગમ પર વસેલા શાઉરકેલામાં જન્મ્યાં હતાં, તે જગ્યાનું નામ તેમના નામથી વેદવ્યાસ રાખવામાં આવ્યું હતું. તેઓ શ્રીપાદ પડાના હોવાથી તેમને કૃષ્ણ અને શ્રીપ પર જન્મેલા હોવાથી શ્રીપાદન એમ “કૃષ્ણ શ્રીપાદન” તરીકે ઓળખાયા, વ્યાસ કૌરવો અને પાંડવોના

દાદા હતા. વિચિત્રવીર્યએ દાદા લીધેલા દૂતરાષ્ટ્ર અને પાંડુ બંનેને તેમણે ઉછેર્યા. દાદા પછી તેમને એક અન્ય પુત્ર પડ્યો હતો જેનું નામ વિદુર હતું.

પરંપરાગત રીતે માનવામાં આવે છે કે વ્યાસે મોટા વેદને ચાર ભાગમાં વર્ગીકૃત કર્યાં. આથી તેઓ વેદ વ્યાસ અર્પિત "વેદોના વિભાજક" તરીકે ઓળખાયા. આ વિભાજનથી વેદોના જ્ઞાનને વધુ લોકો સમજી શક્યાં. વ્યાસનો અર્થ છે વહેંચણું - જુદા પાડવું અથવા વર્ગીકરણ. વિષ્ણુ પુરાણમાં વ્યાસ વિશે એક સ્વપ્ન વાત કહેવાય છે. વિશ્વ વિશેની હિંદુઓની માન્યતા એવી છે કે આ વિશ્વનો પરંપરાથી જન્મ અને વિસર્ગ થતો રહે છે. આવા દરેક ચક્રમાં મનુષ્યો હોય છે. દર એક મન્વંતર નો એક તેમાં ચાર યુગો હોય છે જેમાં ગુણોનો લોપ થતો રહે છે. શાપર યુગ આમાંનો ત્રીજો યુગ છે. (વિષ્ણુ પુરાણ ૩.૩) દર ત્રીજા યુગમાં વિષ્ણુ પોતે વ્યાસ સ્વરૂપે માનવમતના કલ્યાણ માટે વેદોનું વિભાજન કરે છે. આ યુગના માનવીઓની મર્યાદિત અંતઃશક્તિ અને નીચા ભૂતોને ઉપયોગ તેમને સમજવાની ક્ષમતા અનુસાર તેમણે વેદ વ્યાસ રૂપે વેદના ચાર ભાગ કર્યાં. વર્તમાન મન્વંતર અને તેની શાખાઓ આં તેઓ વિષ્ણુ આપતાં તેમનો પડો દિશાવ્ય ઉપલબ્ધ છે. વૈવસ્વત મન્વંતરમાં ૨૪ વખત વેદોને મહાન પ્રદર્શિઓ દ્વારા ગોકવવામાં આપ્યા છે અને ત્યાર પછી આઠ અને પછી વીસ વ્યાસ દેવ થયા જેમણે વેદને ચાર ભાગમાં વહેંચ્યા પહેલું વિભાજન સ્વયંભુ (બ્રહ્મા) પોતે) દ્વારા અને દ્વિતીય વિભાજન પુત્રપાત્ર, અને તે રીતે ૨૪ વખત.

પરંપરાથી વ્યાસ મહાભારત મહાકાવ્યના રચયિતા તરીકે ઓળખાય છે. પદ્ય તેઓ મહાભારતમાં એક મહત્વનું પાત્ર પદ્ય છે. તેમની માતાએ પાછળથી હિંદુ દક્ષિણાપુર નરેશ માથે લગ્ન કર્યા હતા અને તેમને બે પુત્ર થયા. આ બંને પુત્રો વારસ વગર મરકી ગયા. આથી પ્રાચીન નિયોગ પરંપરા અનુસાર જે વ્યક્તિ નિઃ સંતાન મૃત્યુ પામે તો કોઈ પુરુષ તેની વિધવાના સંતાનનો પિતા થઈ શકે. વ્યાસની માતાએ તેમના પુત્રના વીર્ય વતી વિધવા પત્નીઓ અંબિકા તથા અંબાલિકા દ્વારા સંતાન ઉત્પત્તિની વિનંતી કરી, અને આ રીતે તેમને બે રાજકુમાર જન્મ્યા. દુતરાષ્ટ્ર અને પાંડુ.

વ્યાસે અંબિકા તથા અંબાલિકાને તેમની પાસે એકલ શ્રાવણ જુલાઈ. પહેલાં અંબિકા આવી પદ્ય સજ્જ અને ભવને કારણે તેણે પોતાની આંખો મીચી લીધી. વ્યાસે સત્પત્નીને કહ્યું તેનું બાળક આંધળું જન્મશે. પાછળથી આ બાળકનું નામ દુતરાષ્ટ્ર રાખવામાં આવ્યું. દેવ સત્પત્નીએ અંબાલિકાને મોકલી અને શાંત રહેવા જુલાઈ. પદ્ય ભવને કારણે તેને શહેરો ફીકો પડી ગયો. વ્યાસે તેને કહ્યું કે આ બાળક કાપ શીંગડી પીડાશે અને તે રાજ્ય ચલાવવા અયોગ્ય થશે. આ બાળકનું નામ પાંડુ રાખવામાં આવ્યું. વ્યાસે પાછળથી સત્પત્નીને કહી એક વખતે અંબિકાએ તેમના કપાને તેમની દાસીને મોકલી આપી. દાસી ઘડગી જ શાંત અને સ્વસ્થ રહી અને તેને સ્વસ્થ બાળક જન્મ્યું જેનું નામ વિદુર રાખવામાં આવ્યું હતું.

આ તકને જોઈ તેમના કાપદેશના પુત્ર ન હતા, તેમને પોતાની પત્ની પિંગળા [મજાસે પ્રાચીની પુત્રી] થી શુક નામનો પુત્ર હતો જેને તેમનો ખરેખરનો આધ્યાત્મિક વારસદાર મનાય છે. આમતે મહાભારતમાં લડનારા બંને પક્ષ

પાંડવો અને કૌરવોના દાદા હતા. તેઓ કયામાં પુરંચોપાત
યુવરામેણા આદવાત્મિક માર્ગશિક્ષક તરીકે પ્રગટ થાપ છે.
મહાત્મારનાં પ્રથમ સ્કંધમાં એવું વર્ણન છે કે વ્યાસજીએ યુધિ
તપવા માટે ગડગેશજીની મદદ માંગી. પડગ ગડગેશજીએ ઘારને
મદદ કરવા તેપાર થપાં કે વ્યાસજીએ કુપાંપ અરુપા વગર કયાજી
વર્ણન કરવું. જયારે પ્રકષિને વિરામ બેઠાં હોપ ત્યારે તેઓ
એક અધરું પદ બૂકી દેતાં.

હિંદુ પંચાગના અષાઠ માસની પૂર્ણિમાં ગુરુ વંદનાને
અમર્ષિત છે. આ પવિત્ર તિથી ગુરુપૂર્ણિમાં કે વ્યાસ પૂર્ણિમાના
નામથી ઓળખવામાં આવે છે. આ દિવસે હિંદુ દર્મના પ્રમુખ
પ્રકષિ વેદ વ્યાસનો જન્મોત્સવ ઉજવામાં આવ્યો છે. માધારકા
રીતે દર્મથી બેઠાપેતાં લોકો પ્રકષિ વેદવ્યાસને માત્ર મહાત્માર
સ્થિતા માને છે. પરંતુ તેઓ હિંદુ દર્મ યાંપ જમાં વેદ, પુરાણ
પડગ છે તેણું મંકલન અને સંપાદન પડગ કરી ચુક્યા છે.
તેમા પ્રમુખરૂપે ચાર વેદ યજુરવેદ, પ્રકાવેદ, સામવેદ, અથવાવેદ
તથા 18 પુરાણ, મહાત્માર અને તેનો એક ભાગ ભગવદ્ગીતા
પડગ સામેલ છે. તેમડગે પૌરાણિક કથાઓ પ્રાર વેદ, સાર અને
દર્મ ઉપદેશોને આમ જળતા સુધા પહેંચાડ્યા છે.

વ્યાસપૂર્ણિમાના શુભ દિવસે માત્ર વેદવ્યાસનો જન્મદિવસ
જથી પડગ માન્યતા એ પડગ છે કે આ પાપન દિવસે
વેદવ્યાસ આ ચારેપ વેદનું સેજન અને સંપાદન પૂરું કરું
કરું. આ કારકે જ એ પાપન દિવસને વ્યાસ પૂર્ણિમાનો
નામથી ઓળખવામાં આવે છે. પ્રકષિ વેદવ્યાસે કી ગડગેશની
મદદપતાથી દર્મ યુધોને પહેલીવાર ભોજપત્ર પર લખ્યા. એરતા ગારે
જ તેમડગે એકાંત કથળને પસંદ કરું. ત્યારવાદ તેમડગે દિવસાન
અને ભગવાન ઓ ગડગેશ સાથે દર્મ અને જીવન કાથે
સંકળાયેલી વાતોને દર્મ યુધોમાં ઉતારી કે કાર માત્ર વ્યાસજીમાં
આપતા હતા.

* શકુંતલા દેવી *

જન્મ : ૪ નવેમ્બર, ૧૯૨૮

કોંલાર, મૈસુર રાજ્ય, બ્રિટિશ ભારત

અન્ય નામો : માનવ ઉચ્ચાર

વ્યવસાય : લેખક, માનસિક કોન્સલ્ટન્ટ, જ્યોતિષી

ગુણભાષી : પશ્ચિમી બેંગલ (મૃત્યુ ૧૯૭૪ : અભ્યાસ ૧૯૭૭)

મૃત્યુ પામ્યાં : ૨૧ એપ્રિલ ૨૦૧૩ (ઉંમર ૮૩)

બેંગલુરુ, કોલાર, ભારત

શંકુતલા દેવી

શંકુતલા દેવી

શંકુતલાદેવી (૪ નવેમ્બર ૧૯૨૯ - ૨૧ ઓગસ્ટ ૨૦૧૩) એક ભારતીય માનસિક કેલ્ચુલર, જ્યોતષી અને લિપિકા હતા જે "હ્યુમન ડમ્યુર" તરીકે જાણીતી હતી. તેમની પ્રતિભાએ તેમને ગિનિસ બુક ઓફ વર્લ્ડ રેકોર્ડ્સ ની ૧૯૯૨ ની આવૃત્તિમાં સ્થાન અપાવ્યું. એક, ૧૮ જૂન ૧૯૮૦ ના રોજ લંડનની દામ્પિરિયલ કોલેજમાં દેવીએ પોતાને વિશ્વ વિશ્વમ હાંસલ કર્યા હોવા છતાં ૩૦ જુલાઈ ૨૦૨૦ ના રોજ મરણોત્તર રેકોર્ડ માટે સુપ્રભાવમાં અપવામાં આવ્યું. દેવી એક અકાળ બાળક હતી અને તેમણે કોઇપણ આપશ્યરિક બિહાણ વિના મૈસુર યુનિવર્સિટીમાં પોતાની અંતરંગિત હિમતાઓનું પ્રદર્શન કર્યું. દેવીએ વિદ્યાર્થીઓ માટે અંધારામાં જાગૃતિઓને સરળ બનાવવાની પ્રયાસ કર્યો. તેમને તેના પછીના વર્ષમાં અનેક પુસ્તકો લખ્યા જેમાં નવલકથાઓ તેમજ ગાંધીના કોયડા અને જ્યોતષ વિશેના ગ્રંથોની પણ સમાવેશ થાય છે તેમને "દે વર્લ્ડ ઓફ હિમ્સેલ્સ અન્ડ અન્ડ" પુસ્તક લખ્યું, જે ભારતમાં સમલેંગિટાની પ્રથમ અપભ્રંશ માળવામાં આવે છે. તેમને સમલેંગિટાને સહાયતામાં દૈનિકીઓથી અંતે અને આ ક્ષેત્રમાં અગ્રણી માનવામાં આવે છે.

શંકુતલા દેવીની જન્મ ૪ નવેમ્બર ૧૯૨૯ ના રોજ બેંગ્લોર ઉગ્રાંચ ખાતે થયો હતો તેમની જન્મ ઉગ્રાંચ બાલ્યકાળ પરિવાર માં થયો હતો તેમના પિતા સી.વી સુંદરરાવન શાવ એક પ્રિંટ ઉલાકાર, મિલન ટેમર, દોરડા પર ચાલનાર અને સર્કસમાં અકુચ તરીકે કામ કરતા હતા. તેમણે તેમની પુણીને ૪૮ વર્ષની ઉંમરે કાર્ડિયક ઓપરેશન લખતે તેની સંજ્ઞાઓ યાદ રાખવાની ક્ષમતા કોઈ કાઠી તેમના પિતા સર્કસ છોડીને

તેને રીડ શીખાં લઇ ગયા કે તેમની ગાળતરી ઉઠવાની ક્ષમતા દર્શાવે છે. તેમણે આ ડોઇપગ આયોજારક શિક્ષણ વિના કુલ ૬૦ વર્ષની ઉંમરે તેમણે મેસુર યુનિવર્સિટીમાં પીતાની અંડગાળિન સુભતાઓ દર્શાવી. ૧૯૪૪ માં ૧૫ વર્ષની નાની ઉંમરે, દેવી લંડન, યુનાઇટેડ કિંગડમ ગયા.

દેવીએ વિદ્યાભરમાં અનેક દેશોમાં પ્રવાસ કર્યો, પીતાની અંડગાળિન પ્રતિભા દર્શાવી, તે ૧૯૫૦ દરમ્યાન યુદ્ધેયના પ્રવાસ પર આ અને ૧૯૭૭ માં ન્યુ યૉર્ક શહેરમાં આ ૧૯૮૮ માં તેમને ડાલફોર્નિયા યુનિવર્સિટી ખર્ડલે પાતે શિક્ષણિક મનોવિજ્ઞાનના પ્રોફેસર આર્થર જેક્સન દ્વારા પીતાની ક્ષમતાઓની અભ્યાસ કરાવવા માટે સુચિત ગઈ. જેક્સને માટે અંધતાઓની ગાળતરી સાદા અનેક કાર્યોમાં લેણીના પ્રદર્શનનું પરીક્ષણ કર્યું દેવીને સ્વૂ ઉભાચેલી સમસ્તતાઓના ઉદાહરણોમાં ૬૧, ૬૨, ૬૩ ના ધનમૂળ અને ૧૭૦, ૪૬૭, ૩૭૬ ના સાતમા મૂળની ગાળતરીઓની સમાવેશ થાય છે જેક્સને અર્ધવાલ આપ્યા કે દેવીએ ઉપરિસ્ત સમસ્તતાઓ (અનુક્રમે ૩૭૬ અને ૧૬૭) ના ઉકેલ જેક્સન તેની નોટબુકમાં નક્કલ કરી શકે તે પછીના જ પૂરી પાડ્યો. જેક્સને ૧૭૭૦ માં શિક્ષણિક જેક્સન ઇન્ટેલિજન્સ માં તેના તારણી પ્રકાશિત થયા.

૧૯૭૭ માં, સંધર્ન મેધાડિક્ટ યુનિવર્સિટીમાં તેમણે ૨૦૧ અંકની સંખ્યાના ૨૩ માં મૂળની ગાળતરી ૫૦ એકાંકમાં કરી તેમની કલાન પત્ર, ૩૭, ૮૯, UNIVAC ૧૧૦, ઉચ્ચરની ઉપરોક્ત કરીને સુચિત કર્યો આઈ સ્ટાન્ડર્ડ્સમાં કુવામાં આવેલી ગાળતરીઓ દ્વારા સુસ્ત મળી જના માટે આપેલી માટે ગાળતરી કર્યા માટે અંક આસ પ્રગામ લખવા પડ્યો. UNIVAC ઉચ્ચરને આથી કલાન અનાવવામાં ૭૨ એકાંક કરીને સમય લાગ્યો આ ૧૮ જૂન ૧૯૮૦ ના રોજ લેણી આ ૧૩ - અંકની સંખ્યાઓની પુણાકર

દશાંશો ૭, ૭૮૬, ૭૬૮, ૭૭૪, ૮૭૦X ૨, ૪૫૫, ૭૮૮, ૭૪૫, ૭૭૮.
દાંતપ્રતિપત્તિ કોલેજ લંડનના ઉચ્ચશિક્ષણ વિભાગે સેન્ટમાની
મ્મા સંપ્રદાયમાં પમંદ કરી તેમણે ૨૪ એપ્રિલમાં ૧૮, ૮૪૭,
૬૬૮, ૧૭૭, ૮૮૫, ૪૨૬, ૪૬૨, ૭૭૩, ૭૩૦ ના માથો જવાબ
મ્માપ્તો ગિનિસ બુક ઓફ રેકોર્ડ્સમાં નોંધાઈ હતી.
લેખક જીવન સ્થિતિ દરમિયાન કરી "ખરેખર મ્માગાઉ
નોંધાયેલા કોઈપણ કરતાં મ્મારુ ખરેખર છે કે તેને
ડક્ટર મ્માવિષ્ણનીય તરીકે વળતી જાણાય છે. જાણતા
દેવીએ લેખના ૧૯૪૪ ના પુસ્તક ફિગારો : દાંત
મ્માઈ નંબરમાં માનસિક ગણતરીઓ કરવા માટે ઉપયોગમાં
લેવાની ઘણી જાણતીઓ સમજાવી હતી.

૧૯૭૭ માં તેણીએ "દાંત વર્લ્ડ ઓફ હોમોસેક્સ્યુ
મ્માલ" લખ્યું જે ભારતમાં સમલૈંગિકતાની પ્રથમ પુસ્તકોમાં
કોઈકાંઈક મ્માલ્યાસ હતા જેના માટે તેણીની રીડા થઈ
હતી "ફાર સ્ટેટ્સ મ્માન્ટી" નામની દસ્તાવેજમાં તેણીએ
કહ્યું કે મ્મા વિષયમાં તેણીની રુચિ મ્માઈ સમલૈંગિક
પુરુષ સાથેના લગ્ન મ્માને સમલૈંગિકતાને વધુ મજબૂત કરવાની
તેણીની દૃષ્ટિએ કારણ હતી. "પાયોનિયર" ગણાતા
મ્મા પુસ્તકમાં જે સુવાન ભારતીય સમલૈંગિક પુરુષો, કાયદેસર
લગ્ન કરવા માંગતા કેનેડામાં રહેતા મ્માઈ પુરુષ યુગલ,
સમલૈંગિકતા પરના ઘણા સારિયની સારિયની સમીક્ષા
ની સમાવેશ થાય છે. તે સમલૈંગિકતાને સપરધનુત્ત
કરવા મ્માને "સંપૂર્ણ અને સંપૂર્ણ સ્વાકૃત - સરિયુતા મ્માને
મંજૂરતા નહીં" મ્મા સ્થાપન સાથે સમાપ્ત થાય છે એ
કે તે સમયે મ્મા પુસ્તક માટે ભાગે કોઈનું દવાનું
મ્માલ પૂરતા પ્રમાણમાં ગયું નહોતું ૧૯૬૦ ના દાયકામાં
મધ્યમાં દેવી ભારત ર્યાં મ્માને તેમણે કોલકતાના ભારત
ય વહીવટી સેવાના મ્માઈકારી બિગનું માથે લગ્ન કર્યા

૧૯૮૦ માં, નિમગિ ચુંબક દડિલો અને ઘોંઘાપ્રદેશ (હિં
સાંભળવામાં) ના મેડક સાથે સ્વાતંત્ર ઉમેદવાર તરીકે અને
લોકસભા ચૂંટણી લડી મેડકમાં તેઓ ભૂતપૂર્વ વડા પ્રધા
ન હાઈન્દરા ગાંધી સામે ઉભા રહ્યા, અને હારીને કે જે
તેઓ ૧ મેડકના લોકોને બીમલી ગાંધી દ્વારા મૂળ વનાવ્યા
માં આવતા અટકાવવા માંગે છે, તેઓ ૭, ૧૧૪ મતા (૧.૪
% મતો) સાથે ગવર્ના કોર્મ રહ્યા જાકુંતલા દેવી ૧૯૮૦
માં દાખલાની જાહેરાતમાં બેંગલોર પરત જ્યાં.

માનસિક ગાળતરીકાર તરીકેના નિમના હાઈ ઉપ
માં, દેવી એક પાયાત જ્યોતિષી હતા અને રસોઈ પુસ્તકો
અને ગવલકથાઓ સાથે અનેક ઉસ્તહોના લેખક હતા.
નિમગિ ટૂંકી વાર્તાઓ અને હલ્યાના રહસ્યો લખવાનું
કાંઈ ઉલ્લેખ અને નિમને સંગીતમાં ઊંડો રસ હતો એપ્રિલ
૧૯૭૩ માં, દેવીને યાસની ગંભીર લકલાઈ સાથે
બેંગલોરમાં એક હિસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા
હતા પછીના બે અઠવાડિયામાં, નિમને હૃદય અને
કિડનીની યુરવણી હતી જે એપ્રિલ ૧૯૭૩ ના
રાત્રિ નિમનું હિસ્પિટલમાં અવસાન વાળું તેઓ ૮૩
વર્ષના હતા ત્યારે નિમનું મૃત્યુ વાળું નિમને પુત્રી
અનુપમા બેંગલોરના લગ્ન અજય અભય હંમાર સાથે
થયા છે, જેમની સાથે નિમને બે પુત્રીઓ છે. અને
તેઓ લંડનમાં રહે છે જે ૨૦૧૭ માં નિમના ગવન
પર બનેલી ફિલ્મ 'જાકુંતલા દેવી' ની મદદના ઉપવા
માં આવી હતી. આ ફિલ્મ વધુ બાલન મુખ્ય ભૂમિકા
છે માં છે અને તેમાં આન્યા મલ્હેરા સામિત
આદ્ય અને જિલ્લુ સિંગપાના સલાયક ભૂમિકાઓમાં
છે. આની પિન્થર્સ ગ્રેવવડમ પ્રોડક્શન દ્વારા નિર્મિત

આ ક્ષેત્રે જુલાઈ 2020 માં શ્રીક કોમેડિયન પાદમ
વિડીયો પર જાહેરાતમાં જોડાયેલ છે.

નામ:- શંકુલલાદિ

સંદર્ભ કાર્ય નું વિગ્રહીકરણ

નામ:- લક્ષ્મી ભાવના બેન શંકુલલાદિ
શ્રી નં 31 S.Y B-ee

આર્ચિમિડી - સમય

આર્ચિમિડીનો જન્મ ઈ.સ ૫૪૬ માં થયો હતો તેમના જન્મસ્થળ વિશે બોડ્રસ માન્ય છે, પરંતુ સામાન્ય માન્યતા મુજબ તેઓનો જન્મ પુલુમાપુર (આજના વિહાર રાજ્યમાં આવેલું પ્રાચીન પાટલીપુત્ર) થયેલ છે. કેરળ વિસ્તારમાં થયેલા શેલાલું માનવામાં આવે છે.

આર્ચિમિડી પોતાના ચાંચો ઈ.સ ૫૩૭ આસપાસ મળ્યા એટલે તેમને તે માત્ર ૨૩ વર્ષની આસપાસની ઉંમરમાં જ મહાન વિજ્ઞાનીઓ સહીતે ખ્યાતનામ થયા હતા તેમની રચના 'આર્ચિમિડીય' એ ઈ.સ ૫૩૭ માં કરી થઈ હતી, આ સમયગાળામાં તેમને ગરિગલ અને પ્લગોલવિસ્તાન એને ક્ષેત્રોમાં નવા દોર શરૂ થયાં.

આર્ચિમિડીલું અવસાન અંદાજે ઈ.સ અંદાજે આસપાસ થયું છે. તેમનાં મનાય છે, તેમ જાતાં, તેમનો પ્રભાવ સહીસ્ર ૫૫૦ સુધી રહ્યો. તેમના ચાંચો અને સિદ્ધાંતો ભારત ઉપરાંત અરબ દેશો સુધી પહોંચ્યાં અને પછી યુરોપમાં વિજ્ઞાનના વિકાસ માટે પ્રાધિકાર બન્યા.

સ્વાર્થભટ્ટ - વિશેષતા :

સ્વાર્થભટ્ટની વિશેષતા એ હતી કે તેમણે પોતાના યુગમાં જે અધ્યાત્મિક અને પરંપરાગત આનંદપ્રદોને પડકારીને વૈજ્ઞાનિક ટ્રીટમેન્ટ આપ્યો હતો તેઓ માત્ર ગણિતજ્ઞ જે નહોતો, પરંતુ ખગોળવિજ્ઞાનની તંત્રશાસ્ત્રી અને મશીન વિજ્ઞાન પલ્લે હતા તેમણે આધુનિક ગણિતની પાયાની ભાવના વિરૂપાવી.

સ્વાર્થભટ્ટ તેમના યુગમાં અત્યંત પ્રતિભાશાળી વિજ્ઞાનીઓમાંના એક વિજ્ઞાની હતા તેઓ માત્ર ગણિતજ્ઞ જે નહોતા, પરંતુ ખગોળવિજ્ઞાન તંત્ર અને અભ્યાસજીવન બંધા સંપૂર્ણમાં અગ્રણી હતા તેમણે ગણિતને વૈજ્ઞાનિક અને પદાર્થના બનાવ્યું.

સ્વાર્થભટ્ટ એ નવી વૈજ્ઞાનિક ટ્રીટમેન્ટ લાવનાર કठिन વિષયને સરળ રીતે સમજાવનાર અને ગણિત - ખગોળવિજ્ઞાનના ક્ષિત્રાંતરે વિજ્ય માટે ઉપયોગી બનાવનાર વિદ્વાન હતા.

આર્થિક મહત્વ મહાન

આર્થિક મહત્વ મહાન માટે તેમના જ્ઞાન અને જોડાણમાં જ નથી પણ એ જગતમાં વૈશ્વનિક અને રાષ્ટ્રાગત વિકાસ માટે એ મહત્વ ધારણ છે.

આર્થિક પ્રાચીન ભારતના મહાન ગાંધારી અને ખગોળવિજ્ઞાનીઓમાં અગ્રગણી હતા. તેમની સૌથી મોટી યોગ્યતા એ હતી કે તેમનો પોતાના યુગમાં જ એવા નર્મદગામ અને વૈશ્વનિક વિચારો રજૂ કર્યા જે આધુનિક વિજ્ઞાનમાં પણ બની ગાંધારીમાં તેમનો દ્વિતીય પદ્ધતિનો વિકાસ કર્યો અને રચ્ય (૦) ના મહત્વને ઉજાગર કર્યું જેના યગ્ય આજના કમ્પ્યુટર યુગ અને વિજ્ઞાનની ઉત્પત્તિ ઉચી અસર છે. તેમનો પાઈ (૦૮) નું મૂલ્ય આપ્યું જે અદ્યતન રીતે સચોટ હતું અને એ જ મૂલ્યના ઉપયોગ થાય છે આ ઉપરાંત વર્ગમૂળ અને ઘનમૂળ ગણતરીની પદ્ધતિ ત્રિઘાતોગમિતિના આદ્ય ઉદાહરણ જેવા મહત્વના નાતોનું નિર્માણમાં પણ તેમનું યોગદાન હતું.

ખગોળવિજ્ઞાનમાં તેમની અનોખી યોગદાન એ હતું કે તેમનો સૌપ્રથમવાર આદ્યિત ઉંડું કે પૃથ્વી પોતાની શરો પર પરિક્ષમળા કરે છે અને એ જ ડાર્શનો દિવસ અને રક્ષા બને છે આર્થિક વૈશ્વનિક પુસ્તાકોથી પૃથ્વીના પરિક્ષમળાનો સિદ્ધાંત રજૂ કર્યો તેમનો વર્ષનો સમયગાળો ૩૬૫ દિવસ ૬ કલાક ૦૯ મિનિટ, જે આજના આધુનિક કેલેન્ડર સાથે સુસંગત છે. ગણતરી, તેમનાં પરિક્ષમળા સમય તથા ખગોળીય પરિક્ષમળાઓથી ચોક્કસ ગાંધારી કુશળી ને અંગેની માહિતી આપી.

તેમનો પોતાના સમાજ વિશ્વાસ અને શોધોને
 ન અર્થાત્મક નામના ગ્રંથમાં સમાવેશ અને સંચાલ
 માધ્યમો વેચ કર્યા જેથી તે સમયના તથા વ્યાજના
 વિદ્યાર્થીઓ વિદ્યાર્થીઓ અને વૈજ્ઞાનિકો માટે ઉપયોગી અને સહે
 લા ગ્રંથમાં ગણિત, બીજાગણિત પ્રિડોલોજી અને
 પ્રગતિવિજ્ઞાન સંગ્રહોના 121 પાનાઓ સમાવ્યા છે જે અર્થતંત્રની
 જોડાણતરી વિશ્વાસપૂર્ણ અને સંશોધનશીલ મનના પરિચય
 આપે છે.

અર્થતંત્રનું યોગદાન માત્ર ગણિત કે પ્રગતિવિજ્ઞાન
 સુધી સીમિત નહોતી, પરંતુ તેમનો સમગ્ર વિષયને સંકે
 ત્વે વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિકોણ આપ્યો તેમજ યોગદાનના કારણે
 તેઓ ભાવના જ નહીં પરંતુ વિષયના દીર્ઘકાલમાં સૌથી
 મહાન વિજ્ઞાનીઓમાં ગણાય છે.

સંદર્ભ : વિદ્યોપદિપ્તિ

નામ : હરેશ્વરી અધિના અધ્યક્ષ.

શેષકાં:- ૩૩